

கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்ஷ்யக்கோட்பாடுகளும்

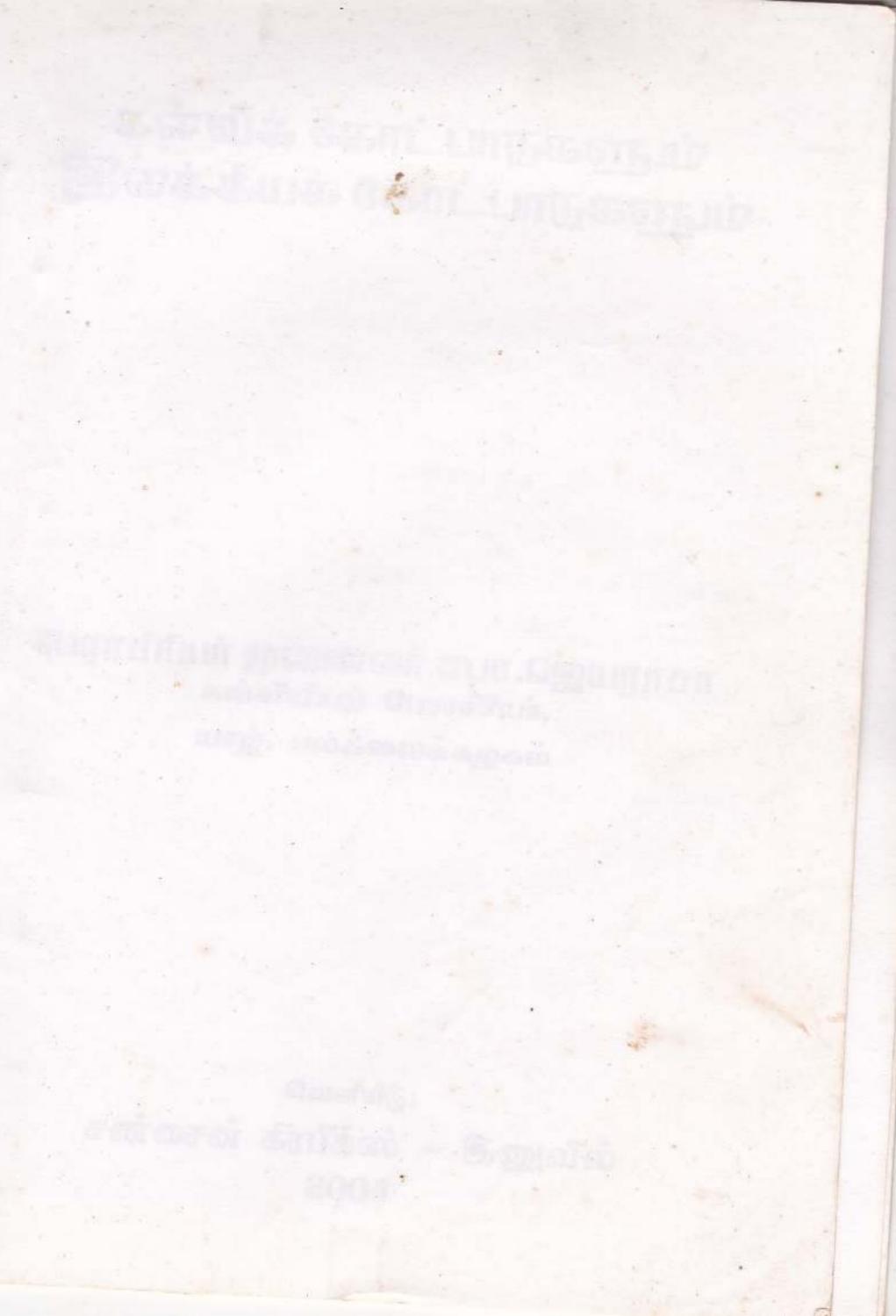

பேராசிரியர் முனைவர் சுபா. எழுயராசா
கல்வியற் பேராசிரியர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

வெளிடு:
சண்தைன் கிர்ப்பஸ் - இணைவில்.

2004

B

கல்லீக் கோட்பாடுகளும் அலக்கீயக் கோட்பாடுகளும்

பேராசிரியர் முனைவர் சபா. ஜெயராசா
கல்வியியற் பேராசிரியர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

வெளியீடு:

சுத்தைசன் கிர்பிக்ஸ் ~ தினூவீல்
2004

நூலின் பெயர் : கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும்
Educational Theories and Literary Theories.

நூலாசிரியர் : பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா M.A (Ed.) Ph.D
Prof. Saba Jeyarasha M.A (Ed.) Ph.D

முகவரி : கல்வியியற்துறை,
யார் பல்கலைக்கழகம்.

பதிப்பு : 2004 - முதலாவது

பதிப்புரிமை : நூலாசிரியர்

வெளியீடு : சண்மூலன் கிருபிக்ஸ்
கே.கே.எஸ் வீதி, இணைவில்.

பக்கங்கள் : 134

விலை : ரூபா 200

முன்றைரை

கல்வித்துறையிலும், இலக்கியத்துறையிலும் மேற்கிளம்பிய கோட்பாடுகளைத் தமிழ்மொழியில் விளக்கும் நோக்குடன் இந்நாலாக்கம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. பல்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கிய அகல்விரியாக்கப் பண்பு கொண்ட அமைப்பியல் வடிவத்தை இந்நால் பெற்றுள்ளது. கல்வியியலிற் கூறப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் இலக்கியத் திறனாய்வுப் புலத்திலும் இடம்பெறும் ஒப்புமை இத்தகைய ஒரு நாலாக்கத்தை மேற்கொள்வதற்குரிய குவியப் படுத்தலாயிற்று. இத்துறையில் மேலும் தேடுதல்களை மேற்கொள்வதற்குத் துணையாக ஆங்கில எண்ணக்கருக்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய ஒரு நாலாக்கத்தின் தேவையை அவ்வப்போது எடுத்துக்கூறி உற்சாகமளித்த தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் நண்பர் ஜி.எம்.செபஸ்தியாம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், நண்பர் அந்தனி ஜீவாவுக்கும், சப்பிரகமுவ பல்கலைக் கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் க.நாகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் உளமார்ந்த நன்றி. எமது ஆய்வுக்கு உரிய நால்களை உடனுக்குடன் தந்துதவி உற்சாக முட்டும் எமது பல்கலைக்கழக நாலகர் திருமதி ஆர்.பரராஜசிங்கம் அவர்களும் நன்றிக்குரியவர்.

நூலாக்க முயற்சியில் முனைப்புதனும் உயரிய
கவனத்துடனும் ஈடுபட்டுவரும் இனுவைத் திருவூர்
சண்சைன் கிரபிக்ஸ் நிறுவனத்தினரும் நன்றிக்கும்
பாராட்டுக்குமுரியவர்கள்.

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
10.09.2004

சபா. ஜெயராசா

பிளேட்டேவும் இலட்சியவரதமும்

கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுமுதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்த கிரேக்க நாகரிகம் பண்டைய அடிமைநிலைப் பொருளாதாரம், நிலவுடமைப் பொருளாதாரம், தொன்மைநிலை வர்த்தகப் பொருளாதாரம் என்பவற்றின் அடிப்படையாக மனித வளத்தைத் திரட்டிய நகர அரசுகளைக் கொண்டதாகவும் உலக நாகரிக வளர்ச்சியின் முன்னோடியான தளமாகவும், மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் தொட்டிலாகவும் அமைந்தது. அதன் வெளிப்பாடு மெய்யியல், அரசியல், அரங்கியல், கட்டடக்கலை, கல்வியியல் முதலாம் துறைகளில் பலநிலைகளிலே துவங்கலாயிற்று.

சமூக முரண்பாடுகளோடு இணைந்த செல்வப் பெருக்கம் அறிவுநிலைப்பட்ட வினாக்களை ஆய்வறிவாளர் மத்தியிலே தூண்டியது. நீதி, ஒழுக்கம், விழுமியம், முதலாந்துறைகளில் அதழ்ந்த வினாக்கள் ‘சோக்கிரதீஸால்’ எழுதப்பட்டன. இந்த வினாக்களின் அகநிலைத் துவங்கல் தன்னை அறிந்து கொள்ளலை நோக்கி நகர்ந்தது. இந்தப் பின்புலத்திலே தோன்றிய பிளேட்டோ (கி.மு.420 - 348) நிலைத்துவமான பொருள், அழியாப் பொருள் யாது என ஆராய முயன்றவேளை கருத்துக்களின் அழியாமைபற்றிய இலட்சியப் போக்கு முகிழ்த் தெழுந்தது.

நிலையான ஒரு அரசைக் கட்டி எழுப்புதற்குக் கல்வியைக் கருவியாக்கியமை அவர் தமது முப்பதாவது வயதில் எழுதப் பெற்ற ‘குழ்யரசு’ நாலிலே தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. கல்வி வாயிலாகக் கட்டியழுப்பப்படும் ஓர் அரசு உண்ணத் அரசாக அமையமுடியும் என வலியுறுத்தினார்.

சமூக அமைப்பின் அடிப்படையிலே கல்வியைக் கட்டியெழுப்ப முயன்ற அவர் நாட்டை அறஞம் பாதுகாவலர் களுக்குரிய கல்வி பற்றியும் அவர்களுக்கு உதவும் வீரர்களுக்குரிய கல்வி பற்றியும் விளாக்கி தொழிலாளர்கள், மற்றும் அடிமை களுக்குரிய கல்விக்கு அரசு நேரடியாகப் பொறுப்புடையது அன்று எனவும் அதற்கும் பத்தில் விளாக்கினார். அன்றைய அறஞம் வர்க்கத்துக்குச் சார்பாக அவர் குடியரசில் வெளியிட்ட கருத்துக் களைத் தமது எழுபதாவது வயதில் எழுதிய சட்டங்கள் என்ற நாலில் மாற்றியமைத்தார்.

குடியரசு நாலில் கல்வியை மூன்று கட்டங்களாக வகுத்துக்கூறிய அவர் முதலாம் கட்டமாக அறறு வயது தொடக்கம் இருபதுவயது வரையிலான கல்வி பற்றிக் குறிப் பிட்டுள்ளார். இக்கட்டத்தில் மேல்மட்டக் கடமைகளுக்குச் சிசல்லக்கூடியவர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களுக்கே கல்வி வழங்கும் ஒழுங்கமைப்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

இரண்டாவது கட்டமாகிய கல்வி இருபது வயது முதல் முப்பது வயது வரை அமையும். அட்சியாளராக வரக்கூடிய தகைமை உடையவர்களைத் தெரிவு செய்த கற்பித்தல் இங்கு வலியுறுத்தப் பட்டது. இங்கு வழங்கப்பட்ட கல்வி சூயமாகச் சிந்தித்துச் செயற்படக்கூடிய காரண காரியத் தொடர்புகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டது. இக்கல்வியைப் பெற்றவர்கள் மூன்றாவது கட்டமாகிய முப்பது முதல் முப்பத்தைந்து வரை உயர்நிலையான கற்கைகளை உள்ளடக்கியகட்டத்தில் மெய்யியல், அளவையியல் முதலியவற்றைக் கற்கவேண்டும். முப்பத்தைந்து வயது முதல் ஐம்பது வயதுவரை சிறு பதவிகளில் இருந்து அனுபவங்களைத் தீர்ட்டிய பின்னர் ஐம்பது வயதின் பின்னர் அட்சியில் பொறுப்பை ஏற்கலாம்.

இவரால் அமைக்கப்பட்ட ‘அக்கமியர்’ உயர் கல்வி கற்பதற்கான புங்காவாக அமைந்தது.

“கேத்திர கணிதம் அறியாதவர் இங்குநழையாதிருப்பாராக” என்ற வசனம் உயர்கல்வியிலே கணிதத்திற்கும் அளவையியலுக்கும் வழங்கப்பெற்ற முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இவர் எழுதிய சட்டங்கள் என்னும் நாலில் தாம் முன்னர் வலியுறுத்திய கருத்துக்களை மாற்றியமைத்தார். முன்று வயதில் இருந்தே கல்வி ஆற்றம்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தி பாலர் கல்வி பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டார். முன்னர் தாம் கூறிய சமூக வர்க்க ஒழுங்குக்கு அமைந்த கல்வி பற்றிய கருத்தையும் அவர் மாற்றியமைத்தார்.

மனித மனமும் அதன் தொழிற்பாடும் சுறுசுறுப்பானவை. அவை சூழலாற் கவரப்படுகின்றன, தூண்டப்பட்டுகின்றன. குழந்தையைச் சூழவுள்ள பொருட்கள் அழகானவையாயும், கவர்ச்சிகரமானவையாயும், உசாவல் விருப்புத் தூண்டுபவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இந்தப் பொருள்களுக்கும் மனதுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவீணைகள் வாயிலாகக் கல்வி முன்னிடுக்கப்படலே சிறந்தது என்பது இவரின் கருத்து. இதன் அடிப்படையிலே உண்மை, அழகு, நன்மை ஆகிய எண்ணக் கருக்களை விளக்கினார். கல்வியின் முடிவிலியாகிய பண்பை விளக்கிய அவர் கல்வியின் வாயிலான உளமேம்பாட்டையும், நல்ல பிரசைகளின் உருவாக்கத்தையும் குறிப்பிட்டார்.

கலைத்திட்டத்தின் முன்று பரிமாணங்கள் பற்றி அவர் குறிப்பிடும் பொழுது, உடல்விருத்தி, உளவிருத்தி, இசைக்கல்விப் பயிற்சி ஆகியவற்றையும் விளக்கியுள்ளார். இசைக்கல்வியின்

வாயிலாக கலைத்திட்டத்திலே சமநிலையை ஏற்படுத்த முயன்றார். உறுதியான உடலில் உறுதியான உள்ளம் மலரும். அன்மா வளர்ச்சிக்கு இசை உறுதுணையாகும். இசையாலும், இலக்கி யத்தாலும் மாணவரிடதேயே நற்பண்புகளை வளர்க்க முடியும். அவருடைய கண்ணோட்டத்திற் பலவீனத்தையும், சுயநலத்தையும் வளர்க்கும் இலக்கியக் கல்வியை அவர் ஏற்றுக்கிளாள்ளவில்லை.

கற்பித்தலில் ஆசிரியரின் முக்கியத்துவத்தையும், கற்பித்தல் முறையிலிர் பாவனையின் சிறப்பையும் அவர் வலியுறுத்தினார். பினோட்டோவினது கல்விச் சிந்தனைகள் பின்வரும் குறைபாடுகளை உள்ளடக்கியிருந்தன.

- (1) தொழிலாளர் வகுப்பினருக்கு ஆறரம்ப நிலை அடிப்படைக் கல்வியையே வலியுறுத்தினார்.
- (2) அனும் வகுப்பினருக்கும், போர்வீர்களுக்குமே தரத்தில் உயர்ந்த கல்வியை வழங்குதல் பற்றி முன்மொழிந்தார்.
- (3) சமூகநிறலமைப்படுதன் இணைந்து சமூகக்கூட்டுமானத்தையுப் பேணும் கல்வியை வலியுறுத்தினார்.
- (4) தனி மனித இயல்புகளுக்கும் பண்புகளுக்கும் ஏற்றவாறான கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் அவரிடம் மேலோங்கவில்லை.
- (5) இலட்சியவாதம் மெய்யியலை மிகைப்படுத்திச் சிறப்பிக்க முயன்றார்.

இத்தகைய மட்டுப்பாடுகளினாடே வளர்ச்சியுற்ற இலட்சிய வாதம் பின்வரும் பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தி வளர்ந்துள்ளது.

1. மனமே அனைத்தையும் அறியவல்லது. மனிதமனம் பிரபஞ்சப் பெரும் மனத்தின் பகுதியாகவுள்ளது.
2. பிரபஞ்சத்தைப் பொறிமுறையாக விளக்கமுடியாது.
3. மனிதப் பண்பியற் கற்கை நெறிகளுக்கு இலட்சியவாதத்தின் முன்வரிமை தரப்பட்டுள்ளது.

நித்திய (ETERNAL) பொருள்கள் அல்லது நிலைபேற்றியம் மீதும் நிலைபேற்றிய விழுமியங்கள் மீதும் பினோட்டோ முழு நம்பிக்கைகளைண்டிருந்தார். அவை என்றும் அழியாதவையாயும், மாற்றமுடியாதவையாயும் இருக்குமெனக் குறிப்பிட்டார். உண்மை, நன்மை, அழகு அங்கியன் நிலைபேற்றினைக் கொண்டவை என விளக்கினார். இவ்வாறான இலட்சியத்தின் ஒப்புமை இந்தியக் கல்வியியலிலும் காணப்படுகின்றது. பாரம்பரிய இந்திய இலட்சிய அறிஞர்கள் இவற்றைச் சுத்தியம், சிவம், சுந்தரம் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

கல்வித் தீட்டமிடல் என்ற எண்ணக்கூரு பினோட்டோவிலிருந்து வளர்ச்சியடைகின்றது. பல நிலைகளையும் இள்ளடக்கிய, அகல் விரி பண்புகள் கொண்ட, வரன்முறை தழுவிய நாடுமுழுவதையும் இள்ளடக்கிய கல்வித் தீட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியதன் வாயிலாகத் கல்வித்தீட்டமிடல் வரலாற்றிலே தமிழ்களை உரிய தடத்தைப் பதித்துக்கொண்டார்.

கல்விக் கோட்பாட்டிலும் கதைத்தீட்டத்திலும் நோக்கு (AIM) என் பதை வரையறுத்துக் கூறும் மரபையும் இவர் அறாம்பித்துவைத்தார். இவரின் பின்னர் தான் கல்வியியலில் நோக்கு, குறிக்கோள், இலக்கு அங்கியவை விதந்து பேசப்படலாயின.

“தொடர் கல்வி” என்ற எண்ணக்கருவும் பினோட்டோவினால் வலியுறுத்தப்பட்டது. இக்கருத்தின் மிகையான வடிவத்தைத் திருவள்ளுவரிடத்துக் காணமுடியும். ஏழைப்பும் கல்வி தொடருமென தொடர் கல்விக்கு மிக விரிவான விளக்கத்தை வள்ளுவர் தந்தார். கருவிலிருந்து மனிதர் உலகில் வாழும் காலம் வரை கல்வி தொடரும் என்ற பினோட்டோவின் கருத்து நவீன தொடர் கல்விக்குரிய முன்னோடிச்சிந்தனையாயிற்று.

கல்விக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பை வலியுறுத்திய முன்னோடிகளில் ஒருவராகவும் இவர் விளங்குகின்றார். “கல்விக்கு அரசே பொறுப்பு” என்ற இவரது கருத்து அழைப்பதீந்த முன்மொழிவாகவுள்ளது. தனிமனிதரது பெருநிலைப் பிரதிபலிப்பாக சமூகம் அமைகின்றது என்று விளக்கிய பினேட்டோ சமூகத்திற்கும் கல்விக்கும் உள்ள தொடர்பு முதலியவற்றைத் தருக்க பூர்வமாக விளக்கினார்.

ஞாகோவின் இயற்பண்பு வரதம்

விரைந்து மாற்றமடைந்து வந்த ஐரோப்பிய சமூகச்சூழல், மற்றும் இயற்கைச் சூழல் முதலியவற்றின் பின்புலத்திலே மீண்டும் இயற்கைக்குத் திரும்பி இசைவாக்கலை மேற்கொள்ளும் சிந்தனைகள் ஞாகோவின் (1712 - 1778) அருக்கங்களிலே மேலோங்கி இருந்தன. சமூகத்தின் எதிர்மறைப் பண்புகளின் அழுத்தங்களை வெளியிட்ட இவரது கருத்துக்கள் பிரான்சியப் புரட்சிக்குரிய அறிகைத் தூண்டல்களாயின.

கல்வியில் முன்று பெரும் காரணிகளின் செல்வாக்கு கண்ணாடும் இடை வினைகளையும் இவர் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். அவை:

- (1) இயற்கையாக ஒரு மனிதருக்குக் கிடைத்த கொடைகள்.
- (2) இயற்கைச் சூழல்.
- (3) சமூகச் சூழல்.

மனிதர் நல்லவர்களாகவே பிறக்கின்றார்கள். சமூகத்தின் ஊழல் மனிதரை மாசுபடுத்திவிடுகின்றது. இவர் எழுதிய எமிலி என்ற நாலில் இயற்கை தழுவிய கல்விச் சிந்தனைகளின் முகிழிப்பைக் காணலாம். எமிலி என்ற நாலைத் தவிர “கலை களினதும் விஞ்ஞானங்களினதும் முன் நேற்றம்”, “சமூக ஒப்பந்தம்”, “New Heloise” முதலாம் நால்களையும் எழுதினார்.

எமிலி ஒரு கற்பனைப் பாத்திரமாகும். சமூகத் தீங்குகளை நீக்கி இயற்கையுடன் இணைந்த கல்வி வழங்கும் முறையை

எமிலிக்கு எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கலாம் என்பதை விளக்கியுள்ளார். இலட்சிய அதிரியர் ஒருவரின் ஆற்றுப்படுத்தலின் கீழ் இயற்கைச் சூழலில் எமிலிக்குக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது.

ஞாசோ எதிர்மறைக் கல்வியை வலியுறுத்தினார் அதிரியர் கல்வியை மாணவர்க்குக் கையளிப்பதை நிராகரிப்பதே எதிர்மறைக் கல்வி. அதாவது மாணவர் தாமே முனைப்புக் கொண்டும் தவறியும் பட்டறிவு பெறுவதை அவர் வலியுறுத்தினார். எதிர்மறைக் கல்வி சுயகற்றலாகின்றது. இது பாடசாலையிலும் பார்க்க விணையாட்டுத் திடலிலேயே கூடிய சாத்தியமாகும். உடலுக்கும், புலன் உறுப்புக் களுக்கும் அங்கே கூடிய அனுபவங்கள் கிடைக்கப் பெறகின்றன. சமூகம் கூறுவதற்கு எதிராகச் செல்லும் பொழுது அந்த வழி சரியானதாக அமையும் என்பது ஞாசோவின் மொழி. மனித வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் ஒவ்வொன்றுக்குமான தனித்துவமான கல்வி ஒழுங்கமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை ஞாசோ வலியுறுத்தினார். இவ்வகையில் நான்கு படிநிலைகள் கொண்ட கல்விச் செயற் பாடுகளை அவர் விளக்கினார். அவை:

- (1) பிறப்பிலிருந்து ஜந்து வயதுவரையிலான குழந்தை நிலைக்குரிய கல்வி.
- (2) ஜந்து வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயதுவரையிலான சிறார் நிலைக்குரிய கல்வி.
- (3) பன்னிரண்டு வயதிலிருந்து பதினைந்து வயது வரையிலான கட்டிளமைப் பருவத்தக்குரிய கல்வி.
- (4) பதினைந்து வயது தொடக்கம் இருபது வயது வரைக்குழுரிய இளமைக்கல்வி.

- (1) குழந்தைநிலைக் கல்வியில் உடலின் ஒவ்வோர் உறுப்பினதும் வளர்ச்சியும், உறுதிப்பாடும் முன்னின்கூக்கப்படல் வேண்டும். உடல் உறுதி குற்றி இருப்பின் தந்திரமான சிந்தனைகள் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

குழந்தைகளிடத்தே வளரும். தவறுகள் செய்யாதிருப்பதற்கு உடல் உறுதி அவசியமானது. சுயமாக குழந்தைகளை விளையாடவும், தொழிற்படவும் அனுமதித்தால் அவர்கள் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதுடன் தவறான செயல்களில் விழைவு விருப்பம் கொள்ளமாட்டார்கள். சுதந்திரமான சூழலிலேதான் அவர்கள் தமது இயல்யுக்கங்களை நன்கு வளர்த்தித்துக்க முடியும்.

(2) சிறார் நிலையில் புலன் உறுப்புக்களின் வளர்ச்சியிலே சிறப்பார்ந்த கவனம் எடுக்கப்படல் வேண்டும். அனுபவ வாயிலாகவும், உற்றுநோக்கல் வாயிலாகவும் புலன்களுக்கு பயிற்சி தரலாம். சூழலில் உள்ள பொருட்களை உற்றுநோக்கியும், அனுபவித்தும் புலன் உறுப்புக்களின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தலாம்.

(3) சுதந்திரம் பருவத்தில் வரன் முறையான கல்வியை வழங்கலாம் பல்வேறு வகையானதும், விதம் விதமானதுமான அனுபவங்களைப் பெறுமாறு ஊக்குவித்தல் நன்றா. கடன் உறையுக்கு இப்பருவத்தில் இடமளிக்கப்படல் வேண்டும் அத்துடன் இயற்கை விஞ்ஞானம், மொழி, கணிதம், மரபேஸை, இசை, ஓயியம், சுழுகவாழ்க்கை முதலியவற்றுடன் ஏதோ ஒருவகையில் வாண்ணம் பயிற்சியும் கற்கிக்கப்படல் வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். விஞ்ஞானப் பாடம் உசாவல் விரும்பு வளர்க்கும், புத்தாக்கங்களை ஊக்குவிக்கும்; ஓவியக்கல்வி கண்களுக்கும் தசைநார்களுக்கும் பயிற்சி தரவத்து. மரபேஸை தொழில் ஆற்றல்களை வளர்க்கவல்லது.

(4) இளமைப் பருவத்துக் கல்வியில் அறிவிவாழுக்கம், சமயக்கல்வி முதலியவற்றை விரிவுறைவாயிலாகக் கற்கிக்காது, உரிய அனுபவங்கள் வாயிலாகக் கற்பித்தலே சிறந்தது. சமயக் கல்வியை வளர்ப்பதற்கு வரலாற்றுக் கலைகளையும் தொன்னமக்கலைகளையும் பயன்படுத்தலாம்.

அனுபவ வழிக் கல்வி, விளையாட்டு வழிக் கல்வி, செயல்முறைகள் வழியாக அறிவைத்திரட்டல் முதலிய முறையியல்களை இவர் வளியுறுத்தினார். புத்தகச் கல்வி இவரால் பொதுவாக வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டது. அனால் நூபின்சன் குருசோ நாஸ்ம்பூரே எமிலிக்கு தகுந்தது என்று அவர் குறிபிட்டார்.

மாணவர்களுக்கு சுதந்திரத்தை வழங்குதல் வாயிலாக ஒழுக்கவியம்பாட்டை முன்னிடுக்கூடமுடியும் இயற்கையுடன் சுதந்திரமாகத் தொழில்பூர்வ மாணவர்கள் தவறிமூத்தல் இயற்கையினுடைகளை தண்டனைகள் வழங்கப்படும் என்றும், அதன் வழியாக அவர்கள் தமது தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ளுவார்கள் என்பதும் சூசோவின் நம்பிக்கை.

அடுண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேறுவேறான இயற்பண்பு வாதச் சிந்தனைகளை வெளியிட்ட ரூசோ தாம் உருவாக்கிய சோபி என்ற பாத்திரத்தின் வழியாக பெண்கள்வி பற்றிய சிந்தனைகளை வெளியிட்டார். இயற்கை நெரி நீண்று அக்காலத்தைய பிரான்சியப் பின்னணியில் பூரட்சிகரமான கருத்துக்களை வெளியிட்ட ரூசோ பிரான்சிய சமுதாயத்தின் பழையவாதக் கருத்துக்களையே தமது பெண்கள்விச் சிந்தனைகளில் வெளியிட்டார். அடுண்களுக்கு அனுசரணையாகவும், உதவியாகவும் இருக்கும் வகையில் அவருடைய பெண்கள்விச் சிந்தனைகள் அமைந்தன.

பெண்களுக்கு இளம் பருவத்தில் அடுண்கள் மீது அன்பு செலுத்துதல், வழிகாட்டுதல், ஒத்தாசைபுரிதல் முதலிய துறைகளில் கல்வி வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது அவரது கருத்து. பெண்களின் பலம் குன்றிய இயல்பு இயற்கையானது என்பது அவரது நோக்கு தையல், நால் அலங்காரங்கள் பின்னுதல் முதலிய துறைகளில் பயிற்சி வழங்குதல் பொருத்தமானது என்றார்.

“சோபிக்குரிய சமயக் கல்வி எளிதானதாகவும் குறைந்தளவு கோட்பாடுகளை இன்ஸட்க்கியதாகவும், அதிக சிரமம் இன்றி அனுட்டானிக்கப் படுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்”:

இயற் பண்புவாதம் பல பரிவுகளைக் கொண்டது. பொறிமுறை இயற் பண்புவாதம் (Mechanical Naturalism) மனித இயல் பண்புகளைப் பொறிமுறையாக விளக்குவதுடன் மனிதயந்திரத்தின் செயற்பாடுகளைக் கல்வி வாயிலாக முழுமைகளீள் எண்ணுகின்றது. உயிர் சார்ந்த இயற் பண்புவாதம் இயற்கைச் சூழ்வுடன் இசைவற்று வாழ்வதற்குரிய கல்வியை வலியுறுத்துகின்றது. சூசோ வலியுறுத்திய இயற்பண்புவாதம் சமூக இயற்பண்புவாதம் (SOCIAL NATURALISM) அலகும். அவர் எழுதிய சமூக ஒப்பந்தம் என்ற நாலில் இதற்கான அடிப்படைகள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

மனிதனை உருவாக்குவதே கல்வியின் நோக்கம் என்றும் சமூக மனிதனையோ, பிரச்சயையோ அன்று எனவும் விளக்கியுள்ளார்.

இயற்பண்பு நெரி கல்விக்கு இவர் தந்த பங்களிப்புக்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

- (1) மாணவரை மத்தியாகக் கொண்ட கலைத்திட்டச் செயற் பாடுகளுக்கு முதன்மை தந்தமை.
- (2) சிறுவர்களை வளர்ந்தோரிலும் வேறுபட்ட தனித்துவ முன்னவர்களாகக் கருதி அலுக்களின் உடல் உள், மனமிலும் சீரமேற்பாடுகளுக்குரிய கற்பித்தல் உளவியல் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தமை.
- (3) மாணவர்கள் தாமே தெரிவிசெய்தும், தாமே தீர்மானித்தும் செயற்படும் கட்டற்ற தெரிவுக்கு (Free Choice) பங்களிப்பு வழங்கியமை.

- (4) அந்தியர் அவதானிப்வராகவும், தலையீடு செய்யாதவராயும், வளஞ்சியப்வராகவும் இருக்கும் நிலைக்கு உற்சாகம் தந்தமை.
- (5) நேரடி அனுபவங்கள் வாயிலாகக் குற்றலை மேம்படுத்தியமை.
- (6) விருத்தி உளவியல் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தமை.
- (7) அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அகல்விரி கலைத்திட்ட வளர்ச்சிக்கு உதவியமை.
- (8) கற்பித்தலின் நவீன உலக நுழைவாயிலைத் திறந்தமை.

இவ்வாறாக விளக்கப்பெறும் இயற்பண்பு வாதம் பல மட்டும்பொடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சமூக இயங்கியற் பண்புகள் பொதுவாக இவ்வாதத்தினாற் புறந்தளப்பட்டுள்ளன. சமூகச் சவால்களுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய கலைத்திட்டச் செயற் பாடுகள் வறிதாகவே உள்ளன. சமூகத்திலிருந்து மாணவரைப் பிரித்துச் செயற்பட வைக்கும் அன்றிய மயமாதற் செயற்பாடுகளே மேலெழுந்தள்ளன. இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் இயற்கையை மாற்றியமைப் பதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இயற்கை விளைவுகளுக்கு மாணவர்களை அடிபணிய வைப்பதே இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

மேற்குறித்த திறனாய்வுகளை உள்வாங்கிய நவீன இயற்பண்பு வாதம் உயிரியல் வியாக்கியானங்களை இறகப் பற்றி நற்காது இலட்சியப் பாங்கானதாக மாற்றமடைந்து வருகின்றது.

குழந்தைக்கல்வி தொடர்பான அடக்குமுறை அனுரு முறைகள் நிலவிய காலகட்டத்தில் ரூசோவின் சிந்தனைகள் ஒருவிதத்தில் பூரட்சிகரமானவையாக அமைந்தன. கலைத் திட்டத்தை உருவாக்குவதிலே துறைசார் உளவியலின் (Faculty கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

Psychology) செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் ரூசோவின் சிந்தனைகள் தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தின. துறைசார் உளவியல் என்பது மனித உள்ளம் தனித்தனியான அற்றல்களைக் கொண்ட துறைகளை வளம் படுத்தலாம் என்றும் விளக்கியது. இது பாடங்களை மத்தியாகவும் அடிப்படையாகவும் கொண்ட கலைத்திட்ட அருக்கத்துக்கு வழிவகுத்தது. அனால் ரூசோவின் கருத்துக்கள் சிறாரை மத்தியாகக் கொண்ட கலைத்திட்ட அருக்கத்துக்கு வழிவகுத்தமை விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரச்சினைகளைக் குழந்தைகள் முன் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அவர்களே பிரச்சினைகளுக்குரிய தீவுகளை அனுபவ வாயிலாகக் கண்டறிய வேண்டும் என்று ரூசோ முன்மொழிந்த கருத்துக்கள். கற்பித்தலியல் வரலாற்றிலே “கண்டறி முறையை” உருவாக்குவதற்கும் துணைநின்றன. நெட்டுருமுறைக் கற்பித்தலும், பொறிமுறையாக மனப்பாடுஞ் செய்யும் முறையியலும் மேலோங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் ரூசோவின் கருத்துக்கள் கற்பித்தற் கலையிலும் புரட்சியை ஏற்படுத்தின.

கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பை சமூகத்தளத்துக்குக் கொண்டு வருவதிலும் ரூசோவின் பங்களிப்பு விதந்து குறிப்பிடத் தக்கது. உடலுறைப் புக்கலைகள், தொழில் அனுபவங்கள், தொழிற்கல்வி முதலியவற்றைக் கொண்ட கலைத்திட்ட அருக்கம் ரூசோவாற் கட்டியறுப்பப்பட்டது. இது அருவநிலை அறிவை உள்ளடக்கிய பாடக் கலைத்திட்ட வடிவமைப்புக்கு மாற்பாடாக அமைந்தது.

பிரபுக்களின் கண்ணோட்டத்தில் அமைக்கப்பட்ட கலைத் திட்டத்தைப் பொதுமக்கள் அறநகைக்குள் கொண்டுவந்த பெருமையும் ரூசோவுக்கு உரியது.

கொமீனியஸ் வழங்கிய அனைத்தறிவுக் கோட்பாடு

ஜோன் அமோஸ் கொமீனியஸ் (1572) - (1670) வழங்கிய கல்விக் கருத்துக்கள் கிறிஸ்தவ சமயச் சிந்தனைகளின் முகிழ்ப்பாக அமைந்துள்ளன. சமயக்குரவராக வாழ்ந்த இவர் கல்வியின் சமய இலக்குகளை மீளவலியுறுத்தினார். பதினாறாம், பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளின் ஜேரோப்ரிய கடல் வணிக நடவடிக்கை களும் செல்வக் குவிப்பும் பற்றிய புறநிலை வளர்ச்சிகள் மற்றும் முரண் பாடுகள் பற்றியும் சிந்திப்பதற்கு அவரது வாழ்நிலை அனுபவங்கள் தடையாக அமைந்தன.

சமயக்கல்வி மற்றும் பொதுக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒன்றினைப்பை ஏற்படுத்தி சமூகத்திலே புதுவிசையையும் புத்தணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தி இவர் முயன்றார். கல்வி அனைவருக்கும் உரியதின்பதை வலியுறுத்தும் வகையில் அதனைப் பொருத்தமான முறையில் வழங்கினால் மட்டுமே அது இலகுவாகவும் இயற்கை யாகவும் இருக்கும் என்பது இவரது முன்மொழிவு. மாணவர்களது இயல்புகளை அறிந்து அவர்களின் படிநிலை வளர்ச்சிகளை அறிந்து கற்பித்தல் வேண்டும். ஆசிரியரின் பணி ஓர் எச்மானின் பணி போன்றதல்ல. அது ஒரு சேவகனின் பணியைப் போன்றது.

கொமீனியஸ் அவர்களின் ஆரம்பகால எழுத்தாக்கங்கள் சமயச் சார்புடையனவாகக் காணப்பட்டன. பின்னர் தான் அவரிடத்து அனைத்தறிவுக் கோட்பாடு (Pansophia) வளரலாயிற்று. இதற்கு பேச்கதுடைய செல்வாக்கும் காரணமாயிற்று. அனைவருக்கும் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

அறிவை வழங்கி அதன் வாயிலாக அகில ஞானத்தை (Universal Wisdom) வளர்ப்பதே அனைத்தறிவுக் கோட்பாட்டின் சாராம்சம். எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாவற்றையும் கற்பிக்கும் கலையை வளர்த்தல் இதிலிருந்து மலர்ச்சி கொண்ட ஒரு செயற்பாடு.

பாடசாலைகள் இம்சை செய்யும் நிறுவனங்களாகிவிட்டன. பாடசாலை மனத்தின் கொல்களமாக (Slaughter House) மாறி விட்டது. இந்த நிலையையும் யதார்த்தத்தையும் புரிந்துகொண்ட கொமீனியஸ் பாடசாலைக் கல்வியை மீண்மைத்து அனைவருக்கும் கல்வியை வழங்க முடியும் எனக் கருதினார். வீட்டிலும் பார்க்க பாடசாலையே கல்வியை வழங்குவதற்கும் முன்னெடுப்பதற்கும் பொருத்தமான நிலையம் என்று கண்டார். பாடசாலைகளின் செயற்பாடு பின்வருமாறு அமையும்.

- (1) விஞ்ஞானம், கலை முதலாம் பாடங்களால் மாணவரின் தீரன்களை வளர்த்தல்.
- (2) மொழியாற்றல்களை வளர்த்தல்.
- (3) நல்லொழுக்கங்களை வளர்த்தல்.
- (4) இறைநம்பிக்கையைப் பலப்படுத்தல்.

அனைத்தறிவுக் கொள்கையைக் கட்டியழுப்பவதிலேயே பாடசாலை கருக்குச் சிறப்பார்ந்த பங்குண்டு. அனைத்தறிவுக் கொள்கையை அவர் பின்வருமாறு மேவும் விளக்கலானார்.

- (1) எல்லாச் சிறார்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் கல்வியூட்டுதல்.
- (2) மனிதரைப் புத்தியுள்ளவர்களாகவும், வல்லமையுள்ளவர்களாகவும் வளர்ப்பதற்குரிய கல்வியைத் தருதல்.
- (3) மாணவர்கள் முதிர் ச்சியடைவதற்கு முன்னதாகவே வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்பைக் கல்வி வாயிலாக வழங்குதல்.
- (4) வன்முறைகளாலும், திணிப்பினாலும் கல்வியை வழங்கும் நடவடிக்கையை நிறுத்தி, மகிழ்ச்சியாகவும் இயற்கையாகவும் கற்றலை ஊக்குவித்தல்.

(5) கல்வியை மேலோட்டமாக வழங்காது ஜியம் தீரிப்பற அழுமாகக் கற்றலை ஏற்படுத்துதல்.

கற்பித்தலில் பாவணை (Imitation) மற்றும் விலகல் (Deviation) மற்றும் சீர்ப்படுத்தல் (Recitification) ஆகிய முப்பிபரும் பண்புகள் பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

கல்விமொழி தாய்மொழியாக இருத்தல் வேண்டுமென வலியுறுத்திய கொமீனியஸ் கற்பித்தலிலே பாடநால்கள் மற்றும் துணைச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றின் தேவைகளை விதந்து குறிப்பிட்டுள்ளார். கல்வியை மக்கள் மயப்படுத்துதல், மக்காளாட்சி மயப்படுத்துதல், முதனியவற்றில் இவின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும்.

பிரபுக்களுக்கும் வசதிபடைத்தவர்களுக்கும் தனியான பாடசாலைகள் இருத்தல் தவறு என வலியுறுத்திய இவர் அனைவருக்கும் பொதுப் பாடசாலைகளே இருக்கவேண்டும் என்பதை உறுதியாகக் குறிப்பிட்டார். கல்விச் செயல்முறையில் புலன்களுக்கான பயிற்சியையும், புலன்களுக்கான ஈடுபாட்டுடன் இணைந்த கல்வியையும் முக்கியத்தவப்படுத்தினார். கற்பித்தல் பற்றிய திறமுறைகளை இவர் பின்வருமாறு விளக்கினார்.

- (1) என்தில் இருந்து கடினத்துக்குச் செல்லல்.
- (2) குறித்தவற்றிலிருந்து பொதுமைக்கு நகருதல்.
- (3) காட்சியில் இருந்து கருத்துக்குப் பெயருதல்.
- (4) விதிகளுக்கு முன்னதாக உதாரணங்களைக் கூறுதல்.

கல்வியின் வாயிலாக உலகின்றி பரப்பவும், கட்டியமுப்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்ட இவர் இந்த இலக்கை அடைய “ஒனிக் கல்லூரிகள்” என்ற அமைப்பை வலியுறுத்தினார். இந்த கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

அமைப்பின் உள்ளடக்கம் அறிவு, தெளிவு, ஓனி என்ற பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். இக் கல்லூரிகள் இன, மத, மொழி, தத்துவ வேறுபாடுகளைக் கடந்து அனைத்து மக்களுக்கும் அறிவிவானி வழங்கும் நிறுவனமாக அமையும் என்பது அவரது அந்தங்கம். இது ஒருவகையிலே கற்பணன்யாக அமைந்தாலும் ஜிநா.அமையத்தின் செயற்பாடுகள் அவருடைய ஓளிக்கல்லூரிக் கற்பணன்யின் இன்றைய வடிவும் என்று கருதுவோரும் உள்ளர்.

நவீன கற்பித்தலியல் மற்றும் நவீன ஆசிரியம் முதலியவற்றின் முன்னோடி என்ற சிறப்புக்குரிய இவரது கருத்துக்கள் அந்தர்ஸ நோக்கு உடையதாகவும் கற்பணவாதம் தழுவியவையாகவுமுள்ளன. வேகமாக மாறி வந்த ஐரோப்பிய சமூகத்தைச் சமயத் தளத்தில் நின்று நோக்கிய அவரது பார்வையில் பொருளாதார அடிப்படைகளைக் காட்டிலும், மாற்றமடைந்து வந்த சமய வீச்சுக்களே மேலோங்கியிருந்தன.

கல்வியின் நோக்கம், மனிதவாழ்வின் நோக்கம் அங்கியவை இறைவனை அடைதலும், நித்திய இறை இன்பத்தை நோக்கி நகர்தலும் என்பதை அவர் பல சுந்தரப்பங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொமினியஸ், சிறாரின் வளர்ச்சிக்கேற்ப பருவங்களை நான்காக இனங்கண்டு பள்ளியினை ஒழுங்கமைத்தார். முதல் அறுவயது வரையுள்ள சிறாருக்குரிய கல்வியின்பொருட்டு தாய்ப்பள்ளி (Mother School) ஒழுங் கமைப்பை ஏற்படுத்தினார். சிறுவர்க்கான மகிழ்ச்சியூட்டும் கல்வியை இப்பருவத்தில் வலியுறுத்தினார்.

அறு வயது முதல் பன்னிரண்டு வயது வரையுள்ள பருவத்தினருக்குரிய பள்ளிக்கூட ஒழுங்கமைப்பை “தாய்மொழிப் பள்ளி” என அழைத்தார். தாய்மொழி, கணிதம், பாட்டு, சமய கல்விக்கோட்டாடுகளும் இலக்கியக்கோட்டாடுகளும்

வினாவிடை, கிறிஸ்தவ வரலாறு பற்றிய பொது அறிவு, புவியியல், வானநூல் தொடர்பான அடிப்படை அறிவு, தொழில்கள் பற்றிய அறிவு, வணிக அறிவு முதலியவை இப்பள்ளிக் கூடங்களிலே தாய்மொழியிற் கற்பிக்கப்பட்டன.

பள்ளிரண்டு வயது முதல் பதினெட்டு வயது வரையுள்ளவர் களுக்கான பள்ளிக்கூட ஒழுங்கமைப்பு “இலத்தீன் பள்ளி” எனப்பட்டது. இப்பள்ளியில் இலத்தீன், கிரேக்கம், ஜேர்மன் முதலாம் மொழிகள் கற்பிக்கப் பட்டன. இலக்கணம், கணிதம், ஒழுக்கவியல், பொருளாறிவு, சொல்லாடல், தர்க்கம் முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. இக்கல்வி திருச்சபைக்குரிய குருமாரைப் பயிற்றுவிப்பதற்குரிய கல்வியாக அமைந்தது. இப்பள்ளியைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வியை மேற்கொள்ளலாம்.

நவீன பாடநூலாக்கத்துக்குரிய முன் னோடியான நடவடிக்கைகளைக் கொழீயியஸ் மேற்கொண்டார். பாடப்புத்தகங்களில் பல்வேறு பாடப்பிபாருள் களை அமைத்து அகல்விரி பண்பு கொண்ட ஆக்கமாக அமைப்புக் கொடுத்தலை ஏற்படுத்தினார். உலகம், கிரகங்கள், பூமி, வானம், நீர், காற்று, நெருப்பு, உலோகங்கள், மூலிகைகள், கனிகள், பறவைகள், விலங்குகள், மனித உடல் உறுப்புக்கள், புலன்கள், தேனிக்கள், சமையல், தையல், நெசவு, பல்வேறு தொழில்களையும் மேற்கொள்வோர், தத்துவம், தன்னடக்கம், உள் வலிமை, நீதி, சடங்குகள் முதலாம் தலைப்புக்களிலே பாடங்களை ஆக்கிப் பாடப்புத்தகங்களை வடிவமைத்தார். இவருடைய பாடநூல்கள் சுமார் இருந்தாலும் அண்டுகள் வரை வழக்கிலிருந்தன.

கிறிஸ்தவ மதத் தொடர்பினால் கொமீனியஸ் அவர்களது பாட நாலாக்க நெறிமுறைகளை அறியும் வாய்ப்பு ஏலைஷீ ஆறுமுகநாவலருக்கு ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக தமிழ் மொழியில் பாடநாலாக்க மரபினை அவர் மிகுந்த பயனுறுதி மிக்கதாக அமைத்தார்.

ஜேரோப்பாவில் நிகழ்ந்த முப்பதாண்டு காலப் போர்ச்சுழல் கொமீனியஸின் வாழ்க்கையிலே பல நெருக்கடிகளையும் துன்பங்களையும் ஏற்படுத்தின. யுத்த வடிவிலிருந்து மீண்டெழு சமயமும் கல்வியும் அவருக்குத் துணை நின்றன. நசாவ் பல்கலைக்கழகத்திலே அவர் பெற்ற அணுபவங்களும், ஆழ்ந்த கல்வியும், அவரது கல்விச் சிந்தனைகளுக்குரிய வளமான பிண்புலமாக அமைந்தன. அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த கல்விமான் களுடன் அவர் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்புகளும், ஆசிரியராக இருந்து அவர் பெற்ற அணுபவங்களும் கற்பித்தலியலில் அவரது பங்களிப்பை மேம்படுத்தின.

ஜோன்டேயி வழங்கிய பயன்கொள்வதம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலகம் தழுவி வளர்ச்சியற்ற முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம், தனிச்சிலாத்துரிமை, தொழில்நுட்பப் பண்பாடு முதலியவற்றோடு இணைந்தும், அனுசரணை கொண்டும் வளர்ந்த கல்விச் சிந்தனைகள் ஜோன்டேயி (1859 - 1952) தந்த எழுத்தாக்கங்களிலே விரவியுள்ளன. ரோக்கியோவில் உள்ள இம்பீரியல் பல்கலைக்கழகத்திலும், சீனாவிலுள்ள பீஜிங், நான்கின் மற்றும் சங்காய் நகரங்களிலும் விரிவுரையாற்றியவேளை கல்வி தொடர்பான இவரது கருத்துக்கள் பரவலாக வெளிவரலாயின.

பயன்கொள்வதம் நடைமுறைகளின் பொருண்மையை வலியுறுத்துகின்றது. உடனடித் தேவைகளை முக்கியத்துவப் படுத்துகின்றது. மனித விருப்பங்களைத் தழுவிய நடைமுறை விளைவுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்றது. வில்லியம் ஜேம்ஸ் (1842 - 1910), சார்லஸ் சாண்டேர்ஸ் பியர்சி (1832 - 1914) முதலியோர் பயன்கொள்வாதத்தை வலியுறுத்தியவர் களுள் முதன்மை பெறுகின்றனர்.

உடனடிப் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்குத் தெறி சிந்தனையின் முக்கியத்துவத்தை டேயி வலியுறுத்தினார். தெறிசிந்தனை பற்றி டேயி மிக விரவாக விளக்கியுள்ளார். பிரச்சினையின் தோற்றுத்தை இனங்காணுதல் தெறி சிந்தனையின் முதற்கட்டமாகும். பிரச்சினை பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துதல் இரண்டாவது கட்டம். பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான கருதுகோள்களை ஒருவாக்குதல் முன்றாவது கட்டம். பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான பல்வேறு கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

உறகுத்துக்கள் இக்கட்டத்திலே தோன்றும். அவற்றைக் காரணகாரிய அடிப்படையிலே பகுத்தாராய்தல் வேண்டும். தீர்வுகளை ஒப்புநோக்கிச் செயற் படுத்துதல் அடுத்த கட்டமாக அமையும். அனால் இந்தப் படிநிலைகள் மேற் குறிப்பிட்ட தொடர்ச்சியில் இடம் பெற வேண்டும் எனவும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அனுபவமே இவரது கல்விச் சிந்தனைகளில் அமுந்து வற்புறுத்தப் படுகின்றது. பெளதிக் மற்றும் பண்பாட்டுச் சூழல் களுடன் இடைவினை கொள்வதால் அனுபவம் திரட்டப்படுதலை அவர் விளக்கினார். ஒரு பிரச்சினையின் குழுமைவு பற்றியும் அது தொடர்பான தெறிசிந்தனையை வளர்தலும் அறிவின் பாற் படும். புலன் தரவுகளிலும் மேலான அமைப்பை அறிவுகொண்டுள்ளது. கட்டுப்படுத்திய உற்றுநோக்கல், பரிசீத்தல், பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தல் முதலியவற்றை அறிவு உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. விசாரணையின் விளைவாக அறிவு திரண்டெழுகின்றது, வலுப்பிபறுகின்றது. சமூக முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிவு பரிசீக்கப்படத்தக்கது.

குழலுக்குரிய இசைவாக்கல் நிகழ்ச்சியில் மனித நுண்மதி அற்றல் சிறப்பார்ந்த இடத்தை வகிக்கின்றது. குழலுக்குரிய இசைவாக்கல் பற்றிய டார்வினுடைய கருத்துக்கள் டூயி மீது சில்லாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. இசைவாக்கலில் பொருத்தமான வழிமுறைகள் பற்றியும் அவற்றினாடாக எழும் எதிர்கால விளைவுகள் பற்றியும் டூயி விளக்கினார்.

டூயி விளக்கிய கருவிவாதம் (Instrumentalism) தெறிசிந்தனை அய்விலிருந்து எழுகின்றது. கருத்துக்கள் படிமங்களாகவோ, முறப்பொருள்கள் பற்றிய காட்சிகளாகவோ அமைவதில்லை. அவை கல்விக்கோட்டுகளும் இலக்கியக்கோட்டுகளும் 21 போசிரியர் முனைவர் சபா. ஜெயராசா

இயிரியின் நடத்தையை வளப்படுத்தும் கருவிகளாகவுள்ளன. இவரது கருவிவாதம் வழிமுறைகளின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. முடிவுகள் அல்லது விளைவுகளுக்கு நாம் வழங்கும் முக்கியத்துவம் கருவிகள் அல்லது வழிமுறைகளுக்கும் வழங்குதல் வேண்டும்.

ரூபி விளக்கிய சார்புவாதம் (Relativism) சூழமைவையும், தொடர்பு களையும், பயனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. பயனை அடிப்படையாகக் கொள்ளாது ஒரு பொருளை நல்லதென்றோ கெட்டதென்றோ விளக்குதல் பொருத்தமற்றது. இலட்சிய வடிவிலே நன்மைகளை எதிர்நோக்காது நடைமுறை வடிவிலே எதிர்கொள்ளல் வேண்டும். நடைமுறைகள் சூழலை மேலும் வாய்ப்பானதாகவும், சிறப்பானதாகவும் மாற்ற உதவுதல் வேண்டும்.

ரூபி விளக்கிய மானிடவாதம் சனநாயக வெளிப் பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. மக்களாட்சியை அவர் வாழ்க்கை நடைமுறையாகக் கருதினார். மக்களாட்சிக்குரிய கல்வி பற்றி அவர் விரிவாகச் சிந்தித்தார்.

எல்லா அனுபவங்களிலும் அழகியற்பண்பு உட்பொதிந்து இருக்கும் என்பது அவருடைய கருத்து. அழகியலை கலையாகக் கத்துக்கு மட்டும் பிரயோகிக்க வேண்டியதில்லை. உபகரணங்கள், பொருட்கள், தளபாடங்கள், வீடுவாசல் என்ற அனைத்துச் சூழல்கள் நிலவரங்களுக்கும் பிரயோகித்தல் வேண்டுமென்பது இவரது முன்மொழியு.

கல்வி என்பது அனுபவங்களை மீன்னுழங்குபடுத்தலும், மீன்கட்டுமாணம் செய்தலுமாகும். கல்வியின் நோக்கம் மாணவரின் வலுவையும் திறன்களையும் விருத்தி செய்தலாகும். சமூக கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

வினைத்திறனைக் கல்வி மாணவரிடத்து வளர்க்க வேண்டும். சனநாயக விழுமியங்களை அது மாணவரிடத்துப் பதிவித்தல் வேண்டும். மாணவரிடத்துக் கூட்டுறவும், இசைவாக்கவும் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். சனநாயக சமூகத்தின் சிற்றுநவாகப் பாடசாலை முகிழ்ச்சிதழுதலே சிறந்தது. பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் வழியாக மாணவரிடத்துப் பொறுப்பேற்கும் பாங்கும், அறப்பாங்கும் வளர்க்கப்படல் வேண்டும். பயன்களான் கல்வி சம சந்தர்ப்பத்தை வழங்குதலையும் எதர்கால வாழ்க்கைக்கு மாணவரைத் தயாரித்தலையும் அடிப்படைகளாகக் கொண்டது.

கல்விச் செயல்முறை உளவியற் பரிமாணத்தையும் சமூகப் பரிமாணத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது ஒயிகொண்ட கருத்து. மாணவரின் இயல்புக்கங்களுக்கும் திறன்களுக்கும் ஏற்றவாறு கலைத்திட்டமும் கற்பித்தவும் அமைதல் வேண்டும். சமூகப் பரிமாணத்தை நோக்குகையில், சமூகப் பங்குபற்றவுக்குரிய கவிநிலையையும் அனுபவங்களையும் கலைத் திட்டத்திறாடாக வழங்குதல் வேண்டும்.

கலைத்திட்டம் பின்வரும் நான்கு கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்பது ஒயியின் கருத்து. அவை:

- (1) பயனுடைமை
- (2) நெகிழிச்சிப் பாங்கு
- (3) பரிசோதனைப் பாங்கு
- (4) வாழ்க்கை இணைப்பு

கலைத்திட்டம் மாணவரின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளுக்கு ஏற்றவாறும் அவர்களது விருப்பக்களுக்கு ஏற்றவாறும் உருவாக்கப்பட்டு கருத்துப்பரிமாற்றம் கண்டுபிடிப்பு, அங்கமலர்ச்சி, கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

கலைத்துவ வெளிப்பாடு அந்தியவற்றை ஊக்குவித்தல் வேண்டும். வாசிப்பு, எழுத்து, கணிப்பு, உடல்வேலைகள், வீஞ்ஞானம், இலசு மற்றும் கலைகளை உள்ளடக்கியிருத்தலே சிறந்தது. அனால் இப் பாடங்களை மாணவர்க்கு ஒரேயடியாகக் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை. மாணவரின் உளமுதிர்ச்சிக்கேற்றவாறு இலாவகமாக அறிவை வழங்கக்கூடிய நெகிழ்சிப் பாங்கு கலைத்திட்டத்துக்கு அவசியமாகின்றது. மாணவரின் சமகால நடப்பியல் அனுபவங்களுடன் கலைத்திட்டமும் கற்பித்தலும் தொடர்புடூத்தப்பட்டிருத்தலே ஏற்படுத்தயது. குறிப்பிட்ட பருவத்தின் வாழ்வியல் அனுபவங்களைத் தழுவிக் கலைத்திட்டம் இயங்குதலே பொருத்தமானது. புவியியல், வரலாறு, கணிதம், மொழி போன்றவற்றைக் கற்பிக்கும் பொழுது வாழ்வியல் அனுபவங்களுடன் ஒத்திசைவை ஏற்படுத்துதலே சிறந்தது. பாடங்களிடையே ஒன்றினைப்பை ஏற்படுத்தாது துண்டங்களாக அறிவைக் கூறுபோடுதலை டேவி விரும்பவில்லை.

டேவி முன்மொழிந்த கற்பித்தல் முறைகளுள் பிரச்சினை விடுவித்தல் முறை அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நடைமுறைப் பிரச்சினை எதிர் கொள்ளலும், அவற்றுக்கான தீர்வுகளை உருவாக்குதலும் அனுபவங்கள் வாயிலாக அனுபவங்களை நோக்கி நகர்ந்து வாழ்வுப் பயன்பாட்டை எட்டுவதற்கு பிரச்சினை விடுவித்தல் துணைநிற் கும். வாழ்க்கையையும் பாடங்களையும் ஒன்றினைத்து மாணவரை நடைமுறை உலகுடன் சங்கமிக்கச் செய்தல் வேண்டும். தாமாகவே மாணவர்கள் செயற்றிட்டங்களை வகுப்பதற்கும், செயற்படுவதற்கும் ஊக்கம் தருதல் பொருத்தமான கற்பித்தல் முறையாகும். டேவி தந்த இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே பிற்காலத்திலே “செயற்றிட்ட முறை” உருவாக்கப்பட்டது.

மக்களாட்சி மனப்பாங்கை மாணவர் களிடத்து வளர்ப்பதற்கு கூட்டுணர்வைத் தொண்டக்கூடிய குழசிசெயற் பாடுகளை வழங்குதலே சிறந்தது. மாணவரின் சமூக அளுமையை வளர்த்தல் ஆசிரியரின் கடமையாகும்.

தீரனாய்வு நோக்கிலே இவரது கல்விச் சிந்தனைகளை நோக்குவோமாயின் முதற்கண் பயன்கொள்வாதம் இலட்சிய வாதத்துக்கு எதிரான முனைப்புக் கொண்டிருத்தல் தெளிவாகும். கல்வியிலே வாழ்க்கை என்பதற்க மேலாக அவரது சிந்தனைகள் நகரமுடியாமல் இருக்கின்றன. உன்னதங்களை நோக்கி நகரவைப்பதற்குரிய முன்மொழிவுகள் இவரது சிந்தனைகளிலே வலிமை பெறவில்லை. சுரண்டலுக்குள்ளாகும் மனிதவாழ்வை மீட்டெட்டுப்பதற்குரிய வலிதான் சிந்தனைகளும் இவரிடத்து வரிதாகவுள்ளன.

ஒவ்வொரு மாணவரது விருப்பத்துக்கேற்றவாறு கல்வியை ஒழுங் கமைக்கும் பொழுது சில முக்கியமான பாடப்பறப்புக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவைமான நிலை ஏழலாம். இவ்வாறான குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும், நவீன செயன் முறைக் கலைத்திட்ட அதுக்கம், நவீன செயற்பாட்டு அறை ஒழுங்கமைப்பு, சமகாலச் செயற்றிட்ட வடிவமைப்புக்கள், மக்களாட்சி, மனோ பாவம் கொண்ட பிரசைகளை இருவாக்குவதிலே கல்வியின் பங்கு, அனைவருக்கும் கட்டாயக்கல்வி, நவீன ஆசிரியத்துவம் முதலியவற்றிலே மேமியின் கருத்துக்கள் ஊடுருவியுள்ளன.

“மக்களாட்சியும் கல்வியும்”, “பள்ளியும் சமுதாயமும்”, “பள்ளியும் குழந்தையும்”, “இன்றையகல்வி”, “எதிர்காலப் பள்ளிகள்”, “சுதந்திரமும் பண்பாடும்” முதலாம் பல நால்களில் இவரது கருத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. உலகம் தொடர்ந்து கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வாழ்க்கை எப்பொழுதும் மாறிய வண்ணமுள்ளது. இவ்வாரான மாற்றங்களுக்கு சடிகொடுக்கக் கூடிய கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளே அவரது ஆக்கங்களில் மேலிலமுந்துள்ளன. இந்நிலையில் அறிவு முடிவாகாது அது வழிமுறையாகவே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

கல்வி ஒரு சமூகத்தேவையாகின்றது. தனிமனிதன் பயன்பெறவும், சமூகம் பயன்பெறவும் கல்வி கருவியாகின்றது. இவ்வாராக மேம்பாட்டுக்கான கல்வி, வாழ்க்கைக்கான கல்வி, சமூகத்திறனுக்கான கல்வி, அனுபவங்களைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கான கல்வி என்ற பரிமாணங்கள் மேலிலமுகின்றன.

பள்ளிக்கூடத்தையும் சமூகத்தையும் தொடர்புபடுத்திய இவர், இலட்சிய வடிவான இல்லத்தின் பெரிய வடிவமாக இலட்சிய வடிவிலான பள்ளிக் கூடத்தைக் கருதினார். இவரது கல்வி ஒழுங்கமைப்புக்கள் மூன்று நிலைகளைக் கொண்டிருந்தன.

- (1) நூன்கு வயது முதல் எட்டு வயது வரையுள்ள விளையாட்டுப் பருவம்.
- (2) எட்டு வயது முதல் பன்னிரண்டு வயது வரையிலான தன்மீருப்பு மேலோங்கற் பருவம்.
- (3) பன்னிரண்டு வயதில் ஆரம்பிக்கும் சிந்தனையும் கவனமும் இணைந்த பருவம்.

நெகிழ் சியுள் எ கலைத் தீட்ட வடிவமைப்பை வலியுறுத்தியமை, தொழில் அனுபவங்கள், கைப்பணிகள் முதலியவற்றைக் கலைத்தீட்டத்தின் சிறப்பார்ந்த இயக்கக் கூறுகளாக அமைந்தமை இவரது தனித்துவமான பங்களிப்பு வடிவங்களாகும். இலங்கையின் மிசினைப் பாடசாஸ்களிற் கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் மரவேலை அறிமுகப்

பஞ்சதப்பட்டமையும், மரவேலைச் செய்முறை அறைகள் உருவாக்கப்பட்டமையும், மையப் பாடச் செயல் அனுபவங்களுடன் கற்பிக்கப்பட்டமையும் இலி தந்த கலைத்திட்டச் சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு எனலாம். வட்டஞ்சோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் வளர்க்கப்பட்ட மக்களாட்சி அனுபவங்களும் அவரது சிந்தனைகளின் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்தும்.

மொன்றிசோரி அம்மையாரின் குழந்தை சர்புக்கல்வி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் உலிகங்கும் வியாபகமாகத் தொடங்கிய மார்க்சிய சிந்தனைகள் சுரண்டல் களிலிருந்தும் அடக்குமுறைகளில் இருந்தும் சிறாசர விடுவிப்பதற்கான கருத்தியல் விசைகளைக் கொடுத்தன. மார்க்சிய சிந்தனைகளை ஏற்காதவர்கள் மத்தியிலும் அவற்றை எதிர்த்தவர்கள் மத்தியிலும் மார்க்சியம் எழுப்பிய விசைகள் நல்விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாயின. ஜோப்பாவில் நிகழ்ந்த கல்விச் செயற்பாடுகள் இந்த நல்விளைவு களின் குறிகாட்டிகளாகவுள்ளன. இன்னொரு புறம் ஜோப்பாவில் வளர்ச்சியற்ற மாணிடவாதம் மாணிடநேயத்தைப் பலதளங்களிலும் வளர்க்கலாயிற்று. இத்தகைய பின்னணிகளிலேதான் மாரியா மொன்றிசோரி அம்மையாரின் (1870 - 1952) குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகளை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

மருத்துவப் பட்டப்படிப்பை நிறைவேற்றிக்கொண்ட அம்மையார் உளவளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட சிறார்களின் பயிற்சி களுக்குப் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அச்செயற்பாட்டில் அவர் ஈட்டிய வெற்றிகள் குழந்தைக் கல்வியில் அவருக்கு இருந்த ஈடுபாடுகளுக்கு உற்சாகம் தந்தன. உளவளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட சிறார்க்குப் பயன்படுத்திய கற்பித்தல் முறையியல்களைச் சாதாரண குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுத்தியவேளை மிகவுன்னத பெறுபேறுகள் கிடைத்தமை அம்மையாரால் அவதானிக்கப்பட்டது.

அம்மையார் உருவாக்கிய கல்விக்கோட்பாட்டின் முதலாவது கூறு யாரிதனில், தமது சாதாரண வாழ்க்கை நடை முறைகளில் சிறார்கள் மற்றவர்களில் இருந்து தனித்துவமானவர்கள் என்பதற்குரிய அனுபவங் கண்ணயும் பயிற்சியையும் வழங்குதலாகும். உளவளர்ச்சி தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு மதிசார்ந்த பயிற்சிகளைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் புலன்களுக்குரிய பயிற்சிகளை வழங்குதல் கற்றலிலே தீவிரவளர்ச்சிகளைக் காட்டின. அதே செயற்பாட்டினைச் சாதாரண குழந்தைகளுக்கும் பயன்படுத்திய வேளை வியத்தகு முன்னேற்றங்கள் அந்தக் குழந்தைகளிடத்துக் காணப்பட்டன.

கற்பித்தலில் அம்மையாரின் முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு “தொடுபுலன் வாயிலான கல்வி” (Education by Touch) ஆகும். அதாவது குழந்தைகள் பொருட்களைத் தொட்டு அனுபவிப்பதால் கல்விச் செயற்பாட்டை விரைந்து முன்னெடுக்கின்றார்கள் என்பதாகும். அதுவே கற்றலுக்கு அடிப்படையாகின்றது.

அம்மையாரின் கற்பித்தல் முறையிலின் அடுத்த சிறப்பியல்பு சிறார்கள் பெறும் புலன்களின் ஆளுகையும் மேம்பாடுமே அவர்களுக்குரிய வெகுமதியாக முன்மொழியப் பட்டுள்ளது. புலன்களின் ஆளுகையே குழந்தைகளுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். சுயமுன்னேற்றம் அவர்களிடத்துக்கு கல்வத்தை ஏற்படுத்தும்.

வளர்ந்தோருக்கு வழங்கப்படும் உடற்பயிற்சிகளையும், தசைநார்ப் பயிற்சிகளையும் குழந்தைகளுக்கு வழங்குதல் பொருத்தமற்றது என்பது அம்மையாரின் துணிபு. அவ்வாறு கற்பிப்பவர்கள் முற்றிலும் தவறுவிடுகின்றார்கள் என அம்மையார் குறிப்பிட்டார். ஏனெனில் குழந்தைகளின் தலை, உடல், கை கல்விக்கோட்பாடுகளும் இவக்கியக்கோட்பாடுகளும்

கால் முதலியவற்றின் விகிதசம அமைப்பு வளர்ந்தோனின் உடல் விகிதசம அமைப்பிலும் வேறுபட்டதாகும். குழந்தைகளுக்குப் பொருத்தமான பயிற்சி என்று அம்மையார் குறிப்பிடுவது அவர்களுக்கிண சிற்பாக அணுக்கப்பட்ட படியேறும் பயிற்சியாகும். குழந்தைகளின் உடலமைப்புக்கு ஏற்றவாறு படிகளின் உயரம் ஓப்பீட்டளவில் வளர்ந்தோரிலும் குறைவாக இருக்கும். அப்படிகளின் ஒரு பக்கம் அடைப்பும் மறுபக்கம் திறந்தும் இருக்கும். அப்படிகளில் ஏறியும் இறங்கியும் குழந்மைகள் உடல்சார் சுயகட்டுப்பாடுகளை வளர்த்தக்கொள்ள முடியும்.

புலன்களுக்குரிய பயிற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, ஒவ்வொரு புலன்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பயிற்சி கொடுத்தாற் பெறுபேறுகள் அதிகமாக இருக்கும் என்று கருதினார். கட்டுலப் பயிற்சிக்கு அவர் பலவிதமான பொருட்களை விதந்துரை செய்தார். பல்வேறு உயரங்கள் கொண்ட மர உருளைகள், பல்வேறு விட்டங்கள் கொண்ட மர உருளைகள், பல்வேறு அளவுகள் கொண்ட அடுக்குக் கட்டடகள், தொழுகைப் பயிற்சிக்கு வளவளப்பான பொருள்கள், மட்கடதாசிப் பரப்புக்கள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டார். செவிப் புலன் பயிற்சிக்கு பல்வேறு ஒலியெழுப்பிச் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தலாம் என விளக்கினார். நிற உணர்வுகளை வளர்ப்பதற்கு பல்வேறு நிறங்கள் கொண்ட நூல் இழைகளை உபயோகிக்கலாம் என்றார். நிறங்களைக் கற்பிப்பதற்கு முன்று படிநிலைகளை அம்மையார் மீள வலியுறுத்தினார். அவை,

- (1) இரு நிறங்களைக் காட்டி அவற்றின் பெயர்களைக் கூறல்.
- (2) நிறப்பெயரைச் சொல்லி அவற்றை இனங்காண வைத்தல்.
- (3) நிறப்பொருட்களைக் காட்டி அது என்ன நிறம் என்று கேட்டு நினைவை மீட்டிடுத்தல்.

நிற்க்கை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்துவதிலும், நிறம் பற்றி மனத்திலே பதித்த ஞாபகத்தை மீட்டெடுத்தலே கடினம் என்பது அம்மையாரின் கருத்து.

கணிதம் கற்பித்தவுக்கு பல்வேறு வகையான ஒருவங்களை அவற்றுக்குரிய சட்டங்களிலே பொருத்தும் செயற்பாடுகளை வலியுறுத்தினார். குழந்தைகளுக்கெனத் தெரிவுசெய்யப்படும் பொருட்கள், கற்றவுடன் திட்ட வட்டமாகத் தொடர்பிகாண்டிருக்க வேண்டிய முக்கியத்தவம் அம்மையாரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வாசிப்பு இளச் செயல்முறைகளோடு இணைந்தது. ஆனால் எழுத்து ஒலியை எழுத்துக் குறியீடாக மாற்றும் செயல்முறையுடன் இணைந்தது. அத்துடன் எழுதும்போது ஒருங்கிணைப்புடன் தசைநார் அசைவுகளைப் பயன் படுத்த வேண்டியுள்ளது. எழுத்துக்கள், எண்கள் ஆகியவற்றின் வடிவங்களை மணற் கடதாசிகளில் அமைத்து அவற்றை ஸ்பரிசுத்தலின் வாயிலாக உள்ளத்திலே பதித்து அதன் பின்னர் எழுதத் தொடங்கும் முறையை அம்மையார் விதந்துரைத்தார்.

இவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் அறிவிற் பண்பாடும் பரிசோதனை உளவியல் அறிவும் கொண்டவராக இருத்தல் வேண்டும் என்பது அவரது கருத்து.

அம்மையாரின் கல்விச் சிந்தனைகள் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் ரூசோ தந்த இயற்பண்பு வாதத்தின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக அமைந்தன. குழந்தையின் வளர்ச்சியும், மறுமலர்ச்சியும் இயல்பான முறையில் வளர்வதற்கு உதவுவதே இயற்பண்புவாதத்தின் உட்பொருள். இக்கருத்தை கல்வியில் முன்னெடுத்த ரூசோவை மீளவலியுறுத்திய அம்மையார், இயற்கையின் கொடையாக அமைந்த ஒவ்வொரு குழந்தையினது கல்விக்கோட்பாடுகளும் இவக்கியக்கோட்பாடுகளும்

உடலமைப்பும் அறிவாற்றவும் தனித்துவமானவை என்பதை விளக்கி அத் தகைய தனித்துவங்களைக் கல்வியால் நசுக்கிவிடுதலோ நிராகரித்துவிடுதலோ தகாது என்றார்.

தனித்தன்மைகளைக் கல்விச்சிசயற்பாடுகள் மலர்வித்து உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வளர்த்துதலும் வேண்டும். தனித் தன்மைகளுடன் இயற்கையுடன் இசைவுபட்டு வாழக் கல்வி உதவுதல் வேண்டும். குழந்தையின் தனித்துவங்களைக் கண்டறிந்து தனித்தனியான முறையிலே கல்வி வழங்க வேண்டுமேயன்றி ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஒரேமாதிரியான கல்வியை வழங்குதல் பொருத்தமாகாது என்று குறிப்பிட்டார்.

இயற்பண்புவாதத்தின் பிறிதோர் அணுகுமுறை புலன் களுக்குரிய பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாகும். ஞாசோ, புரோபல் முதலியோர் வலியுறுத்திய இக்கருத்துக்கு அம்மையார் மேலும் மெருகு தந்து மீளவலியுறுத்தினார்.

இயற்பண்பு நெறியில் தானாக அல்லது சுயமாகக் கல்விகற்றவுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியரின் தலையீடுகளோ, குறுக்கீடுகளோ இன்றி, தானே முயன்று, தானே இசைவாக்கம் செய்து கற்றலை அம்மையார் இங்கப்படுத்தினார். சுயமுயற்சியுடன் நிகழும் கற்றல் இயற்கையான கற்றலாகவும் புத்தரக்கம் தரும் கற்றலாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

குழந்தைகளின் தனித்துவங்களுக்கு உற்சாகமளித்த அம்மையார் அவர்களின் உரிமைகளுக்கும் உயர்ந்த மதிப்பு வழங்கினார். குழந்தைகள் தமக்குரிய சுதந்திரங்களை அணுபவிப்பதற்குரிய விடுதலைமிக்க கூழலின் அவசியத்தையும் கல்விக்கோட்டாக்கும் இலக்கியக்கோட்டாக்கும்

அவர் அறிந்திருந்தார். இயற்கைச் சூழலில் சுதந்திரமாக மாணவர்கள் தொழிற்படுவதற்குரிய வத்விடமாக “சிறார் இல்லம்” என்ற பள்ளிக் கூடத்தை அமைத்தார். வீட்டுக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்குமிடையே பெளதிக் அமைப்பில் வேறுபாடு காணாதபடி அவர் சிறார் இல்லத்தை உருவாக்கினார். அதாவது பள்ளிக்கூடம் சிறார்க்கு ஓர் அன்றிய இடமாக இருக்கக்கூடாத முக்கியத்துவத்தை அவர் அறிந்திருந்தார்.

இயற்பண்பு வாதத்தை இறுகத்தழுவி இவர் அமைத்த சிறார் இல்லத்திலே பல அறைகள் அமைந்திருந்தன. அழகான தோட்டம் அமைந்திருந்தது. சிறாரின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் கற்றலுக் குழுரிய தனித் தனியான அறைகள் அங்கு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. திட்டவட்டமான நேரகுசிகை அங்கு இருக்கவில்லை. பணிப்புரைகள் வழங்குதலும் அங்கு இடம்பெறவில்லை. கட்டுப்பாடுகளும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. தமது ஆர்வத்துக்கும் விருப்பத்துக்கும் ஏற்றவாறு விளையாடவும், தொழிற்படவும் அங்கே இடமளிக்கப்பட்டது. இவ் வாறு தொழிற்படும்போது இயல்பாகவே அவர்களிடத்தே ஊக்கலும் உற்சாகமும் தூண்டிவிடப்படும் என அம்மையார் கருதினார்.

நாளாந்த வாழ்க்கை நடைமுறைகளைத் தொழிற்பாடுகள் வாயிலாகக் கற்றுக்கொள் வதற்கும் குழந்தைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. பல் துலக்குதல், முகம் கழுவுதல், தலை வாருதல், சாப்பிடுவதற்கு முன் கைகழுவுதல், உணவு அருந்திய பின் கைகளையும் வாயையும் கழுவுதல், அடை தோய்த்தல், உலர்த்துதல், பொருள்களின் தாசிகளைத் துடைத்து அடுக்குதல் முதலாம் நாளாந்த தொழிற்பாடுகளும் இதமாகக் கற்பிக்கப்பட்டன.

செழிகள் நடுதல், நீர் ஊற்றுதல், செழிகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டு குதூகலித்தல் முதலிய செயற்பாடுகளும் இங்குவிக்கப் பட்டன. வீட்டுவளர்ப்புக்குரிய சின்னங்களிய விலங்குகளை வளர்த்து அவற்றுடன் விளையாடி மகிழ்ச்சி கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களும் சிறார்க்குத் தரப்பட்டன. இவையனைத்தும் இயற்பண்புச் சிந்தனைகளின் படிப்படியான மலர்ச்சிகளாக அமைந்தன.

ரூசோவிடத்து மலர்ச்சி கொண்ட நவீன இயற்பண்புச் சிந்தனைகள் இந்த அம்மையாரால் மேலும் வளமுற இங்குவிக்கப் பட்டன. இவர்களுடைய கருத்துக்கள் சிறார் உரிமைகளை வரைறயறுத்துக் கூறுவதிலும், சிறார் உரிமைச் சாசனத்தை எழுதுவதிலும், சிறார்க்குரிய கலைத்திட்டத்தை வடிவமைப்பதிலும், சிறார் கல்விக்குரிய தளக்கட்டுமானங்களை அமைப்பதிலும், சிறாரைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களை எழுதுவதிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தின.

சிறுவர் கலை இலக்கியங்களை ஆக்குதலிலும், சிறார்க்குரிய அரங்கை உருவாக்குவதிலும் அம்மையாரின் செல்வாக்குகள் இருநிலை நிற்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

இரவீந்திரநாத் தாகூரின் அழகியற் கல்விச் சிந்தனைகள்

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கால இந்தியாவில் நிலைபேறு கொண்டிருந்த உள்ளுர்ச் செல்வம் படைத்தவர்களது கலையுணர்வுகள், கல்விநோக்குகள் என்பவற்றினது ஒன்றினைந்த வெளிப் பாடுகள் இரவீந்திரநாத் தாகூர் (1861 - 1941) இடத்துத் துலங்கி நின்றன. இவரது பாட்டனார் செல்வச் செழிப்பில் மேம்பட்டு வாழ்ந்தமையால் “யுவராஜை துவாரகநாத்” என அழைக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் வாய்ப்பு வசதிமிக்க குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே இங்கிலாந்து சென்று கல்விகற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இரவீந்திரர் தமது பதினேழாவது வயதிலே கல்வியின் பொருட்டு இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். வங்கநாட்டுப் பண்பாட்டுச் சூழலும், ஆங்கிலக் கல்வியின் பலமுனைகள் கொண்ட செல்வாக்குகளும், வாழ்நிலை அனுபவங்களும் இரவீந்திரநாத் அவர்களின் அழகியற் கல்விச் சிந்தனைகளுக்கு எழுபுலமாக அமைந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலே தீவிரமாக இடம்பெற்று வந்த நகர வளர்ச்சியும் இயந்திரமய உபயோகங்களும் உருவாக்கிய தாக்கங்களின் மத்தியில் மீண்டும் இயற்கைக்குத் திரும்புவதன் வாயிலாகவே மனச்சுக்த்தையும், அழைகையும், மகிழ்ச்சியையும், இறையின்பத்தையும் தரிசிக்கலாம் என அவர் எண்ணினார். இங்கிலாந்தில் அவர் கற்ற காலத்தில் வைத்துப் படிப்பதற்குக் கிடைத்த ரூசோவின் இயற்பண்புவாதத்தின் மீது மிகுந்த கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.

குழந்தைப் பருவத்தில் இரவீந்தீர் அனுபவித்த வங்களா நாட்டின் அருவிகளும், புல்வெளிகளும், பெரிய விருட்சங்களும், மழைக்கால மகிழ்ச்சியும் இயற்கை மீதும், இயற்கை தழுவிய வாழ்வின் மீதும் அதீத விருப்பை ஏற்படுத்தின. வங்கிமாழிப் பாலபோதினியில் இடம்பெற்ற “மழை பொடுபொடுக்கிறது இலை சலசலக்கின்றது” என்ற மழைப் பாடல்களைப் பிற்காலத்திலும் ஈடுபாட்டுடன் இரவீந்தீர் பாடியதுண்டு. இளமைக் காலத்தில் அவர் பயின்ற காயத்ரி மந்திரம் இயற்கை அழகு, இறையழகு ஆகியவற்றை ஒன்றிணைத்து இன்பங் காணும் உள் நிறைவைக் கொடுத்தன. “உலகையும், காற்றையும், நட்சத்தீர மண்டலங் களையும் படைத்தவும்; நமது மனத்துள் ஆய்ந்து உய்யும் அறிவைப் புகுத்தியவவுமான எல்லாம் வல்ல ஒளியாம் இறைவனது தெய்வீகச் சோபையை எண்ணிப் போற்றுவேன்” என்பது அதன் பொருள். 1882 ஆம் ஆண்டிலே தாகூர் எழுதிய “புலனாற்றின் யூரிப்பு” என்ற கவிதையில் இயற்கை, இறைவன், அழகு, உண்மை, நித்தியம் ஆகியவற்றின் ஒன்றிணைப்புத் தொடர்பான தனது அனுபவங்களை வெளியிட்டார்.

“காலைக்கதீரவன் பரிசம் என்னிடை ஆத்ம உணர்ச்சி அலர்ந்திட வந்தது”

என்று ஆரம்பிக்கும் பாடல் வழிவந்த இந்திய அழகியல் மரபில் விளாக்கப்பெற்ற இயற்கை இன்பம், உண்மை, அழகு, இறைவன் ஆகிய தொடர்புகளை மீளவலியுறுத்தின.

“இயற்கையின் பழீதீர்த்தல்” என வங்கிமாழியில் இவர் தாம் எழுதிய நாடகத்தை “சுந்தியாசி” என்ற தலைப்பில் அங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். “உண்மையியன்பது அன்பும், அழகும், மனிதப் பண்பும் மிக்க மொழியாக விளங்குகின்றது. நன்பர்களாது அன்பும் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

இயற்கையின் வனப்பும், மனிதர்கள் உண்மையை உணர்வதற்கு இடையூறுகளாகமாட்டா” என்பதை சந்தியாசி நாடகம் உட் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது.

இயற்பண்பு நோக்கில் அவர் வங்கதேசத்தை அணுகியமையால் அங்கு காணப்பெற்ற வறுமை, துயரம், சுரண்டல் முதலாம் அவலங்களையும், முரண்பாடுகளையும் அவராலே தரிசிக்க முடியாமற் போய்விடுகின்றது. “பொன்மயமான வங்காளம்” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய பாடல்களின் சில அடிகள் வருமாறு

“நான் மிக விரும்பும் பொன்னொளிர் வங்காளமே
நின்மென் காற்று கிணிய குழலாகும் தவழும்
பங்குனியில் நின் மாந்தோப்பின் மணம்
எனக்கு இங்கிதமும் கலிப்பும் கிணோ தரும்
ஜப்பசியில் பயிர்நிறை நின் கழனிகள்
புன்னகை பூத்துக் கொழிக்கின்றன
தானியம் நிறைந்த நின்வீட்டு முற்றங்கள்
விவற்றிடையே என்காலம் கழிகின்றது...”

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் வங்காளத்தில் நிலவிய வறுமை, நோய், பஞ்சம், துண்பம் முதலியவற்றைக் குவியப்படுத்தாத உணர்வுகளை அவரது வாழ் நிலையும் அவரது கருத்தியலாகிய இயற்பண்புவாதம் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

இயற்பண்புவாதம் கல்வியில் நன்மைகள் விளைவிக்கும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுமிருக்கின்றது. இவ்வகையில் இரவீந்திருடைய சிறப்பார்ந்த பங்களிப்படுக்கலஞ் ஜன்றாக விளங்குவது தாய்மொழிக் கல்விக்கு அவர்கொடுத்த முக்கியத்துவம். அவர் மனத்தில் அழைந்து பதிந்திருந்த இந்துசமய உணர்வுகளும் தாய்மொழிப் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

போதனைக்கு வவுவுட்டின். பழக்கத்திலே பேசப்பட்டுவரும் மொழிவாயிலாகக் கற்றலே இயற்கையானதும், பொருண்மை கொண்டதும் என விளக்கினார்.

தமது இலட்சிய வடிவிலான பள்ளிக்கூடத்தை அமைப்பதற்கு சாந்திநிகேதனைத் தெரிவிசெய்தார். தாகூர் குழந்தையாக இருக்கும்பொழுதே தந்தையார் பேர்பூர் கிராமத்துக்கு அண்மையில் நிலம் கொள்வனவு செய்து அமைதியான குழலில் “சாந்தி நிலையம்” என்ற ஆசிரமத்தை அமைத்திருந்தார். அதே நிலையத்தில் இயற்கையான குழலிலே தமது பள்ளிக்கூடத்தை அமைத்தார். இந்துப் பண்பாட்டில் நிலைபெற்றிருந்த தபோவனக் கல்விச்சாலையை இலட்சியமாகக் கொண்டு அவர் தமது பள்ளிக்கூடத்தை அமைத்தார்.

சாந்திநிகேதனத்தில் அழகியல் அனுபவங்களுக்கு முன்னரிமை தரப்பட்டது. இசையும் பாட்டும் மிகுதியாகக் கற்பிக்கப் பட்டன. தமது அழகிய பிரார்த்தனைக் கவிதைகளை அவர் சிறார்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அவரது கீதங்களைப் பாட்டுக் குழுவினர் அதிகாலையிலே பாடிசென்று ஆசிரமத்துப் பிள்ளைகளைத் துயிலெழுப்புவர். அவர் பாடிய கீதமிமான்றின் அடிகள் வருமாறு.

“எனதந்திப்போதில் நினைதூரில் கொண்டனுகினை நின்னை வணங்கி யான் தொழுதேற்றுகின்றேன் என் காரினாகத்து நின்பெருமிதம் கொணர்ந்தனை நின்னை வணங்கி யான் தொழுதேற்றுகின்றேன்”

பருவகாலங்கள் மாறுவதையும், அவற்றின் இனிய தரிசனங்களையும், மக்கள் கொண்டாடும் விழாக்களையும், பள்ளிக் குழந்தைகள் கொண்டாடவும் அவை பற்றிய இனிய பாடல்கள் கல்விக்கொட்டாடுகளும் இலக்கியக்கொட்டாடுகளும்

பாடவும், ஆடவும் அவர் கற்றுக்கொடுத்தார். இவ்விழாக்களுக்குரிய நாடகங்களைத் தயாரித்து நடிக்கவும் செய்தார். கற்பித்தலில் நாடக உபாயம் மிகக் பயனுள்ளதென்று கருதினார். இசை மற்றும் நடனத்துடன் இலக்கியம், சிரத்திரம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களையும் மாணவர்கள் மிகுந்த சுடுபாட்டுடன் கற்பதற்கு வழியமைத்தார். சாந்திநிகேதன் பள்ளியை அவர் “வீடு” என்றே அழைத்தார்.

இங்கிதமாகப் பழகுதல், குடும்ப உறுப்பினர்களைப் போல அன்புடன் உபசரித்தல், கண்டிப்பான சட்டதிட்டங்களைப் பிரயோகிக்காதிருத்தல், விளையாட்டின் வாயிலாகக் கற்றல், மர நிழல்களில் இருந்து கற்றல், சிறுசிறு குழுக்களாகக் கற்றல் முதலியலை அங்கு மேற்கொள்ளப்பெற்றன. இங்கிலாந்திலே கற்றுக் கொண்ட சனநாயகப் பண்புகளையும் அவர் மாணவர்களிடத்து நடைமுறைப்படுத்த முயன்றார். அவருடைய கல்வி இல்லம் படிப் படியாக நீதி நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ளத் தொடங்கியமை அவர் மேற்கொண்ட இலாபம் கருதாத இலட்சிய அணுகுமுறையை வெளிப்படுத்தியது.

இரவீந்திரர் உருவாக்கிய அணைத்துல்லக்கூடியும் இணைக்கும் பல்கலைக்கழகமாக விஸ்வபாரதி விளங்கியது. இதன் குறிக்கோள் “யத்ரவிஸ்வம், பவதிரகநிதம்” என்பதாகும். “அகில உலகும் இணைந்திடும் ஓரிடம்” என்பது இதன் பொருள். உலக யுத்தத்தின் துற்பங்களை அனுபவித்த இரவீந்திரர் கல்விநிலையில் உலக இணைப்பை விரும்பினார். பாரம்பரிய பல்கலைக்கழகமாகிய நாலந்தா பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு அதுர்ஸமாக அமைந்தது. இந்தியாவின் கலைகள் பண்பாடு, இலக்கியங்கள், சிந்தனைகள் முதலியவற்றை வெளியிடவல்ல பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டிய தேவையை பிரித்தானியர் அடுத்தியில் அவர் உணர்ந்தார். ஜேராப்பிய

பண்பாட்டு அதிக்கம் நவீன பல்கலைக்கழகங்கள் வாயிலாக இந்தியாவில் ஊருருவிய வேளை அவற்றுடன் முரண்படாத மாற்று வழி பற்றி இரவீந்திரர் சிந்தித்தார்.

இந்தியப் பண்பாடு, இஸ்லாமியப் பண்பாடு, தூரகிழக்குப் பண்பாடு ஆகியவற்றை இணைக்கும் ஒரு பொதுத் தளமாக விஸ்வபாரதி விளங்க வேண்டுமென எண்ணினார். விஸ்வபாரதியின் அமைப்பு ஒன்றுடனொன்று தொடர்புடைய மூன்று சுற்று வட்டங் களைக் கொண்டது. அடிப்படையான முதல் வட்டம் இந்தியாவின் இசை, நடனம், இலக்கியம், இந்தியக் கருத்து வளம் முதலியவற்றை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவின் பல்வேறு பண்பாடுகளையும் சர்ந்த மாணவர்கள் சங்கமித்து இடைவினை கொள்ளும் அமைப்பை விஸ்வபாரதி கொண்டிருந்தது. இந்தியாவின் பாரம்பரியமான இசை நடனங்கள் என்பவற்றுடன் இரவீந்திரருடைய சங்கீதத்தையும் மாணவர்கள் கற்றார்கள். இந்தியாவின் சிற்பவேலைப்பாடுகள், மட்பாண்ட வேலைப்பாடுகள், செதுக்கு வேலைப்பாடுகள், முதலியவற்றை அணுவிப்பதற்குரிய வாய்ப்புக்களும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பட்டன. ஓவ்வொரு மாணவரதும் இயற்கையான திறன்கள் அங்கு வெளிப்பட வேண்டுமென தாகூர் விரும்பினார்.

விஸ்வபாரதியின் இரண்டாவது சுற்றுவட்டம் ஆசியச் சுற்றுவட்டமாகும். ஆசிய நாடுகளின் பண்டைய நாகரிகங்கள், பெளத்தமதப் பரவல், ஆசியாவை ஒன்றிணைக்கும் சிந்தனைகள் இங்கு கற்பிக்கப்பட்டன. ஆசிய வரலாறு “தருதல், எடுத்தல்” (Give and Take) முறைப்பட்ட இணைப்பாக இருக்கலை இரவீந்திரர் வலியுறுத்தினார்.

முன்றாவது சுற்றுவட்டம் உலகச் சுற்றுவட்டமாகும். ஜிரோப்பிய, அமெரிக்கப் பண்பாடுகளை ஆசியப் பண்பாடுகளுடன் இணைக்கும் வகையில் அது அமைந்திருந்தது. இந்தியாவினுள் நமைந்த பிறநாட்டுப் படையெடுப்புக்கள் இந்தியப் பண்பாட்டை வளர்த்ததாக தாகூர் நம்பினார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே இவ்வாறான ஒரு கருத்தை தாகூர் முன்மொழுந்தமை மக்கள் எழுச்சியிலிருந்து விலகிச் சென்ற சிந்தனை வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.

மத ஒற்றுமை, இன ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், உலக நோக்கு ஆகியவற்றை வலியுறுத்திய விஸ்வபாரதி பல்கலைக் கழகம் 1921 ஆம் ஆண்டு டசம்பர் இருபத்திரண்டாம் திகதி அரம்பிக்கப்பட்டது. மகாத்மா காந்தியும், இரவீந்திரரும் மிகுந்த நட்பும் ஒருவரது கருத்தியலை மற்றவர் ஏற்கும் நிலைக்கு எழு புலமாக அமைந்த காரணி இருவரதும் சமூக பொருளாதார அந்தஸ்து பின்னணிதான் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் இந்தியப் பெருநிலத்தின் பொருளாதார சமூக அந்தஸ்துமிக்கோரின் தலைமையில் வழிநடத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மகாத்மாகாந்தி முன்னின்டுத்த கிராமிய மலர்ச்சித் திட்டம் போன்ற ஒருவகைக் கிராமிய முன்னேற்றத் திட்டத்தை நீநிகேதனம் என்ற பெயரில் இரவீந்திரர் 1922 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கினார். இரவீந்திரரின் கீதாஞ்சலிக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தமை தேசிய அரங்கில் அவரின் அந்தஸ்தை மேவும் உயர்த்தியது.

கவிதையாக்கம், புனைகதையாக்கம், நாடக ஆக்கம் முதலியவற்றை முன்னின்டுத்தம் ஆற்றுகை செய்தும், இசை நடனம் முதலியவற்றை வளர்ப்பதிலே பங்குகொண்டும் அழகியற் கல்விச்

செயற்பாடுகளை முன்னிடுத்த இரவீந்திர் இலங்கைக்கு வந்தமையும் இலங்கையில் நிகழ்த்திய அற்றுகைகளும் இந்நாட்டின் கல்வி கலைக்கல்வி வளர்ச்சிக்கு உற்சாகமளித்தன. இலங்கையின் அழிவறிவாளர்கள் நாட்டார் இசை நடனங்களையும் பாடல்களையும் மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்குரிய இந்தல்களிலே இரவீந்திரின் கருத்தியல் விசைகளும் பங்குகொண்டன.

பள்ளிக்கூடத்துக்கு கலைத்திட்டம் மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கலைத்திட்டம் அழியவற்றிலே அழியற் பாடங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தமை, தொல்ஸீ இசை நடனம் முதலியவற்றுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைக் கலைத்திட்டத்தில் நாட்டார் இசை நடனங்களுக்கு வழங்கியமை, கலைத்திட்டத்தினதும், இணைந்த கலைத் திட்டத்தினதும் செயற்பாடுகளில் அற்றுகைக்கு முன்னுரிமை வழங்கியமை, அழியலையும், இறையியலையும், இயற்பண்பு நெறியையும் ஒன்றிணைத்தமை இரவீந்திரின் அழியற் கல்விப் பங்களிப்புக்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. வறுமை, அறியாமை, சுரண்டல் முதலியவற்றுக்குள்ளான அடிமட்ட இந்திய மக்களின் மீட்சிக்குரிய அழியல் அடக்கங்கள் பற்றிய அணுகுமுறைகள் அவரது புலக்காட்சியில் முனைப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்த இடைவெளியை பின்னர் வங்காளத்தில் வளர்ச்சிபிபற்ற மார்க்சியக் கலைஞர்கள் நிரப்ப முயன்றார்கள்.

போலோ பிற்றியின் ஒடுக்குமுறை மீட்புக்கல்விச் சிந்தனைகள்

இருபதாம் நாற்றாண் டில் மிகுந்த அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியவையாக போலோ பிற்றியின் கல்விச் சிந்தனைகள் அமைந்தன. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பலம்மிக்க கருத்தியலை முன்வைத்தமையால் அவர் தமது சொந்த நாடான பிறேசிலில் இருந்து நாடுகடத்தப்பட்டார். 1921 ஆம் ஆண்டில் பிறேசிலில் உள்ள றெசிப்பி (Reciphe) என்னுமிடத்தில் பிறந்த பிறேறி சிறு வயதில் மிகுந்த வறுமைத் துயரத்துக்கு உள்ளானார். 1929 ஆம் ஆண்டளவில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி பிறேசில் நாட்டை ஊடுருவிப் பாய்ந்து தாக்கியது. பசிக்கும், சுரண்டலுக்கும் எதிரான ஒரு கருத்தியலை உருவாக்க வேண்டுமெனத் தமது பதினாராம் வயதிலேயே அவர் தீர்மானமிடுத்திருந்தார். இவருடைய சிந்தனைகள் கல்வித்துறையில் மட்டுமல்ல, விடுதலை, இறையியல், தலித் மக்களின் விடுதலை இயக்கம், விடுதலைக்கான கலை, இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் விரவிப்பரந்துள்ளன.

பொருளாதாரச் சுரண்டல், பண்பாட்டுச் சுரண்டல், கல்விச் சுரண்டல், அரசியல் ஆக்கிரமிப்பு என்பவற்றால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடத்து ஒருவித “பண்பாட்டு மொன்னிலை” (Culture of Silence) உருவாக்கப்பட்டுள்ளதையைக் கண்டார். கல்வித் துறையில் வேறுன்றியுள்ள இந்தப் பண்பை முறியடிப்பதற்குரிய கல்விக் கருத்தியல் பற்றியும், கற்பித்தலியல் பற்றியும் அவர் சிந்திக்கலானார்.

போலோ பிற்றியை விளங்கிக்கொள்வதற்கு முதலில் “மனிதர்” பற்றிய அவரது சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உலகம் மாறாத்தன்மை கொண்டதன்று. எதிர்மறைப் பண்புகள் மனிதரால் மாற்றியமைக்கப்படக் கூடியவை. மனிதரால் உருவாக்கப்படும் பொருள்களே வரலாற்றை உருவாக்கி விடுகின்றன. ஏச்சந்தரப்பத்திலாவது, எந்த இடத்திலாவது எதிர் மானிடப் பண்புகள் திணிக்கப்படும்பொழுது புதிதான ஓர் ஆக்கப் பண்பை உருவாக்கும் பணி ஒடுக்கப்பட்டவர்களிடமே உண்டு என்ற கருத்தை அவர் முன்வைத்தார். அவர் எழுதிய “ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆசிரியம்” என்ற நூலில் மனிதர் தொடர்பான கருத்துக்கள் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. (Pavlo Freire, 1970, pp. 15 - 22)

மனித உணர்வுகள் அவர்களது வாழ்நிலைப் பண்புகளாலும், மனிதருக்கும் மனிதருக்குமிடையே நிகழும் தொடர்புகளாலும் தீர்மானிக்கப் படுகின்றன. மனிதர்களை விலங்குகளிடமிருந்து வேறுபடுத்தும் சிறப்புப் பண்பாக அமைவது மனிதரிடத்து அமைந்துள்ள புறநிலைப்படுத்தல் செயற்பாடாகும். மனித உழைப்பு நிலைமாற்றத்தை (Transformation) ஏற்படுத்தும் வல்லமையைக் கொண்டுள்ளது. ஒரே நேரத்தில் பல சிக்கலான செயற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடிய அற்றல் மனிதருக்கு உண்டு. எதிர்மானிடப் பண்புகள் நிலவும் பொழுது மனிதர்கள் தமக்கும் உலகுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றிய விளாக்களை எழுப்புதல் வேண்டும். விலங்குகளின் நடத்தைகள் புலன்சார் துலங்கலைக் கொண்ட ஒருமைப் பண்பு கொண்டதாகவும், மனிதருடைய நடத்தைகள் அறிவுபூர்வமான பல துலங்கலைக் கொண்ட பன்மை நடத்தை களாகவும் (Plural) இருப்பதை அவர் தெளிவுபடுத்தினார். (Pavlo Freire, 1972, p. 52)

உலகின் மீது மனிதர்கள் தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது நிகழும் புறநிலைப்படிதல் (Objectification) மனித உணர்வுகளை உருவாக்குதலிலே பங்கீடுக்கின்றது. “மனிதர் இன்றி உலகம் இல்லை” என்ற சீன விவசாயிகளின் நோக்கையும் போலோ பிரீரி இச்சந்தரப்பத்திலே தொடர்புடூத்திக் காட்டினார். (Pavlo Freire, 1972, p. 54) மனிதரது செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் கற்பனைகள் கலந்திருக்கும். விலங்குகள் வெறும் பொறிமுறையாகவே தமது செயற்பாடுகளை இயங்குகின்றன. விலங்கு களின் தொழிற்பாடுகள் நிலைமாற்றல் பண்பு அற்றதாகவும் (A temporal) மனிதரது தொழிற்பாடுகள் நிலைமாற்றல் பண்பு கொண்டதாகவும் (Spatiotemporal) அமைகின்றன. விலங்குகள் செயற்படுகின்றன. (Act) ஆனால் தொழில் அற்றுகை (Work) செய்வதில்லை. மனிதர்கள் வரலாற்று நிலவரங்களால் உருவான சமூக இருப்பின் இயல்பினராக விளங்குகின்றனர். வரையறுக்கப் பட்ட சந்தரப்பங்கள் (Limit Situations) பற்றிய உணர்வு விலங்குகளுக்கு இல்லை. வரையறுக்கப்பட்ட சந்தரப்பங்களை ஏதிர்கொண்டு மாற்றக்கூடிய அற்றல் மனிதருக்கு உண்டு. (Pavlo Freire, 1970, p. 71)

விடுதலைக்குரிய மார்க்சிசுக் கருத்தியலின் அடிந்த செல்வாக்கினுக்கு உட்பட்ட போலோ பிறேரி சமூகத்தை முரண்பாடுகளின் தொகுதியாகவும், திரண்ட வடிவமாகவும் கண்டார். ஒவ்வொரு மனிதரும் சமூகத்தில் பல்வேறு அறிதலைப்புகளுக்கு (Themes) முகம்பொடுக்க வேண்டியுள்ளது. சமூகத்தின் பழைய அடிக்கட்டுமானங்களைப் பாதுகாக்க எண்ணுவோர், அந்தக் கட்டுமானங்களுக்குரிய அறிதலைப்புகளைக் கட்டிக் காப்பதிலேயே தீவிரமாக உள்ளனர். அந்த அறிதலைப் புக்கள் ஒடுக்குமுறைக்கும் மேட்டுக்குழியினருக்கும் சாதகமாகவே இருக்கும். அவற்றுக்கு மாறான கருத்துக்கள் அங்கே ஒடுக்கப் பட்டுவிடும்.

இவற்றுக்கு மாறான அறிதலைப்புகள், நடப்பியலை வெளிக்காண்டு வருவதாயும், ஒருக்குமுறையின் காப்பு முறைகளைக் கிழித்தெறிவதாயும், மனித ஆற்றலை உணர்த்துவதாயும் அமையும். இவற்றை வலிதாக்கும் அறிதலைப் புக்கள் விசைகொள் அறிதலைப்புக்கள் (Generative Themes) எனப்படும்.

ஓவ்வொரு சமூக அமைப்பிலும், அதன் இயல்புக்குரிய வரையறுக்கப் பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. குறித்த சமூக அமைப்பினால் ஒதுக்கப் பட்டவர்களும், ஒருக்கப்பட்டவர்களுமே வரையறுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். அவர்கள் மிகுந்த திறனாய்வுப் பாங்குடன் தொழிற்பட வேண்டியன்றது. ஒருக்குவோர் இத்தகைய விழிப்புணர்ச்சியை அடக்குவதற்கும் வரையறுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களைத் தக்கவைப்பதற்கும் உறுதியுடன் முயன்று கொண்டிருப்பர்.

ஒருக்குவோர் பயன்படுத்தும் பிரதான அறிதலைப்பு ஆக்கிரமிப்பும் அதிகாரப் பிரயோகமுமாம். இதற்கு எதிரான அறிதலைப்புக்களை ஒருக்கப் படுவோர் முன்னிடுத்தல் வேண்டும். ஒருக்கப்படுவோரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் ஆய்வுறிவாளர்கள் விஞ்ஞானத்தையும் தொழில்நுட்பத்தையும் பயன்படுத்தி மனிதரைப் பண்டங்களின் (Status of Things) நிலைக்கு மாற்றிவிடுகின்றார்கள். (Freire, 1972 p. 75)

ஒருக்குமுறைக்கு எதிரான புரட்சியில் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை பிறேறி வலியுறுத்துகின்றார். ஏனெனில் ஒருக்குவோர் பயன்படுத்தும் சில தொன்மங்கள் பற்றிய இயங்கியல் சார்ந்த விளக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்குக் கல்வியை கருவியாக்க வேண்டியுள்ளது. ஒருக்குவோர் பயன்படுத்தும் தொன்மங்களுக்கு (Myths) சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் வருமாறு: கல்விக்கோட்டபாடுகளும் இலக்கியக்கோட்டபாடுகளும்

- (1) முயற்சியுள்ளவன் முதலாளியாக வரலாம்.
- (2) விடுதலை என்பதற்கான முயற்சி கடவுளுக்கு எதிரானதும், பாவத்தை உருவாக்குதலுமாகும்.
- (3) சுதந்திரம் நிலவுவதற்கு ஒடுக்குமுறை வேண்டும்.
- (4) எல்லா மனிதர்களும் சமத்துவமானவர்கள்.
(நடைமுறையில் இது காணப்படமாட்டாது)

மேற்கூறியவாறு பல தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தி ஒடுக்குவோர் தங்களை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றார்கள் (Freire, 1972, p. 109). ஒடுக்குமுறையை வலுப்படுத்தும் அடிய்வநிவாளர்கள் ஒடுக்கப்படுவோர் ஓன்றினைவதைத் தடுப்பதற்கும் சிதைப்பதற்கும் பல்வேறு நன்றைபாயங்களை தொடர்புசாதனங்கள் வழியாகப் பயன்படுத்துவார்கள். ஒடுக்கப்படுவோர் ஓன்றினைவதைச் சிதைத்தல் போன்று, ஒடுக்கப்படுவோர் ஓவ்வொருவரதும் அனுமதியைச் சிதைப்பதற்கும் அவர்கள் தமது அறிவார்ந்த நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

ஒடுக்குவோர் பண்பாட்டு அடிப்படையில் மேலாதிக்கம் செலுத்துவோராயும் ஒடுக்கப்படுவோர் பண்பாட்டு அடிப்படையில் அன்னியமாக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் பொருளாதார நிலையிலும் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் பண்பாட்டு நிலையில் மௌனிகளாக இருப்பதற்கு ஒடுக்குவோரால் பல தொன்மங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த மௌனத்தை உதறுவதற்கும், உடைப்பதற்கும் கல்வியைப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. வாசிப்பு, எழுத்து அடிக்கீடுவற்றை சுயவெளிப் பாட்டுக்கும், அக்கத்துக்கும், புத்தாக்கத்துக்கும் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். பண்பாட்டு மௌனநிலை சுயவெளிப்பாட்டுக்கும், சுயமதிப்பீட்டுக்கும், சுயகல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

மேம்பாட்டுக்கும் தடையாகவுள்ளது. இயற்கையான ஒரு தாழ்வு மனப்பாங்கு (Natural Inferiority) இவர்களை அரவணைத்துக் கொள்ளுகின்றது.

ஓடுக்கப்படுவோர் கல்வியை நகர்வோராக மட்டும் இருத்தலாகாது. சமூகத்தின் நிலவரங்களை ஊடுருவிப் பார்ப்பதற்கும், சமூகத்தை நிலைமாற்றம் செய்வதற்கும், நடப்பியல் சார்ந்த உணர்வுட்டம் பெறுவதற்கும் கல்வியைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஓடுக்கப்பட்டோருக்குரிய கல்வி மனச் சான்றுப்படுத்தலை (Consientization) உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் கற்போரிடத்து அநுக்கத்திற்றிப்பை ஏற்படுத்தல் வேண்டும் எனவும் பிறேறி குறிப்பிட்டுள்ளார். (Freire, 1970, p. 746)

ஓடுக்கப்படுவோரால் வன்முறைகள் அரும்பிக்கப்படுவதில்லை. ஏனைனில் ஓடுக்குமுறையும் வன்முறையும் பிரிக்கப்பட முடியாதிருக்கின்றன என்பது பிறேறியின் கருத்து. அநுக்கரிமிப்புக்குரிய கல்வியிலிருந்து விடுதலைக்குரிய கல்வியை நோக்கி நகரவேண்டியுள்ளது. தகவல் பரிமாறப்படும் கல்விச் செயல் முறையிலிருந்து அறிகைச் செயலாக்கம் மிக்க கல்விக்கு நகரவேண்டியுள்ளது. நெட்டுருச் செய்வதல்ல - அறிகை மேம்பாடே கல்வியின் நோக்கமாயிருத்த வேண்டும்.

மனிதர் உலக நிலவரங்களில் இருந்து பிரிந்து சுயாதீனமாக இருக்கின்றார்கள்ளன் இலட்சியவாதிகளின் கருத்து பிறீறி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உலகின் இயற்கை நிலவரங்களுக்கேற்ப கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்ற இயற்பண்புவாதிகளின் கருத்தையும் பிறீறி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மனிதரைக் கடந்த நிலையில் உலகம் இருத்தல் நிலையைக் கொண்டுள்ளது என்பதையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அறிவு என்பது அன்னியமாகிய தோற்றப்பாடு

அன்று. வினைப்படுதலையும், ஆக்கத்தெறிப்பையும் அறிவு உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. தருக்கவியலுக்கு உட்பட்டதாக நிற்கும் அறிவுத் தொழிற்பாட்டிலிருந்து ஆக்கத் தெறிப்பையும், ஆக்கத் தெறிப்பிலிருந்து புதிய தொழிற்பாட்டையும் உருவாக்கி நிற்றல் வேண்டும்.

கல்வி பற்றி பிறீரி மேலும் விளக்கும்போது அது கற்பித்தலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆசிரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது அன்று எனவும், அறிதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆசிரியப்பாங்கு (Pedagogy of Knowing) எனவும் விளக்கியுள்ளார் (Freire, 1972, p. 37). கவலியில் உரைப்பாங்கு (Narrative Character) மேலோங்கிவிட்டது. ஆசிரியர் உரைகாரராயும், மாணவர் கேட்போராயும் மாறிவிட்டனர். மாணவர் தமது அனுபவங்களுக்கு அன்னியமாகியவற்றையே கற்கின்றனர். ஆசிரியரின் உரை எப்பிபாழுதும் அன்னியமாகிய சொல்லாடலாகவே உள்ளது. ஆசிரியர் உரைத்த வற்றை மாணவர் பொறிமுறையாக நெட்டுருச் செய்கின்றனர். ஆசிரியரின் உரைகளைத் தேக்கி வைக்கும் கொள்கலன்களாக மாணவர்கள் மாற்றப்படு கின்றனர். ஆக்கத்திறவும், நிலைமாற்றமும், புத்தாக்கமும் மீள்புத்தாக்கமும் கல்விச் செயல்முறையில் இடம்பெறுதல் அரிதாகவுள்ளது. வங்கி முறைமைப் பாங்கான இவ்வாறான கல்வி ஒழுக்குமுறைக்குச் சாதகமாகவுள்ளது.

வங்கி முறைமைக் கல்வி ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கு மின்டேயே பின்வரும் முரண்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது (Freire, p. 47).

- (1) ஆசிரியர் கற்பிக்கின்றார் மாணவர் கற்பிக்கப்படுவோராய் உள்ளனர்.
- (2) ஆசிரியருக்கு அனைத்தும் தெரியும் மாணவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

- (3) ஆசிரியர் சிந்திக்கின்றார். மாணவர் அதைப்பற்றியே என்னுகின்றனர்.
- (4) ஆசிரியர் உரைக்கின்றார் மாணவர் வெறுமனே கேட்கின்றனர்.
- (5) ஆசிரியர் ஒழுக்கவற்றுவத்தலை மேற்கொள்கின்றார். மாணவர்களாராக ஒழுகி நிற்கின்றனர்.
- (6) ஆசிரியர் தாம் தெரிந்திடுத்தவற்றை வலியுறுத்துகின்றார். மாணவர் ஏற்கின்றனர்.
- (7) ஆசிரியர் செயற்படுகின்றார். ஆசிரியரின் செயற்பாட்டு மாயை வழியாக மாணவர் செயற்படுகின்றனர்.
- (8) கற்பித்தல் இள்ளடக்கம் ஆசிரியரால் தெரிவுசெய்யப் படுகின்றது மாணவர் அவற்றைத் தழுவுகின்றனர்.
- (9) மாணவரது சுயாதீனத்துக்கு எதிராக ஆசிரியர் தமது அறிவு மேலாதிக்கத்தை வாண்மை வலுவுடன் பிரயோகிக்கின்றார்.
- (10) கற்பித்தல் செயல்முறையில் ஆசிரியர் நடுப்பொருளாக வுள்ளார் மாணவர் புறப்பொருளாகவுள்ளனர்.

மனிதரை முகாமை செய்யக்கூடிய பொருளாக வங்கிமுறைமைக் கல்வி மாற்றிவிடுகின்றது. மாணவர் திறனாய்வுப் பாங்கற்றவர்களாக மாற்றப்படுகின்றனர். நடப்பியல் பற்றிய உடைந்து நலிந்த தரிசனமே மாணவருக்குத் தரப்படுகின்றது. வங்கிமுறைமைக் கல்வியை விளக்குவதற்கு ஏறிக்குறைம் தந்த இரு எண்ணக் கருக்களை பிறேறி பெற்றுக்கொண்டார். அவை வாழ்தல் நயப்பும் (Biophilia) வாழ்தல் வெறுப்பும் (Necrophily) ஆகும். வாழ்தல் வெறுப்புடையோர் எவை எவை ஒள்க்கியடையாதவையோ அவற்றையே விரும்புவர். அனுபவத்தைப் பார்க்கிலும் பொறிமுறை நினைவுகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பார். தம் வசமுள்ள பொருளுக்கு ஆபத்து வரும்பொழுது தமக்கே ஆபத்து என்று எண்ணுபவர்கள் - வங்கி முறைமைக்கல்வி ஒடுக்கு முறைமைக்குச் சாதகமாகிய வாழ்தல் வெறுப்புப் பண்புகளுக்கு முதன்மை கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

தருகின்றது. இக்கல்வி முறைமை மனிதரை அன்னியமாக்கும் கருவியாகவுள்ளது. இதற்கு மாறுபாடான கல்வி பிரச்சினை முற்கவிப்பு (Problem Posing) கல்வியாகும்.

வங்கி முறைமைக் கல்வியின் பரிமாணங்களை பிரச்சினை முற்கவிப்புக் கல்விச் செயற்பாடுகளால் முறியடித்தல் வேண்டும். அசிரியரும் மாணவரும் கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் பங்காளி களாகின்றனர். இருவருக்குமிடையே உணர்வு பூர்வமான தொடர்பாடலை அது ஏற்படுத்துகின்றது. நடப்பியல் மீது இது தொடர்ச்சியான ஒனி பாய்ச்சுக்கின்றது. தருக்கநிலைச் சிந்தனை வளமாக வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. ஆக்கத் தெறிப்புக்களை அது மாணவர்களிடத்தே ஏற்படுத்துகின்றது. தமது வாழ்வின் நிறைவின்மைகளை மாணவர் தாமாகவே உணர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். ஒடுக்குமுறைமைக்கு எதிரான பலத்தை பிரச்சினை முற்கவிப்புக்கல்வி முன்னிடுக்கின்றது.

கற்பித்தல் உள்ளடக்கும் கற்பித்தல் முறையியலும் இயங்கியல் நிலையில் ஒருங்கிணைந்து இருத்தல் வேண்டும். கல்வியின் உள்ளடக்கமும் அரசியல் வினைப்பாடும் ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது அவரது கருத்து: இவரது கண்ணோட்டத்தில் அசிரியர் கற்பிப்பவராகவும் அரசியல் வாதியாகவும் சமகாலத்திலே செயற்படுவார். இவற்றின் வழியாக மக்களின் வேட்கைகள் ஒன்றிணைந்த வகையிலே வெளிப்பாடு கொள்ளும்.(Freire, 1970, p. 68)

கல்வியின் உள்ளடக்கம் அறிதலைப்புக்களின் பிரபஞ்சமாக (Thematic Universe) இருத்தல் வேண்டும். அறிதலைப்புக்களின் பிரபஞ்சம் என்ற எண்ணக்கருவை அவர் விரிவாக விளக்குகின்றார். வரலாற்றுச் சூழலில் மனிதர்களின் தொடர்புகள் எவ்வாறு கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

அமைந்தன? எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? என்ற வினாக்கள் அங்கே முக்கியத்துவம் பெறும். அவற்றுடன் இணைந்த சீக்கலான கருத்துக்கள், எண்ணக்கருத்கள், நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், இயங்கியல் இடைவினைகளால் எழும் அறைகூவல்கள் முதலியவற்றை அறிதலைப்புக்களின் பிரபஞ்சம் அல்லது அறிதலைப்புக்களின் அகிலம் உள்ளடக்கி நிற்கும். ஒன்றுக்கிளான்று இடைவினை கொள்ளும் அறிதலைப்புக்களின் சீக்கலாகிய வடிவமே அறிதலைப்புக்களின் பிரபஞ்சம் ஆகும்.

கற்பித்தல் முறையியல் நான்கு படிநிலைகள் அவரால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன,

- (1) மாணவர்களுடன் இணைந்த வகையில் ஆசிரியர் சூழத்தின் இயல்புக்கும் தேவைக்குமுரிய அறிதலைப்புப் பிரபஞ்சங்களை இனங்காணுதல் சூழ நடப்பியல் பற்றிய இயங்கியல் நிலைப்பட்ட அறிவு இந்தச் செயற்பாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறும்.
- (2) அறிதலைப்புத் தொகுதியில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வற்றையும் அடிப்படையானவற்றையும் இனங்காணுதல். இவ்வாறு இனங்காணப் பெற்றவை “வினாகிளான் அறி தலைப்புக்கள்” எனப்படும். வினாகிளான் அறிதலைப்புக்களில் இடப்பெறும் பிரதான சொற்கள், வினாகிளான் சொற்கள் எனப்படும். இதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் வருமாறு.
 - (அ) ஆக்கிரமிப்பு
 - (ஆ) அதிகாரம்
 - (இ) ஒடுக்குமுறை
 - (ஈ) வன்முறை
 - (உ) பாதுகாப்பு
 - (ஊ) முரண்பாடு

நடைமுறைச் சந்தர்ப்பங்களில் இருந்து மேற்கூறிய சொற்களை அறாயத் தொடங்குதல் வேண்டும். இவற்றோடு இடைவினை கொள்ளும் பல்வேறு தொடர்புகளையும் பரிமாணங்களையும் இனங்காணுதல் இந்தப் படிநிலையிலே சிறப்புப் பெறுகின்றது. முழுமையான சமூகச் செயல் முறையுடன் மேற்கூறிய எண்ணக்கருக்களைத் தொடர்பு படுத்தி அறாய்வதே பொருத்தமானது.

- (3) முன்றாவது படிநிலையில் இணைத்து இணக்கல் (Coding) சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. வாழ்க்கை நிலவரங்களோடு விசை கொள் அறிதலைப்புக்களைத் தொடர்புபடுத்தி மாற்றங் களுக்கான வழிவகைகளைக் காணுதல் இங்கு முன்னிறுத்தப் படுகின்றது. காட்சித்துணைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி கற்பித்தலை வலவும் வளமும் பெறச் செய்தல் இச் சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமானதாகும்.
- (4) இணைத்து இணக்கியவற்றை அருவநிலையில் இருந்து ஒருவ நிலைக்குக் கொண்டுவருதல் நான்காவது படிநிலையில் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

மிசேல் புக்கோவும் மற்றவகையரன் கல்விச்சிந்தனைகளின் முகிழிப்பும்

நவீன கல்விச் சிந்தனைக் கோலங்கள் தழுவி மேலெழும் விசைகளின் வரிசையில் மிச்சிசல் புக்கோ (1926 - 1984) வின் அரிஞரை தனித்துக் கோடிட்டுக் காட்டத்தக்கது. கார்ல் மார்க்ஸ், நித்சே, பிராய்ட் முதலியோரின் சிந்தனைகளில் ஊறியும் அவற்றின் அறிகைக் கட்டுமானங்களை மீளாய்வு செய்தும் உருவான குட்டமைப்பியல், பின்குட்டமைப்பியல் (Post structuralism) முதலிய கல்வித் தொடர்புகளின் வாரிசாக மட்டுமன்றி தனக்குரிய தனித்துவத் தடங்களைப் பதித்தவராகவும் புக்கோ விளங்கு கிண்றார். சமூகவியல், கல்வியியல், மெய்யியல், அரசநிலையல், முகாமையியல், கலை இலக்கியத் திறனாய்வு முதலாம் துறைகளில் இவரது சிந்தனைகள் புதிய கருத்தாடல்களுக்கு வழி வகுத்துள்ளன.

புக்கோவின் வாழ்வியல் நிலமைகள் அவரது சிந்தனை வீச்சுக்களுக்குத் தளமாகவும் விசையாகவும் அமைந்தன. அவருக்கு வயது பதின்மூன்றாக இருக்கும்பொழுது பிரான்ஸ் கிட்லருடைய அட்சியின் கீழ் வீழ்ந்தது. அவரது இளமைக்கல்வி, அறிகைக் கோலங்கள், பாலியல் உணர்வுகள் முதலியலை நாசி இராணுவச் செயற்பாடுகளின் தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டிருந்தன. மறுபறும் அவர் வாழ்ந்த கத்தோலிக்க குடும்பச் சூழலும் கற்ற பாடசாலையின் கத்தோலிக்க கவிநிலையும், அவரது சிந்தனைகளில் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பான பதிவுகளை ஏற்படுத்தின. நாசி இராணுவத்தின் அதிகார முனைப்புகளை நேரில் தரிசித்த

அவலங்கள் அவரது எழுத்தாக்கங்களில் இளவியல், அரசியல், சமூகவியல், கல்வியியல், அறிவிவாழுக்கவியல் முதலாம் துறைகளில் மீன் உசாவல்களை ஏற்படுத்தின. இந்த மீன் உசாவல்கள் பல் துறை தழுவிய அவரது வாண்மை அனுபவங்களுடன் தொடர்புபட்டிருந்தன. (James Bernauer, abd David Rasmussen, eds, 1988, The Final Fouicall Cambridge, MIT Prers)

பரிஸ் நகரில் இள்ள லில்லி பல்கலைக்கழகத்தில் இளவியல் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியமை, சவீடினில் இள்ள உப்ஸலா பல்கலைக் கழகத்தில் பிரான்சியப் பண்பாடு மற்றும் மொழியினைக் கற்பித்தமை, வார்சோ பல்கலைக்கழகத்தில் பிரான்சிய நிலைய இயக்குநராகப் பணியாற்றியமை, கிளமொன்றி - பேராண்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் மெய்யியற் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தமை, ரியுனிஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைப் பேராசிரியராக இருந்தமை என்றவாறு பலவிதமான அனுபவங்களில் இருந்து அவரது சிந்தனைகள் முகிழ்திதழுந்ததுடன், பிரான்சின் நண்மதியாளர்களை இலக்கு மாந்தர்களாகக் கொண்டு அவர் தமது எழுத்து வரைபுகளைத் தந்தமையால் அவரது படைப்புக்கள் கனங்காத்திரமானவையாகவும், சாமானியர்களால் இலக்குவில் விளங்கிக்கொள்ளப்பட முடியாதவையாகவும் அமைந்தன. அனால் 1970 ஆண்டுக்குப் பின்னர் அவர் கொண்டிருந்த இலக்குமாந்தர் பற்றிய கருத்து மாற்றமடைய மொழிநடையிலும் மாற்றங்கள் தோன்றின.

அவரது நால்கள் பிரான்சில் அதிகம் விற்பனையாகும் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தன. அவர் முன் வைத்த மாற்றவகையான கருத்துக்கள் புதுமைகளை விரும்பிய பிரான்ஸ் மக்களுக்கு பல்கலை விருந்துப் பொதிகளாக அமைந்தன. 1961 கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

அதும் அண்டில் அவர் “பைத்தியமும் நாகரிகமும்” என்ற நாலை வெளியிட்டார். 1962 அதும் அண்டுக்கும் 1966 அதும் அண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் இலக்கிய அரசுக்கங்களிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டார். 1963 அதும் அண்டில் அவர் “சிகிச்சை நிலையத்தின் பிறப்பு” (Birth of Clinic) என்ற நாலை வெளியிட்டார். 1965 அதும் அண்டுக்கும் 1966 அதும் அண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் கல்விச் சீர்திருத்தச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார். 1966 இல் அவரது பிரபல நாலாகிய “பொருள்களின் ஒழுங்கு” வெளிவந்தது. 1969 அதும் அண்டில் அவரின் “அறிவின் அகழ்வாய்வு” என்ற நால் வெளிவந்தது. 1975 அதும் அண்டில் “ஒழுக்காறும் தண்டனைக்கு உட்படுத்தவும்” என்ற நாலை வெளியிட்டார். 1976 அதும் அண்டில் பாலியற் செயலின் வரலாறு என்ற நாலின் முதற்பாகத்தை வெளியிட்டார். 1984 அதும் அண்டில் அந்நாலின் இரண்டாம், மூன்றாம் பாகங்கள் வெளிவந்தன. (Bernaar and Rasmussen - Biographical Chronology - 1988).

கல்வியுலகம் அதிகார உலகு ஒன்றுடன் ஒன்றினைந்து அடக்கு முறைக்குத் துணைபோகும் கோலங்களைத் தமது எழுத்தாக்கங்கள் வாயிலாக பூக்கோ ஏடுத்துக் காட்டினார். அறிவு மனிதருக்கு ஒனிகாட்டவோ அல்லது அற்றுப்படுத்தும் செயல்முறையையோ மேற்கொள்ளாது, அதிகார உலகத்துடன் இணைந்துநின்று அதிகாரவீச்சுக்கு உட்பட்டோரைக் கட்டுப்படுத்தி நிற்பதை அவர் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தினார். சமூகவாழ்வின் அனைத்து மட்டங் களிலும் சமூக நிறுவனங்களிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும், சமூக உறவு களிலும் அதிகாரம் ஊருநாள் நிற்கின்றது. அறிவும் அதிகாரமும் ஒன்றினைந்து நிற்றல் மட்டுமன்றி ஒன்றுடன் மற்றையது கூட்டுச் சேர்ந்து தடம்பதித்து நிற்கின்றன. இந்த வலிமையான கூட்டுமைப்பிழவுள் மனிதவாழ்வு அகப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. எங்கும்

சர்வவியாபகமாக இருக்கும் அதிகாரம் பல நிலைகளில் பல தளங்களில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அறிவு தொடர்பான மேலைப்புல எடுகோள்களின் அடிப்படைகளை அவர் அறைகூவல்களுக்கு உட்படுத்தினார்.

மனித இயல்பு மனிதப் பண்பு என்ற எண்ணக்கருக்களை பூக்கோ நிராகரித்தார். வரலாற்றுக் காலங்களில் மனித இயல்ப (Human Nature) மாற்றமடைந்து வந்துள்ளது. இந்த மாற்றம் வரலாற்றாலே நிகழ்ந்தது. மனிதருக்குரிய அனைத்துச் சமுகத் தொடர்புகளும் அதிகாரத்தால் உருவாக்கப்பட்டன. மேலைப் புலத்தில் வளர்ச்சியற்ற தனிமனித விடுதலை என்பது பழைய அதிகாரத்தைப் புதிய வடிவிலே தக்கவைக்கும் செயற்பாடாக அமைந்துள்ளது. சமுக வாழ்க்கையிற் குறித்துரைக்கப்படும் நியமமான நடத்தைகள் நியமங்களை மீறிய நடத்தைகள் என்ற வேறுபாடுகளை தமது அறிகை முறையால் பூக்கோ தகர்த்திறந்தார்.

சமுகக் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்பவர்களும், அதிகாரங்களை வைத்திருப்போரும் பண்பாட்டுச் செயல்முறை, மனித இயல்பு முதலாம் கருத்தாடல்களில் இருந்து முகிழ்திகளுந்த சமுக முகவர்களாகின்றனர். அவர்களே சமுகக் கட்டுப்பாட்டுச் செயல்முறையிலும் அதிகாரச் செயல் முறையிலும் ஈடுபடுகின்றனர். அதிகாரமே புறவயமான விஞ்ஞான அறிவை உருவாக்குகின்றது. புறவயம் என்பது அதிகாரத்துக்குச் சார்பாகவுள்ளது. விஞ்ஞான அறிவும் ஒருவித அதிகாரமாகின்றது. அதிகாரமே அறிவையும் அறிவாய்வியலையும் (Epistemology) கட்டுப்படுத்துகின்றது. அதிகாரமே கோட்பாட்டுக் கட்டுமாணங்களையும் உருவாக்குகின்றது. அறிவின் பகுப்பாய் வையும் அதிகாரமே தீர்மானிக்கின்றது. அதிகாரமே பண்பாட்டு நியமங்களையும் தீர்மானிக்கின்றது. அதிகாரத்தை வைத்திருப்போர் தம்மிடமுள்ள கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சமூகத்தைச் சிறந்த ஒரு நிலைக்கு மாற்றியமைக்கவும் முயலவில்லை. அதிகாரத்தை நேர்வழியிலும் பயன்படுத்தலாம். எதிர்வழியிலும் பயன்படுத்தலாம்.

அதிகாரம் என்பது ஒரு யுத்தம் போன்றது என்றும் ஒருவித மொழி போன்றது என்றும் பூக்கோ தமது கருத்தாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (Conversation between Michel Foucault and Gills Deluge, 1972) அது குறிப்பிட்ட சட்டவிதிகளின் ஊக்குவிப்புடன் தொடர்புடையது.

மேலைப்புலப் பண்பாட்டைப் பகுத்தாராய்ந்த பூக்கோ நான்கு பிரதான காலப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவையாவன,

- (1) கெலினிய கிராக்கத் தொல் வசீகரக்காலம்.
- (2) கிறிஸ்தவுக்கு முந்தி இரோமானிய தொல்சீ வசீகரக்காலம்.
- (3) பதினெட்டாம் நாற்றாண்டைய பிரான்சிய செந்திநிரிக்காலம்.
- (4) பதினொன்பதாம் நாற்றாண்டைய பிரான்சின் நவீன காலம்.

பிரான்சை நிலைக்களாக வைத்து இவ்வாறான பர்குபடுத்தலை மேற்கொண்ட பூக்கோ பழைமையில் இருந்து புதிய பண்பாட்டுக் கோலங்களை நோக்கிய பெயர்ச்சியில் அதிக அற்வும் காட்டினார். அவரது கண்ணோட்டத்தில் பிரான்சியப் புரட்சிய அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. பிரதான விஞ்ஞானத் தோற்றப்பாடுகளையும், மதுத்துவத் தோற்றப் பாடுகளையும் மீள் எண்ணக்கருவாக்கம் செய்வதற்கரிய அடிப்படைகளை எதேச் சதிகார அரசியல் மனோபாவும் கொண்டவர்களுக்கு வழங்கியது. மனிதரைப் பற்றிக் கற்கும் நவீன யுகம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது (Fouculty, Order of Things, 1970, P. 385) என்பதை ஓங்கி ஒலித்தார்.

மேற்கூறியவாறு பண்பாட்டைப் பகுத்தாராய்ந்த பூக்கோ
முன்று முக்கியமான சமூகக் கட்டமைப்புக்களை அனைத்துப்
பண்பாட்டிலும் இனங் கூட்டுனர். அவையாவன,

- (அ) வர்க்கம் அல்லது சாதியம்
- (ஆ) கட்டாய நிலைப் (Command) பொருண்மியம்
- (இ) அரசு

கட்டாயநிலைப் பொருண்மியத்தைக் கையாளும் வர்க்கத்தினால்
அதிகாரம் சமூகத்தில் வினைத்திறங்குவதும், அறந்றவுடனும்
ஒழுங்கமைக்கப் பட்டதாக குறிப்பிட்டார்.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் வர்க்கங்கள் உண்டு. எல்லாச்
சமூகங்களும் ஏற்றிரணமெய்தின் வழியாக ஒழுங்கணமக்கப்பட்டுள்ளன.
எல்லா அரசுகளும் நிவாகமயப்பட்டனவை. நிவாகத்தை மேற்கொள்ளும்
பள்ளிக்கூடங்கள், வைத்தியசாலைகள், இராணுவம் முதலியவை அரசின்
வலுவைச் செயற்படுத்து கின்றன. சமூக நடத்தைகள் அதிகாரச்
செயற்றிறாகத்தினால் (Systems of Power) நெரிப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த
நெரிப்படுத்தின் உள்ளடக்கமாகத் தமிழக காணுகின்றனர். மேலைப்புலச்
சமூகம் அதிகாரத்தால் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. அங்கு சுதந்திரத்தைக்
காண்பது அரிது. மேலைப்புல வரலாறு விடுதலையின் வரலாறு அன்று.

பூக்கோ தன்னை ஓர் அகழ்த்தும்பாளராக (Orchalogist) கருதுனர்.
இவ்வாறு கருதியமைக்கு குட்புலனாகாது மறைந்து புதைந்திருந்த
பண்பாட்டு அங்கவடிவமைப்பை அவர் தேடமுற்பட்டமையாகும்.
(Foucault) The Archaeology of Knowledge, 1972 p.138) இந்த
அங்கவடிவமைப்பு அதிகார விதிகளுக்கு உபர்படிருந்தமையை அவர்
சுட்டுக்கூட்டுனர்.

பூக்கோவினுடைய உளவியற் கருத்துக்களும் ஜேரோப்பிய உளவியற் சிந்தனை மரபுகளுக்கு மாறுபட்டவையாக அமைந்தன. அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி குற்றமிழைத்தவனுக்கு தண்டனை வழங்கப்படுவதிலும் தண்டனை வலமுங்குவதன் வாயிலாகச் சமூக ஒழுங்கை நிலைநாட்டலாம் என்றும் மேலைப்பலச் சிந்தனைகள் மேலோங்கி இருந்த வேளை குற்றமிழைத்தவனது மனோநிலை ஏன் அந்தச் செயலை அவன் மேற்கொள்ள முடினாற்றது? குற்றமிழைத்தவரது உள்ளத்தில் இருக்க உறைந்த உணர்வுகள் யாவை? என்ற அகழ்வாய்வை மேற்கொள்வதன் முக்கியத்துவம் அவரால் வலியுறுத்தப்பட்டது.

தமது நரல்களின் வாயிலாக அவர் மாற்று வகையான சிந்தனையை அல்லது “மற்றைய” (Other) சிந்தனையை வளர்க்க முயன்றார். பைத்தியம், நோய், குற்றச்செயல்கள், பிறழ்வுற்று பானியல் நுத்தை முதலியவை தொட்பான நட்புநிலைக் காரணங் காணுதலை விடுத்து மாற்றுவகையான காரணங்களைத்தலை அவர் முன்னிடுத்தார்.

மனிதருடைய கல்வியும், அறிவும், கலையாக்கங்களும் தொட்பாக இவர் முன்னிடுத்த முக்கியமான கருத்து “அனுபவ மட்டுப்பாடு” (Limit Experience) என்பதாகும். ஏற்கனவே மட்டுப் பாடான அனுபவம் பற்றிய கருத்து இருத்தல் வாதியாகிய நிச்சேயினால் முன்வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிவினதும் விஞ்ஞானத்தினதும் கல்வியினதும் வரலாற்று இணைப்பின்மீதும் கட்டுமாணத்தின்மீதும் பூக்கோ ஆழந்த கவனம் செலுத்தினார். அறிவு அதிகாரத்திற்கு தேவையாகவும் உதவியாகவும் உள்ளது. அதிகாரத்தை நியாயப்படுத்தவும், அதிகாரத்தைச் செயற்படுத்தவும் அறிவு அவசியமாகின்றது.

அறுய்வரிவாளர்களும் புத்திசீலிகளும் மதியுரையாளர்களாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கமுடியாது. நிலவரங்களைப் பகுத்து அரூய்வதற்குரிய கருவிகளை வழங்குதலே அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படத்தக்க பொருத்தமான நடவடிக்கையாகும். நிகழ்காலத்தை ஊருவிப்பார்த்தலும், அதிகாரத்தின் இயல்புகளை இணங்காட்டும் கருவிகளை முன்னிடுத்தலும் அவர்களுடைய பணிகளாகின்றன.

இவர் பயன்படுத்திய முறையியல் “அகழ்வாய்வு” எனப்படுகின்றது. மேலைப்புல நிறுவனம் சார்ந்த, அறிவியல் சார்ந்த, பண்பாடுகள் சார்ந்த, கட்டமைப்புக்களையும் நடைமுறைகளையும் அகழ்ந்து அக்கட்டுமாணங்களை மீளாய்வு செய்தலே அவரின் முறையிலாயிற்று.

மனநலம் பாதிக்கப்பட்டோர் என்ற எண்ணக் கருக்கட்டுமாணத்தை அகழ்வாய்வு செய்தல், அறிவின் ஒழுங்கமைப்புக் கட்டுமாணத்தை அகழ்வாய்வு செய்தல் முதலியவை இவரது அறுய்வுகளிலே சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. சிந்தனை வரலாற்றுக் கட்டமைப்பையும் அவர் அகழ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தினார். சுயாதீனமான தனிமனிதர் என்ற தாராண்மைக் கருதியலின் பண்பை அவர் நிராகரித்தார். தனிமனித தனித்துவம் பண்பாட்டு வரலாற்றுக் கட்டுமாணத்தின் விளைவு (Product A Cultural Contraction) என்று விளக்கினார்.

நவீன யுகத்தின் பிரதிகூலக் குழுவினராக விளங்கும் பைத்தியக் காரர்கள் மீதும், கைதிகள் மீதும், பாலியல் சார்ந்த விலகல் கொண்டோர் மீதும் கவன ஈர்ப்பை அவர் ஏற்படுத்தினார். இவரது கருத்துக்கள் இலக்கியங்களில் பாலியற் பிறழ்வுற்றோர் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

கோட்பாட்டை (Queer Theory) உருவாக்குவதிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளனர். நவீன வரலாற்றியல் வாதத்தை (New Historicism) வளர்ப்பதிலும் இவரது கருத்துக்கள் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. கடுமையான துண்புறுத்தல்களும். கறாரான சட்டநிறைவேற்றும் செயல்களும் மனிதரிடத்து உள்ளார்ந்த சுயகட்டுப் பாடுகளை உருவாக்குகின்றன என்ற இவரது கருத்து நவீனத்துவத்தின் வெளிப்பாடாக மேலோங்கியமையும் சுட்டுக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

கல்வியில் உடைப்புக் கோட்பாடு

உடைப்புக் கோட்பாடு உடைத்து வெளியேறும் கோட்பாடு (Break Away Theory) என்று கூறப்படும். சிக்கலான சமூக அமைப்பும், அவற்றின் வழியாக எழும் அக, புற முரண்பாடுகளும் அங்கு நிகழும் விசைகளின் இயக்கங்களும் என்றவாறான நிலவரங்களை உற்றுநோக்கியும், பகுப்பாய்வு செய்தும் இக்கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக 1980 ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்ச்சிகள் இக் கோட்பாட்டின் உருவாக்கத்துக்குரிய களமாக அமைந்துள்ளன. கல்வியில் உளவியல் மற்றும் கலை இலக்கியத் திறனாய்வு முதலாம் துறைகளில் நிகழும் தோற்றுப்பாடுகளை விளக்குவதற்கு இக்கோட்பாடு வளமானதாக அமைகின்றது.

மார்க்சிய தருக்கத்தில் எண்ணாவு மாற்றம் பண்பளவு மாற்றமாக மாறும் எனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளமையின் தளத்திலிருந்து வரம்புடைப்புக் கோட்பாடு மேலெழுகின்றது. உளவியற் கண்ணொட்டத்தில் இக்கோட்பாட்டை விளக்குவதனால் பிறப்பின் தொடர்ச்சியின் அரூம்பத்தில் குழந்தை தன்னையும் தாயையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதில்லை. குழந்தை தான் வேறு தாய் வேறு என எண்ணத் தொடங்கும்பொழுது முதலாவது வரம்புடைப்பு ஏற்படுகின்றது. உளவியலாளர் அவர்கள் குழந்தையின் கண்ணாடிப் பருவத்தில் (Mirror Stage) இவ்வாறான ஒரு தோற்றுப்பாடு மலர்ச்சி கொள்வதாக குறிப்பிட்டாயினும் உடைப்புப் பற்றிய கவனத்தை அவர் முன்னிடுக்கவில்லை.

குழந்தையின் வீருப்பங்களுக்கும் இயல்புகளுக்கும் மாறாக அல்லது மரணாகத் தாய் செயற்படும்போது நிகழும் இந்த உடைப்பு தொடர்ந்து வாழ்க்கையில் நிகழும் உடைப்புகளுக்கு முன் னோடியாக அமைகின்றது. இந்த உடைப்பின் போது குழந்தைக்கு ஏற்படும் உள்நிறைவும் திருப்தியும் மேலும் உடைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது. இது ஆரம்பநிலைச் சிந்தனைத் தொடர்பான உடைப்பாகும். இது ஆரம்ப நிலைச் சிந்தனை தொடர்பான உடைப்பாகும். இது “முதல்நிலை உடைப்பு” எனப்படும்.

குழந்தை வாழும் சூழலிலே காணப்படும் புறமுரண்பாடுகள் குழந்தையிடத்து அகமுரண்பாடுகளை உருவாக்குகின்றன. குழந்தை சூழலோடும் இயற்கையோடும் இடைவினை கொள்ளும்பொழுது ஏற்படும் முரண்பாடுகளில் மேலோங்கிய முரண்பாடு உடல்சார்ந்த உடைப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்த எடைப்பு பொருள்களை ஏறிந்து உடைத்தவுடன் பெரும்பாலும் தொடர்புடையதாக இருக்கும். இது “உடல்நிலை உடைப்பு” எனப்படும். குழந்தை ஆரம்ப நிலைகளில் கைகால்களை உதறியும் உதைந்தும் செயற்படும் தெறிவினை (Reflex) நிகழ்ச்சி உடைப்பாகக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

குழந்தை ஆரம்பத்திலிருந்தே எழுப்பும் “கூ” ஓலிகளும் தனக்குரிய தேவைகளை நிறைவேற்றவதற்கு அழுதவும் உடைப்பில் அடங்கமாட்டா. நோக்க உந்தவுடன் (Deliberate) தமிழ்த் தரப்படும் அழுத்தங்களுக்கு எதிராக சிறார் நிலையிலே வெளிப்படுத்தப்படும் எதிர்நிலைப் பேச்சு மொழிவழியான உடைப்பாகக் கொள்ளப்படும். இவ்வாறான உடைப்புச் செயற்பாடுகளில் இருந்து கிடைக்கப்பெறும் உளவியல் திருத்தி கட்டினமைப் பருவத்திலே செறிவு கூடிய உடைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னோடியாக அமைகின்றது.

குழந்தைப் பருவத்திலே தாயிலிருந்து தன்னைப் பிரித்து நோக்கும் உடைப்பு கட்டிளமைப் பருவத்திலே தனது குடும்பத்திலிருந்து தன்னைப் பிரித்து நோக்கும் உடைப்பாக மாறுகின்றது. அதன் அல்லது பெண் தமக்குரிய துணைவி அல்லது துணைவரைத் தேடும் செயல் குடும்ப உடைப்பின் உந்தல் எனலாம். சட்டதிட்டங்கள் தமக்க இயல்பில்லாத நிலையில் கட்டிளளஞ்சுர்கள் ஏற்படுத்தும் உடைப்புக்களில் இருவித போக்குகள் காணப்படும். சமுகநீதியுடன் இணைந்த உடைப்பு நேர்ப்பண்பு உடைப்பாகும். சமுகநீதிக்கு முரண் படும் உடைப்புக்கள் எதிர்ப்பண்பு உடைப்பாகும்.

சுரண் டவும் அவலங் களும் நிகழும் குழலில் பொருத்தமான கல்வி வழிகாட்டல் அற்றநிலையிலே தோன்றும் மன அவலங்கள் தனக்குள் தானே உடைப்பை ஏற்படுத்தும் நிலைகளை ஒருவாக்கும்.

அடுத்ததாகக் கற்றல் நிலையில் ஏற்படும் உடைப்பை விளக்கலாம். கற்றலில் அறியாத விடயங்கள், தெரியாத விடயங்கள், தீவு காணப்படா விடயங்கள் எதிரிகாள்ளப்படும் பொழுது அறிவைத் தேடுவதற்கான நேர் விசைகளும் தேடும் விசைக்கு எதிராக அமையும் பாடத்தின் கடினத் தன்மைகள் எதிரிவிசைகளாகவும் முரண்பாடும் நிலை தோன்றும். இந்நிலையில் கடினத் தன்மைகளோடு மோதி ஏற்படுத்தும் உடைப்பு கற்றலில் வெற்றியை ஏற்படுத்தும்.

அறிகை உளவியலாளராகிய பியாசே இது பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது சமநிலைக் குலைவும், புதிய சமநிலையின் ஆக்கமும் என விளக்கியுள்ளார். ஆனால் உடைப்புக் கோட்பாடு கல்விக்கோட்பாடுகளும் இக்கீழ்க்கோட்பாடுகளும்

சமநிலை என்ற அணுகுமுறையிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றது. உடைப்புக்கோட்டாட்டில் எதிர்விசையை நேர்விசை முறியடித்தல் முக்கியத்தவம் பெறுகின்றது. சமநிலைக் கோட்டாட்டில் உள அமைப்பின் (சீமா) மாற்றம் பற்றி பியாசே குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் உடைப்புக் கோட்டாட்டில் உள அறுற்றல்களை விசைப்படுத்தவும், அந்த விசைப்படுத்தலை ஏற்படுத்துவதற்குரிய ஆக்கங்களை ஒன்றிணைத்தவும் அவற்றின் வழியாக எதிர்விசைகளை முறியடித்து உடைப்பை ஏற்படுத்தவும் முக்கியப்படுத்தப் படுகின்றன.

கெஸ்ரோல்ற் வாதிகள் குறிப்பிடும் அக்காட்சியாக்கம் (Insightformation) அல்லது முழுமைப் புலச் சிந்தனையை அடியொற்றிய மனத்திலே தோன்றும் புதிய காட்சி என்பதிலிருந்து உடைப்புக் கோட்டாடு வேறுபடுகின்றது. உடைப்புக் கோட்டாடு சமூக விசைகள் மற்றும் முரண்பாடுகள், சூழல் விசைகள், அறிகை விசைகள் அங்கியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி உடைப்பை விளக்குகின்றது. ஆனால் கெஸ்ரோல்ற்வாதிகள் புதிய காட்சி தோன்றுதலை தனித்து ஓர் உளவியைல் தோற்றப்பாடாகவே விளக்குகின்றனர்.

உடைப்புக் கோட்டாட்டை அடியொற்றிய கல்விச் செய்முறையை எவ்வாறு இருவாக்கலாம் என்பதை அடுத்து நோக்கலாம். இதனை நடைமுறைப் படுத்தும்பொழுது முதற்கண் சமூக முரண்பாடுகள், சமூக விசைகள், கருத்து முரண்பாடுகள், கருத்தியல் விசைகள் முதலியவற்றை மாணவரின் முதிர்ச்சி நிலைக்கேற்றவாறு கற்பித்தல் வேண்டும்.

சிறார்க்குரிய கற்பித்தலில் அங்கநிலை உடைப்புக்களுக்கு பிள்ளைகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்குதல் வேண்டும். உதாரணமாக மண்ணிலே ஒரு தவறான இருவத்தைச் செய்து தவறினைச் கல்விக்கோட்டாடுகளும் இக்கியக்கோட்டாடுகளும்

சுட்டிக்காட்டி அந்த இருவத்தை உடைக்கும்படி சிறாருக்குச் சொல்லவேண்டும். உடைக்கும்பொழுது சிறாரின் உள்ளத்திலே அதீத மகிழ்ச்சி தோன்றியமை நாங்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளிலே தெரியவந்தது. இதன் வாயிலாக நேர்முகமான உடைப்புத் திறன்களை மாணவரிடத்தே வளர்க்கலாம்.

ஓப்பியல் நிலையிலும் உடைப்புக் கோட்பாட்டை சிறாரிடத்து நடைமுறைப்படுத்தலாம். எதிர்க்கட்டையை நேர்க்கட்டையால் வீழ்த்துதல் செயற்பாடும் மாணவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தமை எமது ஆய்வுகளிலே வெளிவந்தன.

இயர் வகுப்புக்களிலே தர்க்கித்தல் நிலையில் எதிர்க்கருத்துக்களை முறியடித்தல், தவறான சுட்டிகளை நேர்ச்சுட்டிகளால் முறியடித்தல் முதலியவற்றைக் கற்பிக்கலாம். உயர்வகுப்புக்களிலே சமூக இருவாக்கம் சமூக இருவாக்கத்தை நிர்ணயிக்கும் சக்திகள், சமூக முரண்பாடுகள், சுரண்டல் களின் பல்வேறு வடிவங்கள் முதலியவற்றை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்து அநீதிகளை உடைத்து வெளிவருதல், அடக்குமுறைகளை உடைத்தல், அழுத்தங்களை உடைத்தல், நேர் எண்ணங்கள் மற்றும் முற்போக்கு எண்ணங்களுக்குக்கு வலவுட்டுதல் அழுத்தங்களின் மத்தியில் மௌனமாக அடங்குவதை உடைத்தல் முதலியவற்றைக் கற்பித்தல் வேண்டும். இன்று மாணவர்களிடையே வளர்ந்து வருகின்ற வண்ணத்தை உந்தல்களை ஆக்கம் நோக்கிய உடைப்புக்களாக மாற்றுவதற்கு இந்த அணுகுமுறை அனுகூலமாக அமையும்.

சீர்மிய உளவியலிலும் உடைப்புக் கோட்பாடு பிரயோகிக்கத்தக்கது. மனத்திலே அழுந்து அழங்கி உறைந்த அழுத்தங்களை உடைத்து வெளியேற்றும் போது மனச்சுகம் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

எட்டப்படுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும். இவ்வாறான உடைப்புக்குரிய வாய்புக்களை ஏற்படுத்துதலே சீர்மியரின் உன்னதமான செயற்றாடாகும்.

உடைத்தற் கோட்பாடு கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் பிரயோகிக்கத் தக்கது. மொழியமைப்பக்களை உடைத்து மீறுதல் மொழி வடிவக் கலையாக்கங் களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. புதிய இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றும் முரண்பாடுகளின் அடிப்படையாகத் தோன்றிய உடைப்பக்களின் வெளிப் பாடுகளாகும்.

இலக்கியத் திறனாய்வு

இலக்கியத் திறனாய்வின் பரிமாணங்கள் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் அதிகம் பேசப்பட்டும், வியாக்கியானம் செய்யப் பட்டும் வந்துள்ளன. பல்வேறு சிந்தனாகூடங்களின் வளர்ச்சியும் கல்விச் செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சியும் திறனாய்வைக் கலை என்ற நிலையிலும், விஞ்ஞானம் என்ற நிலையிலும் வளர்த்துவந்துள்ளன. விஞ்ஞானத்தின் புறவயத் தன்மைகளையும், கலையின் அகவயத்தன்மைகளையும் உள்ளடக்கியும் நிராகரித்தும் திறனாய்வு வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது.

மனிதர்களுடைய வாழ்நிலை இருப்பில் இருந்ததான் சிந்தனைகளும், சிந்தனை ஒழுங்குமுறையால் எழும் கல்வியும், மனிதனிர் தொழிற்பாடுகளும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. நடைமுறை, சிந்தனை, கல்வி ஆகியவை ஒன்றுடன் மற்றையது இடையுறவு கொண்டதாகவும், பிரிக்கப்படமுடியாதவையாகவும் உள்ளன. இந்த இணக்கப்பாடு இருத்தலினால், கலைகளை விஞ்ஞானத்திலிருந்து பிரித்துவிடமுடியாது. அவ்வாறே விஞ்ஞானமும் மனித இருப்பையும் உணர்வு களையும் மீறி உருவாதல் சாத்தியமன்று.

மனித இருப்பு, சிந்தனை, உணர்வு, நடைமுறை அனைத்தையும் தொகுத்து நிற்பது கல்வியாகின்றது. ஆனால், கல்விக்கும் திறனாய்வுக்குமுள்ள தொடர்புகள் தமிழ் மரபில் அதிகம் நோக்கப்படவில்லை. அப்பட்டமான உண்மைகளை தெரிய வைப்பதற்கும் மறைத்து உருக்குலைப்பதற்கும் கல்வி கல்விக்கோட்டாடுகளும் இலக்கியக்கோட்டாடுகளும்

கருவியாக்கப்படுகின்றிதன்றால், குறித்த கல்வித் தொகுப்பைப் பயன்படுத்தும், திறனாய்வாளரின் வாழ்நிலை இருப்பையும் தெறிப்பையும் ஆழந்து நோக்க வேண்டியுள்ளது.

திறனாய்வாளர் தமது கல்வியைப் பயன்படுத்தி சாதாரண மக்களுக்கு தெற்றிறனத் தெரியும் நேர்வுகளை மறைக்கவோ, தீரிவுபடுத்தவோ முயலும் பொழுது அம்மக்களின் பட்டறிவு அல்லது அனுபவக்கல்வி வலிமையான ஆயுதமாகிவிடுகின்றது. பட்டறிவும் கூட்டுமொத்தமான கல்வித் தொகுப்பின் தவிர்க்க முடியாத பரிமாணம் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இதனாலேதான் பெரும் எழுத்தாளர்களும் பெரும் திறனாய்வாளர்களும், சாதாரண மக்களால் நிராகரிக்கப்படுதல் உண்டு.

ஒரு படைப்பாளி கூறவந்த செய்தி என்ன? அந்தச் செய்தியின் நடப்பியல் தளம் என்ன? வாழ்நிலை இருப்புடன் இணைந்த பரிமாணம் என்ன? கூறவந்த செய்தியை அழுத்தவும், வலியுறுத்தவும் நயப்படியுட்டவும் அவர் பயன்படுத்தும் கலை நாட்பங்கள் யாவை? உளவியல் உபாயங்கள் யாவை? போன்றவை திறனாய்வின் பாற்படும். கூறவதற்கு ஒரு செய்தியும் இல்லை என்று சொல்வதிலும் ஓர் உள்நோக்கு உண்டு. மறுபறும் சமூக அரசியல் சுலோகங்களாய் வரும் படைப்புக்கள் உணர்வுகளின் வேர்களற்ற மரங்களாவதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இச்சந்தரப்பங்கள் திறனாய்வுக்கும் கல்விக்குழுமள்ள தொடர்புகளை கல்விக்கோட்பாடுகள் மற்றும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு பயன்படுத்தப்படலாம்.

(1) சமூக இருப்பையும், அதன் வழியாக எழும் முரண்பாடு கணையும் கருத்திற்கொள்ளாது அவற்றிலிருந்து அன்னியமாகிச் செல்லும் கோட்பாடுகள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக இருத்தல் இயத்தை அல்லது இருப்பியத்தை குறிப்பிடலாம்.

- (2) இருப்பைக் கோணலாக உணர்ந்த நிலையில் அனால் இருப்பின் நிலவரங்களைத் தருக்க நிலையில் விளக்க முடியாத தவிப்பு நிலையில் உள்ள கோட்பாடுகள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இயற்பண்பு வாதத்தைக் குறிப்பிடலாம்.
- (3) இருப்பின் அடிச்சுவடுகளை நிராகரித்து கற்பனாநிலையிலே சஞ்சிக்கும் வாதங்கள் இதற்கு உதாரணமாக இலட்சிய வாதத்தைக் கூறலாம்.
- (4) இருப்பின் நிலவரத்தை அறிந்து அதன் இயல்புகளைப் பகுதிபகுதியாக விளக்கும் கோட்பாடுகள் கட்டுமானவாதம், பின்கட்டுமான வாதம் முதலியவற்றை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.
- (5) இருப்பையும் அதன் இயல்புகளையும் திரிபுபடுத்திக் கூறும் வாதங்கள் இதற்கு உதாரணமாக பின்னவீனத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.
- (6) இருப்பை விஞ்ஞானியர்வமாக விளக்குவதுடன், அதனை மற்றியமைக்கும் வழிமுறைகள் பற்றி விளக்கும் கோட்பாடு. இதற்கு உதாரணமாக மார்க்சியத்தையும் அதன் பிற்பட்ட வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடலாம்.

கலையாக்கச் செயற்பாடுகள் வெறுமனே சிருஷ்டி அல்லது புத்தாக்கம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அன்று. அவை கலைஞரின் சமூக பொருளாதார முறைமைகளோடு இணைந்த கல்வித் தொகுப்பின் வழியான தனியாள் அறிகையை அடியொற்றி வெளிமூலர்பவை. கூட்டுமொத்தமான அறிவு முரண்பாடு கொண்ட கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

சமுக இயல்போடு இணைந்தது. அதாவது கூட்டு மொத்தமான அறிவு முரண்பாடு கொண்ட சமுக இயல்போடு இணைந்தது. அதாவது கூட்டுமொத்தமான அறிவிலே சமுக இயல்புகளை நியாயப்படுத்தும் அறிகையும் நிராகரிக்கும் அறிகையும் திரண்டிருக்கும். இவ்வகையான துருவப் பாடுகளை அடியொற்றிய தனித்துவமான மலர்ச்சியானது தனியாள் அறிகையிலே இணைந்திருக்கும். இதனை அடியொற்றியதாக கலையாக்கச் செயற்பாடு நிகழும். இதனால் கலை இலக்கியங்களும், கல்வி நோக்கும் மேற்குறித்த துருவப்பாட்டின் நேர் ஈர்ப்புடன் அல்லது எதிர் ஈர்ப்புடன் ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்புகொண்டிருக்கும்.

மீலெற் (Kate Millet) (1934 -)

மானிடவியல், சமூகவியல், இலக்கிய பெண்ணிய அரசியல் என்ற பல்வேறு துறைகளையும் ஒன்றினைத்து “பாலியல் அரசியல்” (1970) என்ற நூலை வெளியிட்டார். பெண்ணியம் தொடர்பான பல்வேறு கருத்தாடல்களுக்கு இந்நால் வழிவகுத்தது.

பெண் தனிநபராக அன்றி குழுவாக ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட அவலநிலையில் வாழ்கின்றனர். வர்க்கநிலை ஒடுக்குமுறையைக் காட்டிலும் பெண் ஒடுக்குமுறை முக்கியமானது என்பதை வலியுறுத்திய இவர், மார்க்சிய வர்க்கக் கோட்பாட்டைக் கொச்சைப்படுத்தவதற்குப் பெண்ணியத்தை கருவியாக்கி முதலாளித்தவ வளர்ச்சிக்கு முன்டு கொடுக்கலானார்.

முதலாளிகளின் கைகளில் பொருண்மிய மேலாதிக்கம் தங்கியுள்ளது என்ற மார்க்சியக் கருத்தைக் கொச்சைப்படுத்தவும், தொழிலாளர்களாது ஐக்கியத்தைச் சிதைக்கவும் இவர் வேறொரு கருத்தை முன்வைத்தார். பொருண்மிய மேலாதிக்கம் ஆண்களின் கைகளில் உள்ளதன்று கூறி நாளாந்தம் சுரண்டவுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்களின் ஐக்கியத்தைச் சிதறாதிக்க முயன்றார்.

உள்பகுப்புக் கோட்பாடு பெண்களுக்கிகத்திராக உருவாக்கப் பட்ட கருத்தியல் என்று கூறும் மிலெற் கருச்சிதைவு செய்து கொள்ளவும், தங்களது வம்சவிருத்தியைத் தாமே கட்டுப் படுத்தவும் வல்ல அதிகாரம் பெண்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

சட்டபூர்வமாகவும், சட்டபூர்வமற்ற வகையிலும் பெண்கள் மீது ஒடுக்குமுறையும் வன்முறையும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது என்ற கருத்தை இவர் தொடர்ந்து மீளவலியுறுத்தினார். அன்னமுத்தாளர்கள் தமது அறண் மேலாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தக்குள் பெண் வாசகர்களைச் சிறைப்பிடித்து விடுகின்றார்கள். இந்நிலையிலே பெண் வாசகர்கள் பங்குபற்றுவோராக இல்லாது பார்வையாளர்களாக மாறிவிடுகின்றனர்.

பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் ஆற்றல் மிக்க முன்னோடியாக இவரது கருத்துக்கள் மேற்கோளாகப் பரவலாக எடுத்தாளப் படுகின்றன.

இற்கஞே (Luce Irigaray) (1932 -)

உளப்பகுப்பாய்வளர், மெய்மியலாளர் பின் நவீனத்துவக் கோட்பாட்டை முன்னிடுத்தவர், பெண்ணியவாதி போன்ற பரிமாணங்களையுடையவராக இவர் விளங்குகின்றார். நவ உளப்பகுப்பு வாதியாகிய லகானுடைய செல்வாக்கும் இவரது ஆய்வுகளிலே இழையோடியிருந்தது. அறனாலும் லகானுடைய பல எடுகோள்களை இவர் பெண்ணியக் கண்ணோட்டத்தின் வழியாக நிராகரித்தார்.

லாகனுடைய ஆய்விலே கண்ணாடிப் பருவம் முக்கிய மானதாகும். தட்டையான கண்ணாடியில் குழந்தை தன்னைப் பார்க்கும்பொழுது தன்னை ஒரு பொருளாக இனங்காணுதலும், தன்னைத் தன் தாயிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பிரித்தறிதலும் வளர்ச்சியடைவதாக லகான் குறிப்பிடுதல் ஒருவித அறண்மை மேலோங்கலே என இவர் வெளிப்படுத்தினார்.

பெண்கள் தொடர்பான அகவயப்பாங்கின் அறண்மை நோக்கை இவர் நிராகரித்தார். பிராய்டிச அணுகுமுறைகள் பெண்கள் மட்டுப்பாடுடையவர்களாகவும் உடலியல் தொடர்பான வரையறை கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

உடையவர்களாகவும் காட்டுதலை இவர் வன்மையான கண்டனத்துக்குள்ளாக்கினார். பெண்களின் உடற்கூற்றியறபண்புகள் ஆண்களிலும் மேலானவை என விளக்க முயன்றார்.

ஆண்களின் கண்ணோட்டத்தில் பெண்கள் விளக்கப்படுதலையும் கணிப்பீடு செய்யப்படுதலையும் வரலாற்று நிலவத்தீரூடாகவும், சமூக நிலவரங்களுடாகவும், கருத்திற் கற்பனைகளுடாகவும் நோக்குதலே ஏற்படுத்தயது என இவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஆண்கள் தொகுதியில் இள்ளடக்கப்பட்ட ஒரு பால் வகுப்பினராகப் பெண்கள் அமைக்கப்படுதல் தவறானதும், சமநிலைதவறியதுமான ஒரு கருத்து என்பதை இவர் இடித்துரைத்தார். ஆண்கள் பெண்களை “வேற்றாரு” பொருள் சார்ந்தவர்களாகக் காணுதலும், விபரித்தலும், கருத்துக்கிளாள்ளுவும் ஏற்படுத்தயவை அல்ல என்பதும் அவரது முன்மொழிவாகும்.

இசர் (Wolfgang Iser) (1926 -)

ஜேர்மனியின் பிரபல மெய்யியலாளராகிய ஹான்ஸ் ஜோர்ச்சிகட்மருடைய மாணவராகிய இசர் ஆங்கில எ அமெரிக்க இலக்கியத் துறையில் அதிகம் எடுத்தாளப்பட்டவராக விளங்கினார். “அழகியல் சார்ந்த துலங்கல்” (Aesthetic Response) என்ற விடயம் இவரால் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டது. நாலியத்துக்கு வாசகர் துலங்கும் செயற்பாடு நாலியம் போன்று முக்கியமானது என்ற கருத்து அழகியல் சார்ந்த துலங்கலின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவரது கலைப்படைப்பு எத்தனை முக்கியமானதோ அத்தனை முக்கியமானது வாசகின் துலங்கல் வெளிப்பாடும் அவர்களின் பன்முகப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாடும்.

கலைப்படைப்பு பலவகையான இடைவினைகள் அல்லது ஊடாட்டங்களை உள்ளடக்கியிருப்பதால் அது பலவகையான வாசிக்கப்படவும் பலவகையான உணர்ச்சிகளெல்லாவும்படத்தக்கது. இதனால் வாசகின் துலங்கல் இயக்கப்பண்பு மிக்கதாகவுள்ளது என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கலையாக்கம் ஒரு ஆக்கத்திறன் மிக்க செயற்பாடாக இருத்தல் போன்று வாசிப்பும் ஆக்கத்திறன் கொண்ட செயற்பாடு எனவும், கலையாக்கத்தில் இடம்பெற்ற வெற்றிடங்களை நிரப்பும் செயற்பாடு என்றும் இச் வெளிப்படுத்தினார்.

இவரது கலை இலக்கிய அழகியல் அனுகுழுறையில் வெற்றிடம் அல்லது இடைவெளி (Gap) என்பது முக்கியமானதாகும். அதாவது கலைப்படைப்பில் உள்ளமைந்த வெற்றிடங்களும், இடைவெளிகளும் அவற்றை நகர்வோரால் நிரப்பப்படுவதால் நகர்வோரின் செயற்பாட்டில் இடம்பெறும் ஆக்கத்திற்கும் கலையம்சங்களும் இவரால் வலியுறுத்தப்பட்டன. இதன் தொடர்பில் “சுப்படுத்தப்படும் வாசகன்” (Implied Reader) என்ற தொடரும் இலக்கிய உலகில் வளரலாயிற்று.

இலக்கியப் படைப்பின் இயங்கியற் பண்பு, அல்லது கருத்தாடற் பண்பு என்பதை இவரால் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இஸ்பீவாக் (G.C.Spivak) (1942 -)

இஸ்பீவாக் காயத்திரி சக்கரவோர்தி என்ற முழுப்பியர் கொண்ட இவர் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள கல்கத்தா நகரில் ஒரு மத்தியதரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். கல்கத்தாவில் தமது பட்டப்படிப்பை முடித்துக்கொண்ட அவர் கோர்நில் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓப்பியல் இலக்கிய ஆய்விலே கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார்.

கட்டுமானக் குலைப்பு, பெண்ணியம், மார்க்சியத் திறனாய்வு, பின் குடியேற்றவாதக் கோட்பாடு போன்ற பல துறைகளில் தடம்பதித்தவராக இவர் விளங்குகின்றார்.

பின் குடியேற்றவாத இலக்கியம் மற்றும் திறனாய்வு ஆகிய துறைகளிலே சிறப்பார்ந்த பங்களிப்பை வழங்கிய இவர் முன்வைத்த நலிந்தோர் (Subaltern) கருத்துக்கள் உழைப்புச் சுரண்டலின் நவீன வடிவங்களை எடுத்துக்காட்டின. சிறப்பாக முன்றாம் உலக நாடுகளின் உழைப்பவர்கள் முதலாம் உலக நாடுகளின் சுரண்டலுக்குள்ளாகும் அரசியல் இவரது எழுத்தாக் கங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

இவர் முன்மொழிந்த ஒரு கருத்து மேற்கோளாக எடுத்தாளப் படுதல் உண்டு. அக்கருத்து வருமாறு: “மார்க்சியவாதிகள் மாழுலான வாய்ப்பாடுகள் வயப்பட்டு நிற்கின்றார்கள். பெண்ணிய வாதிகள் அதிகளவு அண்களாகத் தம்மை இனங்காட்ட முயல்கின்றார்கள். உள்ளூர் அய்வாளர்கள் மேலைத்தேயக் கோட்பாடுகள் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள்” அவரது இந்த மேற்கோள் அதிகளவிலே பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்தாகவே உள்ளது.

வாசிப்பைப் பொறுத்தவரையில் கட்டுமானக் குலைப்பின் முக்கியத்துவத்தையும், திறனாய்வைப் பொறுத்தவரை வாசகர் தலங்கல் அணுகுமுறையையும் இவர் முன்னிடுத்தார். ஒடுக்கப் பட்டவர்களின் குரலை ஒடுக்குமுறை சார்ந்த கருத்தாடல்களில் முன்வைப்பதற்கு இவை அவசியமினாக் கருதினார்.

நலிந்த மக்கள் பற்றிக் கற்பதற்கான ஒரு கல்வி வட்டத் தையும் இவர் உருவாக்கினார். இந்தியாவின் காலனித்துவ அட்சியின் ஒடுக்குமுறைகளையும், அக்காலத்து இந்திய விவசாயி கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

களின் நடவடிக்கைகளையும் ஆராய்வதற்கு இந்தக் கல்வி வட்டம் வழிவகுத்தது.

செகல்றூர் (Terry Eagleton) (1943 -)

இவர் மார்க்சிய சிந்தனைகளுக்கும் கிறிஸ்தவ சமயச் சிந்தனைகளுக்குமிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்த முயன்ற புலமையாளர் “கத்தோலிக்க மார்க்சியவாதி” எனவும் இவர் அழைக்கப் பட்டார். பிரித்தானியாவின் புகழ்பெற்ற மார்க்சியக் கோட்பாட்டு நிலையில் மிகவும் சீக்கலான விடயங்கள் பற்றி எழுதுவதில் இவர் அதீத ஆர்வம் காட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டமைப்பவாதம், பின்கட்டமைப்பவாதம், பின்நவீனத் துவம் முதலாம் துறைகளில் பரவலான எழுத்தாக்கங்களைத் தந்த ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் இவருக்கு “கருத்தியல்” (Ideology) என்ற எண்ணக்கருவிற்கு விளக்கம் தந்தவர்களுள் இவர் முன்னணி வகிக்கின்றார். கருத்தியல் தொடர்பான அறு பரந்த விளக்கங்கள் இவரால் தரப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

- (1) சமூக வாழ்வில் பொருள் சார்ந்த உற்பத்தியோடுணர்த்த கருத்துக்களும், நம்பிக்கைகளும், விழுமியங்களும்.
- (2) சமூகத்திலே பொருண்மை கொண்ட வர்க்கத்தினரது வாழ்க்கை அனுபவங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் குறித்துரைக்கத்தக்க கருத்துக்களும் நம்பிக்கைகளும்.
- (3) மேற்கூறிய சமூகக் குழுவினர் தம்மை வளர்ப்பதற்கும், தம்மை நியாயப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தும் கருத்துக்கள்.
- (4) சமூக வலுவையும் அடிப்படையையும் முன்னிடுப்பதற்கும் வலுப்படுத்துவதற்கும் அக்குழுவினர் பயன்படுத்தும் சிந்தனைகள்.
- (5) அட்சியிலுள்ளோர் தமது அட்சியைப் பலப்படுத்தவும், எதிர்ப்போரை வலுவிழக்கச் செய்யவும் எடுத்தாலும் கருத்துக்கள்.

- (6) சமூகத்தின் கூட்டுமொத்தமான பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தைப் பிரதிபலித்து நிற்கும் கருத்துக்கள்.

சிறுக்கை, நாடகம், திரைப்படக்கதை வசனம், திறனாய்வு முதலாம் துறைகளில் ஈடுபட்ட இவர் தமது பிற்காலத்தில் ஐரிஸ் பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்ந்து தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டார்.

ஏகோ (Umberto Eco) (1932 -)

இத்தாலியிற் பிறந்த ஏகோ ஆராய்பத்திலே சட்டத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கினார். படிப்படியாக இவரது உசாவல் மத்தியகால இலக்கியங்கள் மீதும், அழகியல் மீதும், மெய்யியல் மீதும் திரும்பியது. இவர் எழுதிய “ரோஜாவின் பெயர்” (The Name of the Rose) என்ற மர்ம எழுத்தாக்கம் அதிக விற்பனைக்குரிய நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டது.

1963 ஆம் ஆண்டில் நவீனத்துவத்தின் ஒரு பரிமாண மாகிய அவன்ற்கார்ட் அணியைச் சார்ந்த கலைஞர்களை ஒன்று தீரட்டி “குழு 63” (Group 63) என்ற அமைப்பை இவர் ஏற்படுத்தினார்.

இலக்கிய மொழியில் துறையில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்திய இவர் பண்பாட்டு உற்பத்தியில் தொடர்புக் குறிகள் மற்றும் சமிக்கஞ்கள் ஆகியவற்றின் பங்கினை விரிவாக ஆராய்ந்தார். குறிப்பிட்ட வியாக்கியானச் சூழ்மைவில் (Interpretative Context) மட்டுமே அவை பொருண்மை உடையவையாக இருக்குமென விளக்கினார். தமது விளக்கங்களுக்கு இவர் வளர்ந்து வரும் வெகுசனப் பண்பாட்டினைத் துணையாகக் கொண்டார்.

வரலாற்றுப் பின்புலத்திலும், குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்ப நிலையிலும் மொழிக் குறியீடுகளின் இயக்கங்களை இவர் விரிவாக அறாய்ந்தார். இதன் அடிப்படையில் வாசகர் துலங்கற் கோட்பாட்டை (Reader - Response Theory) வளர்ப் பதிலும் இவர் பங்குகொண்டார். ஓவ்வொரு கலைப் படைப்பும் வாசகரது வியாக்கியானத்துக்கும், வாசகரது அற்றுகைக்கும் உட்பட்டு நிற்றலைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஓவ்வொரு வாசிப்பின்போதும் கலைப்படைப்பு புதியதொரு தரிசனத்தைக் காட்சிகொள்ள வேக்கும் என்பது இவரது துணிபு.

நாலியத்தின் கருத்துப் பலவகையாக விரியுமாயினும் கருத்து முடிவில் (Infinite) என்பதை இவர் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அதாவது, நாலியத்தின் கருத்துவிளக்கங்களுக்கு ஓர் எல்லைப்பாடு அல்லது கொள்ளவு உண்டு என்பதை தெளிவு படுத்தினார். நாலியத்தை மேலும் விளக்குவதற்கு “திறந்த நாலியம்” “முடிய நாலியம்” ஆகிய எண்ணக்கருக்களை இவர் பயன் படுத்தினார். விரும்பியவாறு வியாக்கியானங்களைச் செய்வதற்கு திறந்த நாலியத்தால் இடந்தர முடியாததாகும். முடிய நாலியத்திலே கட்டவிழப்புக்களைச் செய்யும்பொழுது புதிய வியாக்கியானங்கள் தோன்றிய வண்ணமிருக்கும்.

வெகுசன எழுத்தாக்கங்களைக் கண்டு கற்றோர் முகஞ் சுழித்தல் உண்டு. கற்றோரும் இத்தறையில் சடிப்பட்டு வலுவான விழுமியங்களை வளர்க்க முடியும் என்ற கருத்தையும் இவர் முன்மொழிந்தார்.

எஸ் யெட் (Thomas Steams Eliot) (1888 - 1965)

வரன்முறையாக கல்விப் பின்புலத்தில் உருவான எலியட் இலக்கியப் படைப்புக்கள் வாயிலாகவும், திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் வாயிலாகவும் தனிமனித்துவத்தை முன்னிடுத்தவர்.

இலக்கியங்கள் பெரும் பாரம்பரியங்களின் தொடர்ச்சியாக விளங்குதல் இவரால் மீளவலியறுத்தப்பட்டது.

பெரும் இலக்கியங்கள் காலத்தால் அழியாதவை. அவற்றால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உயர்ந்த விழுமியங்களும் காலத்தின் சிதைவுகளுக்கு உட்படாதவை. அவை நாகரிகங்களின் நடுவண் உள்ளடக்கமாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன என்பது இவரின் விளக்கம்.

கவிதை பற்றிய சில தனித்துவமான அவதானிப்புக்களையும் இவர் வெளியிட்டார். கவிதைகள் மனவெழுச்சிகளைத் திறந்து வெளியிடுபவை அன்று. மாறாக அவை மனவெழுச்சிகளில் இருந்து தப்பிச் செல்கின்றவை என்பது இவரின் கருத்து. கலைவடிவங்கள் தனியாள் கடந்த தேவையை உள்ளடக்கியவை என்றும் புறவை நிலையில் அவற்றின் மீதான அணுகுமுறைகள் தரப்படல் வேண்டும் எனவும் அவர் விபரித்தார்.

இதை மேவும் விளக்குவதாயின் அகவயமான உணர்வுகள் வெளிநிலைப் பொருட்களின் வறியாகவே உணர்த்தப்படுகின்றன. இதனை அவர் “பொருள்சார் தொடர்புறுத்தல்” (Objective Correlative) என்ற எண்ணக்கருவினாற் புலப் படுத்தினார்.

மனவெழுச்சி நிலையில் தரவுள்ள மில்டனில் கவிதை களை இவர் புறந்தள்ளினார். அதேவேளை உணர்ச்சிகளை அதிக அளவு உணர்ந்துகொட்டின மனோரதியக் கவிஞர்களையும் இவர் புறந்தள்ளியமைக்க மறைமுகமான ஒரு பலமான காரணியும் உண்டு. எஸ்யட் இங்கிலாந்தின் அரசு மறைமைக்கு அந்தரவானவர். அதனோடு இணைந்த பழைமைவாதத்திற்கும் அந்தரவானவர். மில்டன், செல்லி, பைறன் போன்றோர் அரசு மறைமை எதிர்ப்

பாளர்களாக இருந்தமையை எலியட்டனால் சீரணித்துக்கிளாஸ் முடியவில்லை. சமூக நிலையில் தாழ்ந்தோர் தழுவி எழுதப்பெற்ற எழுத்தாக்கங்களைக் கண்டு இவர் முகஞ்சூழித்துக் கொண்டார்.

எம்சன் (Sir William Empson) (1906 - 1984)

இலக்கியத்தில் நொதுமலான பண்புகள், தெளிவற்ற பண்புகள், கருகலான பண்புகள் என்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஜியம் ஓங்கல் (Ambiguity) என்ற எண்ணக்கருவின் மீது எம்சன் அதிக கவனம் செலுத்தினார். ஜியம் ஓங்கல் என்பதை ஓர் மாற்றுவகையான கண்ணோட்டத்தில் எம்சன் நோக்கினார். நாலியத்தினுள்ளே பொதியப் பெற்றுள்ள பலவகையான கருத்துக் களினதும் சேர்மானங்களின் தொகுதியாக அவர் ஜியம் ஓங்கலைக் கருதினார். அத்துடன் நாலியத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கருத்து மற்றும் உணர்ச்சிகளின் நெருக்குவாரங்களின் தளங்களையும், தொடர்புகளையும் கண்டறிவதற்குரிய நழைவாயிலாகவும் அவர் ஜியம் ஓங்கலைக் கருதினார்.

கவிதையிலே உட்பொதிந்துள்ள ஆழந்த செறிவுடைய கருத்துக்களையும் கவிதை உருவாக்கும் சிக்கல் பொருந்திய உணர்ச்சிக் கோலங்களையும் கண்டறிவதற்கு ஜியம் ஓங்கல் ஒர் இலட்சிய வழிமுறையாகக் கருதப்படுகின்றது. புதிய திறனாய்வாளர் களின் (New Critics) இக்கருத்துப் புகழுந்துரைக்கப்பட்டது. சிக்கலான கவிதைத் தொடர்களை விளக்கிக்கிளாஸ் வதற்கு தனிச் சொற்களின் முக்கியத்துவத்தை எம்சன் வலியுறுத்தினார். திரண்டெழுந்த அனுபவத் தொகுதிகள் தனித்த ஒரு சொல்லிலே எவ்வாறு தவழ்ந்து கட்டுண்டு நிற்கின்றன என்பதை சேக்ஸ்பியரின் தனித்த சொற்களாஞ்சியங்களிலிருந்து விளக்கினார்.

ஆயர் இலக்கியம் (Pastrol) தொடர்பான மாற்று வகையான கருத்தையும் எம்சன் முன்வைத்தார். கற்பனையான ஆயர்களைப் பயன்படுத்தி உயர்வர்க்கத்தினர் தமது உணர்வு களையும், கற்பனைகளையும், தேவைகளையும் வெளிப்படுத்தினார் என்பதே அவரின் முடிபு.

எம்சன் ஒரு மானிடவாதியாக இருந்தார். அவர் ஒரு கிரிஸ்தவ எதிர்ப்புவாதியாகவும் இருந்தார். இவரது அதக்கங்கள் கருத்தியல் மேலோங்கள் நிலையின் வெளிப்பாடுகள் என்று பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

ஃபஸ் (Stanley Fish) (1938 -)

இலக்கிய வியாக்கியானங்களில் வாசகரின் பங்கினை வலியுறுத்தியவர்களுள் இவர் முக்கியமானவர். கலைப்படைப்பு மட்டும் வியாக்கியானம் தருவதற்குரிய தளமாக அமையமாட்டாது. எழுத்தாளரைப் போன்று வாசகரும் அதக்கமலர்ச்சிப் பாத்திரத்தை (Creative Role) என்று கலைப்படைப்புக்குரிய வியாக்கியானங்களைத் தரும் சிறப்பாந்த செயற்பாட்டினை மேற்கொள்ளுகின்றார்கள். இவ்வாறாக வாசகர் துலங்கல் திறனாய்வுக் கோட்பாட்டினை உருவாக்கத்தில் இவர் முன்மொழிந்த கருத்துக்கள் வலிமை பெற்றவையாக விளங்குகின்றன.

வாசகரே கவிதையின் பொருளாகின்றனர். வாசகரின் அனுபவங்கள் நாலியத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பொதிகின்றன. வாசகர் வினைத்திறன் மிக்க சிறுஷ்டியாளராகின்றனர். வாசகரின் அனுபவமும், உள அமைப்பும், உளநிலைச் சூழ்மையும் கலைப் படைப்பிற்குரிய கருத்துக்களை ஏற்றுகின்றன. இக்கருத்தை வலியுறுத்தி எழுச்சி நடையம் (Affective Stylistics) என்ற எண்ணக்கருவை முன்மொழிந்தார்.

கலைப்படைப்புக்குரிய கருத்து வாசகர் மனத்திலே நிகழும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக (Event) கருதப்படுகின்றது. இந்திலையில் நாலியத்தின் உன்னதங்களிலிருந்து வாசிப்பின் உன்னதங்களை நோக்கிய ஒரு புலமைப் பெயர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. கலைப் படைப்பிற்குரிய வியாக்கியானம் என்பது முற்றிலும் அகவயப் பாங்கானது. நாலியம் வாசகரது அகவயமான உள்பாங்கினாற் கையாளப்படுகின்றது. இச்சந்தரப்பத்தில் அவர் “வியாக்கியானம் செய்யும் சமுதாயங்கள்” (Interpretive Communities) என்ற எண்ணக்கருவையும் முன்மொழிந்தார். ஒரே சமூகப் பண்பாட்டில் சூழலில் வாழ்ந்து ஒரே இலக்குகளை முன்னிடுப்போர் ஒரு நாலியக்கத்துக்குப் பொதுவான கருத்து விளக்கத்தைத் தரலாம். அனால் வேறொரு சமுதாயத்தில் அதே நாலியத்துக்குரிய கருத்துக் கோடல் பொருத்தமற்றதாகிவிடுகின்றது.

இவரது இலக்கியக் கோட்பாடு தீவிரமான சார்புவாதத்தைத் தழுவியதாக இருந்ததான், அடிப்படைகளை எதிர்க்கும் பண்பு உடையதாகவும் அமைந்தது. இதனால் இவர் அமெரிக்கத் திறனாய்வுப் புலத்தில் பிரச்சினைக்குரியவர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்கினார்.

ஃப்ரை (Northrop Frye) (1912 - 1991)

புதிய திறனாய்வு, முறைமையியற் கலைக்கோட்டுபாடு முதலியவற்றை மறுதலிக்கும் சிந்தனைகளை இவர் முன்னிடுத்தார். ஓர் எழுத்தாளரை அல்லது கலைப்படைப்பை நெருங்கி வாசிக்கும் நுட்பவியல்களை நிராகரித்து, கலைப்படைப்பின் உள்ளமைந்த அருவமான பண்புகளுக்கும் மீண்டிடமும் பண்புகளுக்கும் இவர் முதன்மை தந்தார். இலக்கியங்கள் வரலாற்று குழலமைவில் அராய்வை விடுத்து, இலக்கியம் என்பது முடிய சொற்றிதாகுதி

(Closed System) என்ற அடிப்படையில் நோக்குதலே இவரது அடிப்படையாக இருந்தது.

முறைமை, குறியீடுகள், தொன்மங்கள், வடிவம் தனிமங்களின் அடிப்படையில் அரூராயும் தீர்ணாய்வு உடற்கூற்றியல் (Anatomy Critism) பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்தார். முறைமை என்பதில் தொன்மம், மனோரதியம், இன்பவியல், துண்பவியல், நடைப்பியல் என்றவாறு பாகுபடுத்தினார். உருவம், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றையும் பல்வேறு சூறுகளாகப் பருத்துவிளக்கும் அணுகுமுறையையும் விளக்கினார்.

தொல்வகைத் தீர்ணாய்வின் (Archetypal Critism) வளர்ச்சிக்கும் இவர் பங்களிப்புத் தந்தார். இதனாடிப்படையில் பருவகாலங்களுக்கும் இலக்கிய பண்புகளுக்கும் இடையே இவர் தொடர்புகளை விளக்கினார். இன்பவியல் வசந்தத்தின் தொன்மம், மனோரதிய இன்பம் கோடையின் தொன்மம், இலையுதீர் காலத்தின் தொன்மம் முரணியல் மாரிகாலத்தின் தொன்மம் என்றவாறான தொடர்புகள் இவரால் விளக்கப்பெற்றன. இவை வீரபுருடர்களின் பாத்திரங்களாகவும் அமைகின்றன. இவை வீரபுருடர்களின் மனோநிலைகளும் அடிக்கின்றன. இவை சமூகத்தின் பல்வேறு கட்டவரலாற்று வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடுகின்றன.

அவற்றை ஒருவித “ஓழுங்குபடுத்தல்” முயற்சியே இவரது அணுகுமுறையில் மேலோங்கி நிற்கின்றது.

கனகரட்னார (A.J.Canagaratna) (1934 -)

அங்கில இலக்கியக் கல்வி, அங்கிலத் தீர்ணாய்வு மரபு முதலியவற்றினாடாக மலர்ச்சி கொண்டு சுதேச மொழிகளில் தீர்ணாய்வுக் கலை வளர்வதற்கு பங்களிப்புச் செய்த தென்னாசியகல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

திறனாய்வாளர் வரிசையில் “ர.ஜே” என அழைக்கப்படும் கனகரட்னா அவர்களுக்குச் சிறப்பார்ந்த இடமுண்டு. பல்வேறு ஆங்கில இதழ்களினதும் தமிழ் இதழ்களினதும் ஆசிரியராகக் கடமையுறிந்த இவர் இதழியலின் தரச்சிறப்பு வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கவினிலையில், நடுநிலையான திறனாய்வுச் சிந்தனைகளையும் மதிப்பீடுகளையும் வளர்ப்பதற்குரிய அறிகை விசைகளையும் வழங்கி வந்தவர். ஆங்கில வாசிப்பு மற்றும் ஆங்கில எழுத்தாக்கம் முதலியலை தரச்சிறப்புடன் பரவுவதற்கும் பரந்த பங்களிப்பை வழங்கி வருபவர்.

இந்நாட்டின் திறனாய்வுக் கலை தனித்துவமாகவும், நிதான மாகவும், கனங்காத்திரமாகவும் வளர்வதற்குரிய அடித்தளங்களை இடுவதில் மௌனமாக உழைத்து வருபவர். மேலைப்புல எழுத்தாக்கங்களின் தரிசனங்களைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்வதன் வாயிலாக விசாலமான நோக்கை வளர்க்க முடியும் என்ற இலக்குடன் முதலில் “மத்து” என்ற நரலை வெளியிட்டும் பீன்னர் பல்வேறு தொடர்கட்டுரைகளை எழுதியும் வவுவுட்டியவர். மார்க்சியமும் திறனாய்வும் தொடர்பான கருத்துக்களைப் புலமை நிலையிலே வழங்கி அவை தொடர்பான நேரிரத்திருச் சிந்தனை களுக்குமிய அறிகைத் தளத்தை அமைத்தவர். ஆழ்ந்த வாசிப்பும் ஆழ்ந்த எழுத்தாக்கங்களும் என்ற இரு பரிமாணங்களையும் நடை முறையில் ஒன்றிணைத்துச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்.

க்ரஸ்தீவா (Iulia Kristeva) (1941 -)

இலக்கிய மொழியியல் அய்வுகளிலே தீவிர ஈடுபாடு கொண்ட இவர் மிசேல் பூக்கோ, நோலண்ட் பார்த்தீஸ் முதலியோருடன் இணைந்து சிந்தனை வட்டத்திலே பங்கு கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

கொண்டார். மொழியியலையும் இலக்கியத்தையும் உள்ப்புப்பாய்வு ஆய்வுகளுடன் இணைத்துப் புதிய புலக்காட்சிகளை உருவாக்க முயன்றார்.

இவர் முன்வைத்த ஒரு பிரதான திறனாய்வு எண்ணக்கரு “இடைத்தொடர்பு நாலியப்பண்பு” (Intersexuality) என்பதாகும். அதாவது இலக்கியப் படைப்புக்களினுள்ளே பல்வேறு குறியீட்டுத் தொகுதிகள் இடைவினை கொண்டும் போட்டியிட்டும் தொழிற்பட்ட வண்ணமுள்ளன. இவை பற்றிய விளக்கத்தைக் கொள்வதே இடைத்தொடர்பு நாலியப்பண்பின் பிரதான நோக்கமாகும்.

மொழிக்கு முந்திய எச்சங்கள் ஒருவருடைய வாழ்க்கையிலே தொடர்ந்தும் நிலைபேறு கொண்டுள்ளன. இந்த எச்சங்கள் புலக்காட்சி, மற்றும் இணர்வுகள், மனவிவழக்கிகள், அகவிசைகள் முதலியவற்றுடன் தொடர்புட்டு நிற்கின்றன. அந்த எச்சங்களுடனான தொடர்புகள் இசை, ஒத்திசைவு, மொனம், குரலெழுப்பு முரண்படுதல் முதலிய தொழிற்பாடுகளிலே வெளிவருகின்றன. இவையனைத்தும் ஆண்நிலைக்கு எதிரான பெண்மை இயல்பு களுடனும் சூந்பையிலே வளர்ந்த தாய்மையுடனும் தொடர்புடையவை.

சிக்மன்ட் பிராய்ட், லகான் முதலியோர் ஆண்மை மேலோங்கல் அணுகுமுறையை இவர் நிராகரித்தார். இவர் ஒரு பெண்ணியவாதியாக இருந்தாலும், ஆங்கில அமெரிக்கப் பெண்ணிய அணுகுமுறைகளை இவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆங்கில அமெரிக்க பெண்ணிய அணுகுமுறையில் முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பில் நின்று பெண்கள் அதிகாரம் பெற முயற்சித்தல் தவறு என்பது இவரது வாதம்.

கைலாசபதி (K.Kailasapathy) (1933 - 1982)

மார்க்சிய ஆய்வுமறைகளைப் பயன்படுத்தி சுதேச இலக்கியங்களை ஆய்வுசெய்தவர்கள் வரிசையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி தனித்துவமானவர். மார்க்சியக் கோட்பாடு வலிமையான தாகவும், நிறைவானதாகவும், இயங்கியற்பண்பை வலியுறுத்துவ தாகவும் அமைந்துள்ளமையால் அதன் தளத்திலே நின்று இலக்கியங்களைத் தரிசித்தலின் தேவையை தென்னாசிய மரபிலே வலியுறுத்தியவர்களுள் கைலாசபதி அவர்கள் சிறப்பிடம் பெறகின்றார்.

தமிழர்களது வாழ்க்கை நோக்குகளும், இலக்கியப் போக்குகளும் பழைய தடங்களிலே இயங்கியவேளை புரட்சிகரமான கருத்துக்களை முன்னினாடுத்தல் அத்தனை எளிதானதன்று. இத்தகைய நிலையில் கைலாசபதி அவர்களின் எழுத்தாக்கங்கள் எதிர்நீச்சலாயும், அதற்கொடே கிடைக்கப்பிபற்ற நேர்முக விளைவுகளாயும் அமைந்துள்ளன. மார்க்சிய நோக்கியூடாக தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை நோக்கியமை தமிழியல் ஆய்வில் அடிப்படையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. சமூக வரலாற்றுச் சூழலும், அவற்றினாடே கிளர்ந்த முரண்பாடுகளும் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களிலே செறிந்து பரந்து காணப்பட்டமையை அவர் ஆய்வுச் செம்மையுடன் வெளிப்படுத்திக் கூட்டனார்.

தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சி சொத்துடையின் அடிப்படையிலேயே தோன்றிய அரசுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி, செல்வகுலிப்பை நியாயப்படுத்த தமிழர் மரபிலே தோன்றிய ஊழினைக் கோட்பாடு, அதன் அடிப்படையிலே வலியுறுத்தப்பட்ட ஒழுக்க விதிகள் முதலியவற்றை இவர் நன்கு தெளிவுபடுத்தினார். இந்தப் பரிமாணங்கள் பிறரால் வெளிப்படுத்தப்படாதவையாக இருந்தன. தமிழகத்தில் நிலவிய சைவ, சமணப் போராட்டங்கள் நிலவுடமைகளிக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

யாளருக்கும் வணிக வர்க்கத்தினருக்குமிடையே காணப்பட்ட முரண்பாடுகளையுப் பின்னணியாகக் கொண்டிருந்தமை இவரது ஆய்வுகளின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

மார்க்சிய அடிப்படைகளில் ஒப்பியல் திறனாய்வை வளம் படுத்துவதிலும் கைலாசபதி அவர்களின் பங்களிப்பு விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. பழந்தமிழ் வீரயுகப் பாடல்களை பண்டைய கிரேக்க இலக்கிய பகுதிகளுடன் ஒப்புநோக்கி அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு தொல்ஸீர் இலக்கியப் பகுதிகளுடன் ஒப்புநோக்கி அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு தொல்ஸீர் இலக்கிய உலகத் திறனாய்வாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது.

பேராசிரியர், திறனாய்வாளர், இதழாசிரியர் என்ற தளங்களில் அவரது புலமையாற்றவழும், மார்க்சிய நோக்கும் பளிச்சிக்குள்ள கொண்டன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராகவும், முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் கூடமையாற்றிய அவர் கல்வி நிர்வாகத்துறையிலும் தமது கருத்தியல் வளத்தை நிறுவினார்.

கூக்ஸ் (Bell Hooks) (1952 -)

பெண்ணிய எழுத்தாக்கங்களுக்கும், திறனாய்வுக்கும் புதிய பரிமாணங்களை வழங்கியவர்களுள் இவருக்கு சிறப்பார்ந்த இடமுண்டு. “கறுப்பினப் பெண்ணும் பெண்ணியமும்” என்ற தலைப்பில் (1981) இவர் எழுதிய நால் பெண்ணியத் திறனாய்வுக்கு புதிய பரிமாணங்களை வழங்கியது. சமவுரிமைக் காகப் போராட்டிய கறுப்பினப்பெண் எவ்வாறு ஓரங்கட்டப்பட்டாள் என்பதை இந்நால் விளக்குகின்றது. இந்நாலை இவர் வெள்ளை இனத்து மத்தியதர வகுப்புப் பெண்ணின் கண்ணோட்டத்தில் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எவ்வாறாயினும் பெண்ணிய எழுத்தாக்க நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இவர் புதிய பங்களிப்பினை வழங்கினார். பெண்ணியத்தைப் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்திலும், இனத்தவுக் கண்ணோட்டத்திலும், வரலாற்று சூழ்மைவிலும் அராய்வேண்டி தேவையை இவர் உணர்த்தினார். தனது பெயரைக்கூட இவர் மத்தியதர வர்க்க அங்கூரங்களுக்கு மாறுபட்டதாக எழுதினார்.

வெள்ளை இனத்தவர்களது பாலியல் தொடர்பான வார்ப்பு எண்ணங்களை இவர் சாடினார். பெண்களுக்கிடத்ராண ஆண்களின் வன்மையான நடத்தைக் கோலங்களையும் முனைப்புடன் சுட்டிக் காட்டினார்.

முதலாளித்துவம் சார்ந்த ஆண்மை ஓங்கல் மற்றும் வெள்ளை இனத்து மேலாதிக்கப் பண்புகளை இவர் தணிச்சலுடன் சாடினார். பெண்ணியத்தையும், மார்ச்சியத்தையும் ஒன்றிணைத்துப் புதிய அறிகை விசையை ஏற்படுத்தினார்.

அடக்குமுறையும் அதிகாரப் பிரயோகமும் கறிப்பினத்துப் பெண்கள் மட்டுமல்ல. வெள்ளை இன ஆண்கள் வெள்ளை இனத்துப் பெண்கள் மீது அடக்குமுறையைப் பிரயோகித்தலையும், வெள்ளை இனத்தவர்கள் கறுப்பு இனத்தவர்கள் மீது அடக்குமுறையைப் பிரயோகித்தலையும் இவர் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

சுவத்தும்பீ (K.Sivathamby) (1932 -)

சமூகவியல் நோக்கில் திறனாய்வை வளர்ப்பதிலே பங்கு கொண்டு வருபவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்று 1956 அம் ஆண்டில் கலைமாணிப் பட்டமும், 1963 இல் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

முதக்கலைமாணிப் பட்டமும் பெற்றவர். பேர்மிங்காம் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் தோமஸனின் நெறிப்படுத்தலில் “பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்” என்ற தலைப்பில் அடிய்வை மேற்கொண்டு கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய வேளை நண்கலை மற்றும் நாடக அரங்கியற் பாடநெறிகளை உருவாக்கியவர்.

ஓஸிரப்புத்துறை, மொழிபெயர்ப்புத்துறை, தொடர்பாடல் துறை அதிகீய புலங்களிலே பங்குகொண்டு தமது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியவர். தமிழ் மொழியிலே புதிய புதிய கலைச் சொற்களை அறக்குவதிலும் சஞ்சுட்டு உழைத்தவர்.

சமூக நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அரூராய்ந்து வெளியிட்டவர். யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகக் கட்டமைப்புப் பற்றியும், கட்டமைப்பின் முதல்நிலைக்கு இறகூறாக அமையும் சாதியம் பற்றியும் அரூராய்ந்தவர்.

தேசிய இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம், தமிழ்த் தேசியம் முதலாம் துறைகளை இள்ளடக்கிய அங்கங்களை வெளியிட்டு வருபவர். சமகால இலக்கியங்களை அடிய்வுக்கு உப்படுத்துகையில் நிலமானிய எச்சங்களைக் கண்டறியும் பரிமாணங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பவர்.

சக்கோஸ் (Helene Cixous) (1937 -)

பெண்ணியம், உளப்பகுப்பியல், கட்டுமானக் குலைப்பு அல்லது கட்டுடைப்பு முதலாம் துறைகளில் பண்மொழிக் கண்ணோட்டங்களில் இந்த அம்மையார் கருத்துக்களைத் கல்விக்கோட்டாடுகளும் இலக்கியக்கோட்டாடுகளும்

தந்தவளர். சமூகத்திலே அவரால் இனங்காணப்பட்ட இருநிலைப் போக்குடைய (Binary) செயற்றிராகுதியின் ஓர் அங்கமாகப் பெண்கள் அமைந்துவிட்டனர் என்ற கருத்து அவரால் முன்வைக்கப் பட்டது. ஆண் / பெண், ஒளி / இருள், நன்மை / தீமை முதலியவை இருநிலைப் போக்கினுக்கு ஏடுத்துக்காட்டாரும். இதில் ஒன்று மற்றையதிலும் தாழ்ந்தது என்று கருதப்படுகின்றது.

உள்பகுப்பாய்வில் சிக்மன் பிராய்ட் ஆண் இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே மகிழ்ச்சியையும் அகவயமான இன்பங்களையும் விளக்கினார் என்பது இவரின் கருத்து. பாலியல் அடிப்படையில் சிறார்கள் தமக்குரிய மொழியையும் அமைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற லகாவுடைய கருத்துக்களும் இவருக்கு ஏற்படுத்தாக அமைந்தன. ஆண்கள் பெண்களைப் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்களையே பெண்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் ஆண் வலிமை ஒழுங்கமைப்புக்கு ஏற்படுத்தாக அமைந்துள்ளன. இந்தக் கட்டுமான அமைப்பைக் குலைக்க வேண்டும் என இவர் வலியுறுத்தினார்.

ஆண்களின் மொழியில் அமையாத மொழியில் பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை எழுதவேண்டும் என வலியுறுத்தினார். கட்டுமானக் குலைப்பு அல்லது கட்டுடைப்பு இவரால் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் எண்ணக்கருவாகும். அழித்தல், ஆக்குதல் ஆகிய இரு எண்ணக்கருக்களின் இணைப்புக்களால் கட்டுமானக் குலைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. மொழி தன்னகத்தே எமாற்றும் பண்பையும், யதார்த்தத்தையும் உள்ளபடியே குறிப்பிட முடியாத வறுமையையும் கொண்டுள்ளது.

கட்டுமானக் குலைப்பு என்பது நாலியத்தை விளங்குதல் அன்று. அது அமைப்பைக் குலைக்கும் (Dismantling) நடவடிக்கையாகின்றது. இது பின் அமைப்பியலின் சிறப்பார்ந்த கல்விக்கொட்டபாடுகளும் இலக்கியக்கொட்டபாடுகளும்

பரிமாணமாகின்றது. அமைப்பைக் குலைக்கும்பொழுது கலைப் படைப்பின் உள்ளமைந்த மாறிகளைப் பற்றிய மீன்பரிசீலனைகள் எழுகின்றன. இதனால் ஓர் இலக்கியப் படைப்புத் தொடர்பாகக் காலங்காலமாக வர்ப்புச் செய்யப்பட்ட கருத்துக்கள் கட்டுமானக் குலைப்பு நடவடிக்கையால் அதிர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. “நாலியத்துக்கு மேலாக ஒன்றுமில்லை” என்ற பாரம்பரியமான கருத்தை இவரது கட்டுமானக் குலைப்பு எண்ணக்கரு தகர்த்து விடுகின்றது.

செட் (Edward Said) (1935 -)

பின் குடியேற்றவாத (Post - Colonialism) இலக்கியக் கோட்பாடு மற்றும் திறனாய்வுக் கோட்பாடு முதலியவற்றை உருவாக்குவதிலும் இவரது பங்களிப்பு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. குடியேற்றவாத ஆட்சிக் காலதில் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய கருத்தாடல்கள் பேராதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தவும், வவுவுட்வும் வல்லவையாக அமைந்தன. அவ்வகை நாலியங்கள் குடியேற்றவாத அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் பண்பாட்டு வவுக்களின் விளைபொருளாக அமைந்தன என்று குறிப்பிடும் செட் அவர்கள் அக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மேலைப்புல இலக்கியங்கள் குடியேற்ற ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட நாடுகள் பற்றி தவறான காட்சியையும், யதார்த்தத்துக்குப் பூம்பான தரிசனங்களையும் தந்துள்ளன. அவை மேலைப்புல ஆதிக்கத்தின் சுய படிமத்தை வளர்க்கும் வகையில் அமைந்தன.

குடியேற்றவாத ஆட்சிக்குப்பட்ட அவரது அனுபவங்களும், அவர்பிபற்ற மேலைப்புலக் கல்வியும் பின் குடியேற்றவாத திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளுக்கு வவுவுட்டன. அதிகாரத்துக்கும் கருத்தாடல்களுக்குமுள்ள தொடர்புகள் பற்றி மிசேல் பூக்கோவின் விளக்கிய கருத்துக்களால் இவர் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார்.

இவர் முன்வைத்த “கிழக்குலக வாதம்” (Orientalism) திறனாய்வுத் துறைக்குப் புதிய பரிமாணங்களை வழங்கியது. மேலை நாட்டவர்கள் கிழக்கு நாடுகளை அடக்கியான்வதற்கும், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கும் தமக்கு இசைந்த கட்டுமானங்களை உருவாக்குவதற்கும் மேற்கொண்ட உபாயங்களை அதன் வாயிலாக அவர் வெளிப்படுத்தினார். இராணுவ அடிப்படையில், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அடிப்படையில், சுருத்தியல் அடிப்படையில், கலையாக்க அடிப்படையில் என்றவற்று பலதளங்களில் அங்கீரமியும், மேலாதிக்கமும் வெளிப்பட்டமை இவரது கவனத்தை சர்த்தது.

பாலஸ்தீன சுயநீணய இயக்கத்தோடு இணைந்து தொழிற் பட்ட இவர் பாலஸ்தீன விடுதலை இய்க்கும் பற்றிய கட்டுரை களையும், கருத்தாடல்களையும் வரைந்து அதன் எழுச்சிக்கு உருமூட்டினார்.

டெற்டா (Jacques Derrida) (1930 -)

பிரான்சின் சிந்தனைப் பலத்திலும் ஐரோப்பிய குழலிலும் பெற்றிடாவின் மொழி பற்றிய கருத்துக்களில் சகுரரின் சிந்தனைகள் அதூப்பதிநிருந்தன. குரிப்பான் (Signifire), குரிப்பீடு (Signified) அதிகியவற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகள் எழுந்தமானவை. அந்த இணைப்புக்களுக்கிடையே எதுவிதமான தருக்கமோ அல்லது விதியோ இல்லையியன்றும் சகுர் குரிப்பிட்டார். இந்தக் கருத்தை பெற்றா மேலும் முன்னோக்கி எடுத்துச்சிக்கன்றார். ஒரு சொல்லின் செயற்பாடும் கருத்தும் மற்றைய சொற்களில் இருந்து வேறு படுத்தப்படலில் தங்கியுள்ளது என்பது பெற்றாவின் கருத்து.

எழுத்தையும் பேச்சையும் துல்லியமாக வேறுபடுத்துவதற்கு அவர் முயன்றார். எழுத்திலும் பேச்சு கூடிய நம்பகரமானது நிகழும் நிகழ்ச்சியுடன் தொடர்படையது. எழுத்து பிரச்சனைக் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

குரியதாயும், தயாரிக்கப்பட்டதாயும் நம்பகத்தன்மை குறைந்ததாக உள்ளது. பிறர் எழுதியவற்றை நாங்கள் வாசிக்கும் பொழுது எழுதியவர் இளவியல் நிலையில் முன்னின்று தரிசனம் தருதலுமில்லை. இந்திலையிலே எழுத்து பேச்கக்கு இரண்டாம் பட்சமாகவே அமைகின்றது.

பேச்சு முன்வந்தமையையும், எழுத்து முன்வராமையையும் குறிப்பிடும் ஒனி / இருள், நல்லது / கெட்டது என்பவை போன்று பேச்சு / எழுத்து என்னும்போது ஒன்று மேலோங்கியும் ஒன்று தரங்குன்றியும் இருத்தல் சமூகத்தின் இருநிலைப்பாங்கைக் குறிப்பிடும் என்பது அம்மையாரின் கருத்து. இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதைகளிலே பெண்கள் பற்றிய ஆண்களின் மொழி பெருமளவு வெளிப்படுகின்றது. பெண்கள் பற்றிய வார்ப்பு வடிவங்களையே (Stereotypes) ஆண்கள் எழுதுகின்றனர். அதாவது, பெண்களை ஆண் எழுத்தாளர்கள் ஒரே வகையிலேயே நோக்குகின்றனர்.

இவர் பயன்படுத்திய ஒரு முக்கியமான உருவகம் “வெள்ளை மை” (White Ink) என்பதாகும் வெள்ளை மை என்பது பெண்களின் தாய்மை முலைகளிலிருந்து சுரக்கும் பாலைக் குறிக்கும். அதாவது பெண்களின் மொழியில் பெண்களின் உடற் கூற்றுப் பண்புகளை அடிவியாற்றி ஆண் இயல்புகளுக்கு மாற பரடான அகவய சித்திரிப்புக்களைத் தரவேண்டும் என்பது அம்மையாரின் உரத்த குரலாகின்றது.

பொருளாதார, சமூக நிலைமாற்றங்களால் பாரம்பரியமாக பால்நிலைப் பாகுபாடுகள் மாறிவரும் நிலையிலே ஆண் ட பெண் என்ற காரண இருநிலைப் பிரிவுகளைச் சமூக நிலையில் பிரயோகிக்க முடியாமையைச் சுட்டிக்காட்டி அம்மையாரைத் திறனாய்வு செய்கின்றனர்.

மக்கான் (J.J.Mc Gann) (1937 -)

கலை இலக்கியம் தொடர்பாக இவர் முன்மொழிந்த எண்ணக்கருக்களுள் “கட்புலிமாழி” என்பது முக்கியமானதாகும். இலக்கிய நால்களில் இடம்பெறும் எழுத்துக்களின் வடிவம், செம் பரவல், பக்க வடிவமைப்பு முதலியனவும் குறித்த இலக்கியப் படைப்பிலே செல்வாக்குச் செலுத்தகின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இது ஒரு புதிய கருத்தாக இல்லாவிட்டும் புலமை நோக்கில் வலியுறுத்தியமை சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

இலக்கிய அங்கங்கள் தொடர்பாக இவர் மார்க்சியக் கோட்பாடுகளைத் தழுவி நின்றார். இலக்கிய அங்கங்களின் வடிவமோ, நட்பவியல்களோ முக்கியமானவை அன்று, அவை எவ்வளவு தூரம் சமூகக் காரணிகளுடன் இணைந்துள்ளனவோ அவ்வகைகளில் அவை முக்கியத்துவம் பெறுமென விளக்கினார். இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் இயந்திரப்பாங்கான அணுகுமுறை களையும், வர்த்தக நோக்கில் எழுத்தாக்கங்களை முன்னினுட்குச் செல்லுதலையும் இவர் வெறுத்து ஒதுக்கினார். மனித யதார்த்த நிலைகளில் இருந்து இலக்கியங்கள் ஏழவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தினார்.

“மனோரதியக் கருத்தியல்”, “நவீன நாலியத் திறனாய்வு தொடர்பான விமர்சனம்”, “அழகின் அவஸ்தை”, “சமூக விழுமியங்களும் கவிதைச் செயற்பாடுகளும்”, “நாலிய நிரலவரம்”, “கறுப்பு ஓட்டிகள்” முதலாம் நால்கள் இவரால் எழுதப்பெற்றன. கணினிகள், இணையத்தளங்கள் முதலியவை கலை இலக்கிய அங்கத்திலும் பரவலிலும் ஏற்படுத்தும் செல்வாக்குகளையும் இவர் விரிவாக விளக்கினார்.

மனோரதிய எழுத்தாளர்கள் பற்றி விளக்குகையில் அவர்கள் பெருமளவில் இலக்கிய நியமங்களுக்குத்தான் (Formal Aspects) முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். அரசியல் சமூக விசைகளுடன் மனோரதியவாதிகள் (Romantics) தம்மை மோதிக்கொண்டதன் விளைவாகவே அவ்வாறான எழுத்தாக்கங்கள் தோன்றின என்று குறிப்பிட்டார்.

கட்டுமானக் குலைப்பையும், மறவாசிப்பு எண்ணக்கருவையும் இவர் நிராகரித்தார். இலக்கிய நாலியத்தின் கணதியை அவை அழித்துவிடுமென நம்பினார்.

மான் (Paul De Man) (1919 - 1983)

ஒப்பியல் இலக்கிய அடியில் அதிக அர்வம் காட்டிய இவர் ஓர் எழுத்தாளராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார். கட்டுமானக் குலைப்பு அல்லது கட்டுடைப்பு (De Construction) என்ற கோட்பாட்டிலே பங்குகொண்டவர்களில் இவரும் ஒருவர். மெய்யியல், மொழியியல், இலக்கியம் அடிகிய வற்றை ஓன்றியைந்து நெருங்கிய வாசிப்பு முறைமையையும், நெருங்கிய வாசிப்பினால் தரப்படக்கூடிய வேறுபட்ட முடிவுகளையும் விளக்கினார்.

இலக்கியப் படைப்புக்களில் இடம்பிபறும் உருவகங்களும், நடை நடப்பங்களும் பிரச்சினைக்குரியவையாக மாறி நாலியத்தை இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகின்றன. என்ற கருத்தை முன் மொழிந்தார். நாலியத்தின் மொழி தமக்குத் தாமே எதிர்பார்க்கும் நிலையை உருவாக்கிவிடுவதாகக் குறிப்பிட்டார். இந்நிலையில் நாலியம் கேள்விக்குறியாக்கப்படுகின்றது.

இலக்கியம் தொட்பாக இவர் வெளியிட்ட கருத்துக்களுள் “சிலேடை” என்பது அகத்தையும் புறத்தையும் இணைக்கின்றன. விடயத்தையும் விடையியையும் இணைக்கின்றன. குறிப்பானையும் குறிப்பிட்டையும் இணைக்கின்றன. இவ்வாறு இணைத்து ஒர் அலாகக (One Unit) மாறிவிடுகின்றது. சிலேடையில் பிரதி நிதித்தவ வகையும் பிரிந்து நிற்கின்றது. இது மொழிக்குரிய தனிச் சிறப்பாக அமைகின்றது என்பது இவரின் வாதம்.

இலக்கியம் தொட்பாக இவர் விதந்து குறிபிட்ட எண்ணக் கருக்களுள் முரணியமும் (Irony) ஒன்றாகும். சொல் சார்ந்த முரணியம் ஒரு பொருளைக் குறிப்பிட்டு அதனுடன் முரண்படுகின்ற அல்லது வேறுபட்டு நிற்கின்ற பிறிதொரு பொருளைச் சுட்டி நிற்பதுண்டு. இலக்கியத்தில் இதன் அற்றலையும், தேவையையும் இவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இலக்கிய வாசிப்பு திட்டவட்டமான ஒன்றல்ல என்பதும் அது பல்வேறுவிதமான தளம்பல்களுக்கும் உள்ளாகக்கூடியது என்பதும் இவரது துணிபு.

ந்சாட் (I.A.Richards) (1893 - 1979)

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவரையாளராகக் கடமையாற்றிய இவர் உளவியலடிப்படையிலும், மொழியியல் அடிப்படையிலும் இலக்கிய அடிப்படை முன்னிடுத்தார். இந்த அடிப்படைகளிலோதான் அவர் “கருத்தின் கருத்து” (The Meaning of Meaning) என்ற நூலை எழுதினார். அங்கிலத் திறனாய்வின் வளர்ச்சிக்கு அவர் எழுதிய “திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்” (Principles of Litterary Criticism) என்ற அடிப்படையான பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளது.

இலக்கியப் படைப்பை அனுபவிப்பதற்கும், மதிப்பீடு செய்வதற்குமுரிய வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் அவர் தீரனாய்வைக் கட்டியீழுப்பினார். “கலை என்பது தந்தக் கோபுரமன்று: முடிய அறையுமன்று, விழுமியப் பதிவுகளின் களஞ்சியம், கலையின் ஆட்சி அனுபவங்களின் உண்மை” அதை அனுபவிப்பதற்குப் பொருத்தமான தீரனாய்வுப் பயிற்சியும் ஆழந்த பொறுமையும் வேண்டும் என்பது அவரின் அபிப்பிராயம்.

இலக்கியத் தீரனாய்வில் இவர் உருவாக்கிய ஒரு சிறப்பார்ந்த வடிவமைப்பு “நடைமுறைத் தீரனாய்வு” (Practical Criticism) என்பதாகும். அதாவது குறித்த கவிதையை எழுதியவர் யார் என்பதை அறிவிக்காது, அதனைத் தீரனாய்வு செய்யுமாறு மாணவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டார்கள். அவர் உருவாக்கிய இந்த நடைமுறைத் தீரனாய்வுமறை பின்னர் உலகிலுள்ள பல பல்கலைக் கழகங்களின் பின்பற்றுதலுக்கு உரியதாயிற்று.

கவிதை தொடர்பான நெருங்கிய வாசிப்பின் (Close Reading) முக்கியத்துவத்தையும், அதனை வாசித்தல் வேண்டும் என்ற பயிற்சியையும் மாணவர்களுக்கு வழங்கல் வேண்டும் என்ற கருத்தும் அவரால் முன்மொழியப்பட்டது. டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார், பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம், பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை முதலியாரின் கவிதைத் தீரனாய்வுகளில் நிச்சாட்டஸ் அவர்களின் செல்வாக்கும் ஊடுருவியிருந்தது.

இவரின் முக்கியமான பங்களிப்புக்களுள் சிறப்பாகக் கருதப்படுவது ஆங்கிலம் கற்பித்தல் தொடர்பானது. 850 சொற்களை அறிந்து அதன் வாயிலாக ஆங்கிலமொழி பேசாதவர்கள் ஆங்கிலத்திலே தொடர்பாடல் செய்யக்கூடிய தீரனை வளர்க்கக் கூடியவாறு அடிப்படை ஆங்கில நால் ஒன்றை அவர் எழுதினார்.

லகான் (Jacques Lacan) (1901 - 1981)

சிக்மன்ட் பிராய்ட்டின் இளப்பகுப்புக்கோட்டாட்டை மேலும் முன்னின்டுத்த நவ பிராய்ட்டிசவாதியான லகான் இளமருத்துவத் துறையில் அதீத சடுபாடு காட்டினார். நனவு மனத்துக்கும், நனவிலி மனத்துக்குமுள்ள இடைவெளியையும் முரண்பாட்டையும் லகான் ஏற்றுக்கொண்டு தனது கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

சிறார் வளர்ச்சியில் முன்று பிரதான காலகட்டங்களை இவர் விளக்கினார். முதலாவது காலகட்டத்திலே குழந்தை தன்னையும் தனது தாயையும் வேறுபிரித்தறிய முடியாத நிலையில் உள்ளது. குழந்தைக்குரிய உணவும், சுகமும் தாயின் அரவணைப்பால் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. தான் வேறு என்று குழந்தை என்னைத் தொடங்கும்பொழுது ஏற்படும் பருவம் கண்ணாடிப் பருவமாகும். இது கற்பனை தழுவிய பருவமாகும். தன்னைப் பற்றிய கற்பனையை வளர்த்துக்கொள்ளும் பருவமாக இப்பருவம் அமைகின்றது. முன்றாவது பருவம் குறியீட்டுப் பருவம். இப்பருவத்தில் மொழியைத் திரட்டுதலும், மொழியினாடாகத் தான் என்னும் நிலையை வளர்த்துக் கொள்ளவும், உலகைக் கட்டமைப்புச் செய்யவும் முடிகின்றது. மொழியானது பண்பாட்டு மரபுகளையும் அதிகார முறைமை களையும் கையளிக்கின்றது.

தன்னையும் உலகையும் வேறுபடுத்துகையில் பதகளிப்பும் ஒருவித இழப்பும் மனிதர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. தானும் மற்றையதும் (Other) என்று வேறுபிரித்தறிதல் உளவியல் நோக்கில் இல்லாமை உணர்வை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது.

தாயிடமிருந்து குழந்தை தன்னை உளவியலாடிப்படையில் வேறுபிரிக்கும் இழப்பை மொழியும் பண்பாடும் சடுசெய்கின்றன. லகானுடைய இக்கருத்துக்கள் கலை இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

படுகின்றன. சிறப்பாக பொண்ணிய எழுத்தாளர்கள் ஆணாதிக்க எண்ணக்கருக்களை விளக்குவதற்கு லகானைத் துணைக்கு அழைத்தவுண்டு.

லீவீஸ் (Leavis) (1895 - 1975)

இதறியல் பற்றிய ஆய்வுகளிலே ஈடுபாடு காட்டிய லீவீஸ் இலக்கிய அக்கங்களுக்கும் சமுகத்துக்குமின் பாரம்பரியமான கருத்துக்கள் பற்றிய ஜியப்பாடுகளை வெளியிட்டார். அறவிவாழுக் கங்கள் சார்ந்த கருத்துக்களைப் பெருமளவில் முன்னிடுத்த இவர் இலக்கியம் போலித்தனங்களில் இருந்து மீட்டெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு வாழ்க்கையின் கணதியிலிருந்து அதனைப் பிரித்துவிட முடியாதென்றும் வலியுறுத்தினார்.

முதலாளித்துவ நகர்ச்சிப்போக்கினைக் கண்டித்த இவரது எழுத்தாக்கங்கள் சிக்கலானவையாயும், நெகிழ்ச்சியானவையாயும், சுறுவானவையாயும் காணப்பட்டன. வயது முதிர் முதிர் இவர் அதீத பழைமைவாதியாகவும், பிறபோக்குவாதியாகவும் இருந்ததுடன் அவற்றைத் தமது எழுத்தாக்கங்களில் வெளியிட்டார்.

பாரம்பரியங்களில் அழற்று வேசுன்றிய கருத்துக்களை இலக்கிய அய்வுகள், கலை அய்வுகள் முதலியவற்றிலே வலியுறுத்திய இவரது முயற்சிகள் பழைமை ஏதிப்புவாதிகளின் கண்டனங்களுக்கு இள்ளாகின. அழிநும் அங்கிலப் பழைமைப் புலமைப் பாரம்பரியத்தின் இயல்புகளை வெசுந்தானமாக வெளியிட்டு வந்தார். புலனுணர்வுகளைத் தெரித்து நேரடியாக வெளிப்படுத்தி மனக்கோலங்களில் உருவப் பண்புகளைத் தோற்றுவிக்கும் கவிதையின் உருவக நிலையாக்கம் இவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இலக்கியம் தொடர்பான உயிர்நிலை அமைப்பை (Organic Structure) இவர் மேலும் விரிவுபடுத்தினார். உயிர்நிலை அமைப்பு

என்று கூறும்பொழுது இலக்கியங்களின் உட்கூறுகளின் அமைப்பு பொறிமுறையாக அன்றி உயிரோட்டமான அங்கி பேரன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தாகும். இக்கருத்தை மேலும் விரிவுபடுத்திய இவர் தனியியாருவரின் எழுத்தாக்கம் அவரது பொருண்மையையும் இருப்பின் உயிர்ப்பையும் தொடர்புபடுத்தி நிற்பதாகக் கருப்பிட்டார். இதன் வழியில் உயிர்ப்புமிக்க சமுதாயம் என்ற எண்ணக்கருவையும் முன்மொழிந்தார். நகரமயமாக்கலால் இந்த உயிர்ப்பு சிதைந்து செல்வதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

லுகாஸ் (George Lukas) (1885 - 1971)

முழுமையான ஜூரோப்பியப் பண்பாட்டின் நெருக்கடிதான் யுத்தம் என்றவறு முதலாளித்துவ வளர்ச்சியையும் யுத்தங்களின் இயல்பையும் தொடர்புபடுத்தினார். ஹங்கேரிய கம்யூனிசக் கட்சியின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து தீவிரமாக உழைத்துடன் சில காலங்களில் தலைமறைவாகவும் செயற்பட்டார்.

வாழ்நாள் முழுவதும் கமியூனிசவாதியாக வாழ்ந்த இவர் முதலாளித்துவ வாழ்க்கைமுறையை வெறுத்து ஒதுக்கினார். இலக்கியக் கோட்பாடுகளைப் பொறுத்தவரை நடப்பியற் கோட்பாட்டை அல்லது யதார்த்தவாதம் என்பதைக் குவியப்படுத்தினார். சமூகக் கட்டுமானத்தையும் அதன் இள்ளமைந்த விசைகளையும் முரண் பாடுகளையும் அசைவுகளையும் இள்ளடக்கிய பெரும் இயக்கத் தொகுதியை நாவல் விளக்குதல் வேண்டுமென அவர் முன்மொழிந்த கருத்துக்கள் சோசலிச யதார்த்தவாதத்துடன் இணைந்திருந்தன.

சமூக விசைகளையும் முரண்பாடுகளையும் தல்லியமாகப் புலப்படுத்தும் வகைமாதிரியான பாத்திர இயல்புகள் பற்றிய கருத்துக்களும் இவரால் முன்மொழியப்பெற்றன. “வரலாற்று

நாவல்”, “சமகால யதார்த்தத்தின் பொருள்”, “தொமஸ் மான் பற்றிய கட்டுரைகள்”, “எழுத்தாளரும் திறனாய்வாளரும்”, “வரலாறும் வர்க்க உணர்வும்”, “நாவலின் கோட்பாடு”, “நடப்பியல் தொடர்பான கட்டுரைகள்” முதலாம் பல நால்கள் இவரால் எழுதப்பட்டன.

சமூக நடப்பியலை விளங்கிக்கொள்ளவும், இருப்பின் நிலவரங்களை மாற்றியமைக்கவும் வல்ல அறிவை அழகியற் பரிமாணங்களுடன் தரவேண்டிய பாத்திரச் சித்திரிப்புப் பற்றிய கருத்துக்களும் இவரால் முன்வைக்கப்பட்டன. சமூக முழுமையைக் காணல், வரலாற்று விதிகளைக் காணல், அவற்றினாடே இயங்கியல் விதிகளத் தரிசித்தல் முதலிய கருத்தமைப்புகள் இவரது எழுத்தாக்கங்களிலே இழையோடி நிற்கின்றன.

லொய்ட்ராட் (J.F.Lyotard) (1924 - 1998)

பிரான்ஸ், அல்ஜீரியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரேசில் போன்ற பலநாடுகளில் கற்பித்தல் பணியினை மேற்கொண்ட லொய்ட்ராட் அல்ஜீரியாவிலே தீவிர மார்க்சிய இயக்கங்களோடு இணைந்து செயற்பட்டார். 1968 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பிரான்சில் மாணவர் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டவேளை அவற்றிலும் தீவிரமான பங்கு கொண்டார். இவ்வாறு அவரிடத்துக் காணப்பட்ட இலட்சியப் பாங்கான அதிதீவிரவாம் பின்னர் மார்க்சியத்துக்கு எதிரான நிலையை உருவாக்கியது. இந்நிலையில் பின்னவீனத்துவவாதம் அவருக்குத் தஞ்சமளித்தது.

முதலில் மார்க்சியம் ஓர் “இலக்கிமாழி” என்று எழுதியவர். பின்னர் தமது கருத்துக்களை மாற்றி “மார்க்கிசியம் தனக்குள் தானே சிந்திப்பதற்கும் எழுதுவதற்குமுரிய மொழி” என்று குறிப்பிட்டார்.

இலக்கியங்கள் பேசாப் பொருளைப் பேசவேண்டும் என்றும், பிரதிநிதித்தவப்படுத்தத் தவறியவற்றை பிரதிநிதித்தவம் செய்தல் வேண்டும் என்றும் பெயர் இல்லாதவற்றுக்குப் பெயர் சூடல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இவர் ஒரு கோட்பாட்டுவாதியாக அன்றி எதிர்க்கோட்பாட்டுவாதியாகவே கருதப்படுகின்றார். கலை இலக்கியங்கள் தொடர்பான புதிய காட்சிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இவர் முயன்றாரன்றி சங்கிலித்தொடர் போன்ற காரணகாரியச் செயற்பாடுகளை முன்னிடுத்து ஒரு கருத்தியலை உருவாக்க முடியவில்லை. பெருநிலை இலக்கிய உரையாடல்களின் நம்பகத் தன்மையற்ற பண்பினை இவர் வெளிப்படுத்த முயன்றார். மாறாக சிறநிலை இலக்கிய உரையாடல்களே அதிக நம்பகத்தன்மை கொண்டதாக அமையும் என்று குறுகிய, சுருங்கிய சூழலுக்கு ஏற்றவாறான பொருத்தமான காட்டுருக்களை அமைத்தலே சிறப்பானதின்றும் இவர் விளக்கினார்.

தமிழ் இலக்கிய மரபில் இதற்கு விளக்கம் தருவதானால், பெருங்காடுகளிலே வாழும் பெரும் யானைகளுக்குக் குறிவைக்காமல் அருகில் இருக்கும் சிறமுயலுக்குக் குறிவைத்ததேல் பொருத்தமான என்பதைக் குறிப்பிடுதலே சிறநிலை இலக்கிய உரையாடலுக்கு (Little Narrative) உதாரணம்.

ஜக்கோப்ஸன் (R.O.Jakobson) (1896 - 1982)

ரூசிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஜக்கோப்ஸன் மொழியியல் அடிப்படையில் இலக்கியங்களை அணுகும் செயற்பாடுகளை முன்னிடுத்தார். சிறவர்களின் மொழி, மொழியைத் திரட்டிக்கொள்ளும் விதம், நாட்டார் கதைகளின் மொழி இயல்புகள், கவிதையின் மொழி, கலைப் படைப்புக்களின் மொழி போன்ற பல விடயங்களை இவர் தமது அரிய்வுகளுக்குட்படுத்தினார். இவர் இலக்கியங்களின் அமைப்பியல் நோக்கிலுக்குத் தமது அரிய்வுகளினால் வளருட்டனார்.

இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஓவ்வொன்றிலும் “குவியப் படுத்தும் மூலகம்” (Focusing Elements) உள்ளதென்றும் அதுவே அட்சிசெலுத்தும் பண்பாக இருக்கின்றதென்றும் குறிப்பிடும் ஐக்கோப்ஸன் இலக்கியத்தின் ஏனைய கூறுகள் அதனாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என வலியுறுத்தினார்.

இலக்கியம், இலக்கியமயப்பாடு (Literariners) என்ற இரு எண்ணக்கருக்களையும் இவர் தெளிவாக வேறுபடுத்தினார். இலக்கிய விஞ்ஞானம் பற்றிய கற்கையையும், அப்பையையும் இலக்கியமயப்பாடு வெளிப்படுத்தும். இலக்கியங்கள் புறநிலையிலும், அகநிலையிலும் அப்புசெய்யப்படும். வரலாறு, மானிடவியல், உளவியல், அரசியல் முதலாம் முறையியல்களைப் பயன்படுத்தி இலக்கியங்களை அப்புசெய்தல் புறநிலை அப்வின்பாற்படும். இவற்றை விடுத்துத் தனித்துத் தனித்து நாலியத்தை உள்நோக்குதலே அகநிலை அப்வின்பாற்படும்.

மனிதத் தொடர்பாடல் முறைமையின் அடிப்படையான தொழிற்பாடுகளையும் இவர் பகுப்பாய்வு செய்து விளக்கினார். கவிதையின் மொழி “சுய இசாத்துணை மொழி” (Self Referential Language) என்பதன் பொருள் கலைச் செய்தியை செய்திக்காக என்றவாறு அதன் தேவை மட்டுமே கவிதை மொழியால் நிறைவேற்றி வைக்கப்படுகின்றது.

ஜேம்சன் (F.R.Jemson) (1934 -)

ஜேல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஜீன் போல் சார்த் தன் தொடர்பான கலாநிதிப்பட்ட அப்பை மேற்கொண்ட ஜேம்சன் எழுதிய “மார்க்சியமும் வடிவமும்” என்ற நால் (1971) திறனாய்வு கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

தொடர்பான மாறுபட்ட அணுகுமுறைகளை முன்வைத்தது. அவர் முன்வைத்த இலக்கியங்கள் திறனாய்வின் அடிப்படையில் அடோடனோ, பென்ஜுமின், மார்க்கஸ், வுகஸ் முதலியோரின் திறனாய்வு எழுத்தாக்கங்களை மீளாய்வு செய்தார்.

மார்க்சியத் திறனாய்வாளர்கள் இயந்திரப் பாங்கான அணுகு முறையை முன்வைத்தார்கள் என்றுதான் மார்க்சியத்தை விளங்கிக் கொண்ட வகையில் கருத்துக்களை முன்வைத்தார். சமூகத்தின் பொருளாதார அடிக்கட்டுமானத்தையே கலை இலக்கியம் போன்ற பண்பாட்டு உற்பத்திகள் பிரதிபலிக்கும் என்ற கருத்தையும் இவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இலக்கியப் படைப்பின் சமூகப் பிண்ணணி தொடர்பான நியமநிலை (Formal) ஆய்வை இவர் மேற்கொண்டார்.

சிக்மன்ட் பிராய்ட் எடுத்தாண்ட “நனவிலி” (Unconscious) என்ற எண்ணக்கருவை இவர் அரசியலுக்குப் பிரயோகித்து “அரசியல் நனவிலி” என்ற எண்ணக்கருவை வலுப்படுத்தினார். மேலும் மொழி என்ற சிறைக்குள் மனிதர்கள் அகப்பட்டு மீள முடியாதிருக்கும் அவல நிலையைத் தமது எழுத்தாக்கங்களிலே சுட்டிக்காட்டினார்.

பின் - நவீனத்துவம் பற்றி விளக்கும்பொழுது அது ஒரு முகிழிப்ப என்றோ, பண்பாட்டுமோடி என்றோ குறிப்பிடாது குறிப்பிட்ட சமூக பொருளாதார ஆக்கத்தின் தருக்க நிலையான வெளிப்பாடு என்று ஜேம்ஸ் விளக்கினார். திரைப்படங்கள் வாய்ப்பு வசதி கொண்ட வர்க்கத்தினரின் பொழுதுபோக்கு முகிழிப்பாகவும், இங்கிதமான கற்பனைகளாகவும் மாறி வருதலைச் சுட்டிக் காட்டினார். அவர்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட மக்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் மாறிவருதலைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்ட மக்களைப் பற்றிய சிந்தனைகளின்றி ஒருவித மாயைக் கற்பனையில் நீந்திய வண்ணமுள்ளனர்.

இவர் முன்வைத்த திறனாய்வு எண்ணக்கருக்களுள் “இசைவுறுதல்” (Mediation) என்பது முக்கியமானதாகும். சமூக பொருளாதார விசைகள் எவ்வாறு இலக்கியப் படைப்பைச் சிக்கலான நிலைமாற்றச் செயல்முறையின் வாயிலாக வெளியிட்டு அடியமைப்படுத் “இணங்கச்” செய்வது இறைவுறுதலின் ஒரு பரிமாணம். வரலாற்று நேர்வுகளுடன் வாசகர்கள் தொடர்புபட்டு நிற்றல் இசைவுறுத்தலின் இன்னொரு பரிமாணம் என ஜேம்சன் தமது கருத்தை விரிவுபடுத்தினார்.

வெல்லயம்ஸ் (Raymond Williams) (1921 - 1988)

இங்கிலாந்தின் சராசரியான ஒரு தொழிலாளர் குடும்பத்திலே பிறந்த வில்லியம்ஸ் வாழ்நிலை அனுபவங்களிலிருந்தே இலக்கியம் உதயமாகும் என்ற கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தார். அதே வேளை அவர் மார்க்சியக் கருத்துக்களுக்க மாறுபட்டவராக இருந்தமை ஒரு முரணுரையாகின்றது. வளர்ந்தோர் கல்விக்காகப் பல்லாண்டுகளாக உழைத்து வந்த இவர் பின்னர் கேம்பிரிட்ஜி பல்கலைக்கத்தில் நாடகத்துறைப் பேராசிரியராகவும் கடமைப்பிற்காரர்.

ஓர் இடதுசாரி சோசலிஸவாதியாக இருந்தவர் பித்தானிய தொழிற்கூட்சியின் வளர்ச்சிக்கு உள்ளும் பூறமும் இருந்து பாடுபட்டார். இவர் முன்மொழிந்த பிரதான இலக்கிய எண்ணக்கருக்களுள் ஒன்றாக அமைவது “உணர்ச்சியின் கட்டமைப்பு” (Structure of Feeling) என்பதாகும். நாவல் இலக்கிய வடிவம் உணர்ச்சியின் கட்டமைப்பிலிருந்து அரம்பிக்கின்றது என்றும் அது ஒத்துணர்வுள்ள அவதானிப்பையும் கற்பனை இனங்காணல் முயற்சியையும் ஒன்றிணைத்து நிற்கின்றது என்னும் விபரிக்கலானார். மனிதரது ஒன்றிணைந்த முழுமையான வாழ்க்கையைத் தொடர்பாடல் செய்வதற்கு உணர்ச்சியின் கட்டமைப்பு அடிப்படையாகின்றது.

மார்க்சிய சிந்தனையாளர் முன்வைத்த “அடித்தளமும் மேற்கட்டுமானமும்” என்ற எண்ணக்கருவை இவல் ஏற்றுக்கிகாள்ள வில்லை. மறுபுறம் இவர் முன்வெழிந்த “உணர்ச்சியின் கட்டமைப்பு” என்பது தெளிவற்ற ஒரு நொதுமலான கருத்துகோள் என மார்க்சியவாதிகள் அவரை விமர்சித்தார்கள். பண்பாடு, சமூகம், வரலாறு, பொருள்முதல்வாதம் அதியவற்றை ஒன்றிணைத்த அவரது “பண்பாட்டுக் கற்கை” ஓர் அகலவிரி அங்கமாக அமைந்தது. இலக்கிய அங்கங்களைப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் அராய்வதற்கும் இது வழிவகுத்தது.

வூல்வ் (Virginia Woolf) (1882 - 1941)

இயர் மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த இப்பெண்மணி பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் சூழலுக்கமைய நியமமான பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்காது வீட்டிலிருந்துபடியே தந்தையாரின் நாலகத்தைப் பயன்படுத்திக் கற்று ஓர் எழுத்தாளராக முகிழ்த் தெழுந்தார். பெண் அனுபவித்த தாழ்ந்த நிலைமைகளுக்கிடிராக தமது எழுத்தாக்கங்களை முன்னின்டுத்தார். தமது கணவருடன் இணைந்து அமைத்துகிகாண்ட ஓர் அசுக்கத்தின் வழியாகப் பல பரிசோதனை எழுத்தாக்கங்களை வெளியிட்டார்.

எழுத்தாக்கங்களின் பூவிபரங்களையும் பூத்தரண்டிகளையும் நிராகரித்த இவர் மனித வாழ்க்கை பூம் சார்ந்தது அன்று எனவும், அகவுணர்வுகளின் சங்கிலித் தொடராகவே அது அமைகின்றது எனவும், இந்த அகடினர்வுகளையே நாவல்கள் சீத்திரிக்க வேண்டும் எனவும் விபரித்தார். மனத்திலே பதியும் தொடரான எண்ணங்கள் தொடர்பு அடுக்குக் குலையாமல் வெளியிடும் “நனவு அருவி”க் கோப்பாட்டுடன் இவரது கருத்துக்கள் இணைந்திருந்தன.

வரலாற்றுக் காலங்களிலே பெண்கள் பற்றிய தவறான சித்திரிப்புக்களே தரப்பட்டுள்ளன. அண்டுகள் நிலையிலும், அண்களின் ஈகோ வெளிப்பாட்டு நிலையிலும் அவை எழுதப் பட்டன என்பதை விளக்கிய இவர் பெண்கள்வி, பெண்கள் தனித்து இயங்கக்கூடிய பொருளாதார நிலை, முதலியவற்றின் முக்கியத் துவத்தை விளக்கினார். அண்கள் பேசும் வசனங்களுக்கும் பெண்கள் பேசும் வசனங்களுக்குமிடையில் அடிப்படையான வேறுபாடு உண்டிடன அவர் முன்மொழிந்த கருத்து பிற்காலத்தைய பெண்ணிய ஆய்வாளர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தது.

பெண் எழுத்தாளர்களுக்குப் “இலக்கியத்தாய்” இல்லாமையின் ஆதங்கத்தை அவர் வெளியிட்டார். அதன் பொருள் யாதெனில், பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் இருந்திருக்கவில்லை என்பதாகும்.

பக்தன் (M.M.BAKTHIN) (1895 - 1975)

ரூசியாவில் நியமவாதம் (Formalism) வளர்ச்சியற்ற காலப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர். இலக்கியத்தின் மீது புறக்காரணிகள் செலுத்தும் செல்வாக்கினை நியமவாதிகள் நிராகரித்தனர். இலக்கியம் தொடர்பான சமூகம், வரலாறு, மற்றும் கருத்தியல் தழுவிய அணுகுமுறைகளையும் அவர்கள் புறம்தன்னினர். இந்தப் பின்புலத்தில் அவர் பக்தன் ஆய்வுவட்டம் என்பதை உருவாக்கிப் பல்வேறு புலமையாளர்களை ஒன்றிணைத்துக் கருத்தாடல்களை மேற்கொண்டார்.

களியாட்டம் (Carnival) மையநோக்கல் விசை, மைய நீக்கல் விசை, பாத்திர வலயம் (Character Zone) காலத் தனித்துவம் (chronotope), பன்முக மொழித்திரட்டல் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

(Hetroglossia) தொடர்பாடல் அலகு (Utterance) முதலாம் எண்ணக்கருக்களைத் திறனாய்வில் இவர் முன்வைத்தார். எதிர்ப்பண்பாட்டின் வெகுசுனப்பட்ட செயற்பாட்டைக் களியாட்டம் என்ற எண்ணக்கருவால் அவர் விபரித்தார். எதிர்ப்பண்பாடு என்னும் பொழுது நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் வைத்க மதப் போக்குகளுக்கு எதிரான பண்பாட்டைக் குறித்தது. கருத்தியல் நிலைகளிலிருந்து மனத்தில் உள்நோக்கியும் வெளிநோக்கியும் எழும் விசைகளை மையநோக்கலும், மையநீக்கலும் குறித்தன. பரந்த சொற்கட்டு மானங்கள் வழியாக இலக்கியப் பாத்திரங்களின் புனைவு வெளிப் படுத்தலைப் பாத்திரவலயம் என்ற எண்ணக்கரு புலப்படுத்தும். ஒவ்வொர் இலக்கிய வடிவத்தின் இயல்பும் காலத் தனித்துவம் என்ற எண்ணக்கருவால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

ஆசிரியரது உரை, பாத்திரங்களின் சம்பாசனை முதலிய வற்றில் பன்முகப்பட்ட சமூகக்குரல்கள் நாவல்களிலே வெளிப் படுத்தலை பன்முக மொழித்திரட்டல் என்ற எண்ணக்கருவால் பக்தின் வெளிப்படுத்தினார்.

வசனம் மொழியின் ஓர் அலகாக அமையும். ஆனால் தொடர்பாடல் அலகு வசனத்திலும் வேறுபட்டது என்று குறிப்பிட்ட பக்தின், தொடர்பாடல் அலகின் சிறப்பியல்புகளை விபரித்துள்ளார். தொடர்பாடல் அலகின் மனித உணர்வு உந்தல்களுடன் (Impulses) இணைந்தது. இதனது எல்லைகள் பேசும் பொருளின் இயல்பு களோடு மாற்றமடைந்த வண்ணமிருக்கும்.

நாவல்கள் புதிய வழிகளில் ஆராய்வதற்கு இவரது பங்களிப்புக்கள் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. தனி மனித வாதத்தை மறுதலித்த அவரது கருத்துக்கள் சமூக

இணைவினதும் பரஸ்பர செயற்பாடுகள் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. மாழுலான நியமமான சொல்லாடல்களிலிருந்து விடுபட்டு வாழ்க்கையுடன் தொடர்படைய அர்த்தமுள்ள கருத்தாடல்களின் முக்கியத்துவத்தை அவர் தமது எழுத்தாக்கங் களிலே வலியுறுத்தினார். தான் வாழ்ந்த காலத்து ரூசியாவின் சிந்தனைகளோடு இணைந்தும், மாறுபட்டும் அவரது கருத்துக்கள் வளர்ச்சியற்றன. மார்க்சிய மரபில் எல்லோரும் “ஓரேமாதிரியாக” சிந்திப்பதில்லை என்பதை பக்தியுடைய கருத்துக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பார்த்தீஸ் (R.BARTHES) (1915 - 1980)

கலை இலக்கியத் துறைகளில் விதம் விதமான சொற்களை உருவாக்கியவர்களுள் பார்த்தீஸ் தனித்துவமானவர். பலவிதமான கலைவட்டங்களிலும் கலை இலக்கியங்களிலும் தொடர்ச்சியாக அவர் சுடுபட்டுக்கொண்டு உழைத்தமையால் புதிய புதிய சொற் களஞ்சியங்களை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் மேலோங்கின். இலக்கிய மொழியாக்க பேராசிரியராகக் கடமைப்பிந்தமை அவரின் மொழி அநூலமைக்குச் சான்றாதாரமாயிற்று. இவற்றுடன் பண்பாட்டியல் அற்பு தொன்மவியல் அற்பு முதலியவற்றின் பார்த்தீஸ் அதிக சுடுபாடு காட்டினார்.

இவர் எழுதிய S/Z நால் பெண்ணிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், விலகல் நிலைப் பாலியலைச் சித்தரிக்கும் அறக்கங்களின் வளர்ச்சிக்கும் தொண்டுதல்களை வழங்கின. இலக்கிய கற்கையில் இவர் முன்வைத்த “நாலாசிரியரின் இறப்பு” (The Death of the Author) அறந்த கவருக்களைப் பதித்துள்ளது. ஓர் இலக்கியத்தை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முறையும் வாசிக்கும் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

பொழுது வாசகர் மீள எழுதிக் (Rewriters) கொள்கின்றனர். இந்திலையில் நூலாசிரியர் இறந்துவிடுகின்றார் என பார்த்தீஸ் முன்மொழிந்தார்.

இலக்கியங்களை வாசகர்கள் வாசித்து விளங்குதல் தொட்பான ஜந்து கருத்துக்குறிகள் (Code) அல்லது சங்கேதங்கள் பற்றி பார்த்தீஸ் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன:

- (1) இலக்கியப் படைப்பை வாசகத் தமது மனத்திலே வடிவமைப்பதைக் கட்டுப்படுத்தும் கருத்துக்குறி.
- (2) இலக்கியப் படைப்பை வியாக்கியானம் செய்வதோடு தொடர்படைய கருத்துக்குறி.
- (3) இலக்கியப் பாத்திரங்கள் தொடர்பான புலக்காட்சியை வாசகர் உருவாக்கிக்கொள்வதோடு இணைந்த கருத்துக்குறி.
- (4) குறியீடுகள் தொடர்பான கருத்துக்களை வாசகர்கள் தமது மனத்திலே கட்டுமானம் செய்வதற்குரிய கருத்துக்குறி.
- (5) இலக்கியப் படைப்பு பண்பாட்டுத் தோற்றுப்பாட்டுடன் இணைந்து நிற்பதை இனங்காணவல்ல உசாத்துணைக் கருத்துக்குறி.

வாசிப்புநிலை நாலியம் (Readerly Text) எழுத்து நிலை நாலியம் (Writerly Text) என்ற பாருபாடுகளை இவர் முன் மொழிந்தார். வாசகரும் எழுத்தாளரும் மரபுரிதியான கட்டுப்பாட்டுக்குள் நின்று செயற்பட்டு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்து எல்லைக்குள் நிற்றல் எழுத்துநிலை நாலியமாகும். வாசிப்புநிலை நாலியம் இந்த எல்லைகளை மீறிய வடிவமாகும். நூலாக்கத்திலும் பார்க்க நாலின் விளைவுக்கே (Products rather than Production) இங்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. சமகால வாழ்க்கை விளக்கத்துக்குறிய ஓர் அறிகைக்கருவியாக இவர் தொன்மங்களைப் (Myths) பயன்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பீ.ஆவோய்.யா (Simone de Beauvoir) (1908 - 1986)

பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளை வடிவமைப்பதற்கு இந்த அம்மையாரது கருத்துக்கள் அடியாதாரங்களாக அமைந்தன. இவர் எழுதிய “இரண்டாவது பால்” (Second Sex) என்ற நூல் பெண்ணியல் இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும், பெண்ணியல் நிலைத் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்கும் விசைகளைக் கொடுத்தது. இலக்கிய வளமும், கலை வளமும் நிரம்பிய பரிசு நகரத்தில் வாழ்ந்த இவருக்கு இருப்பிய மெய்யியலாளராகிய சார்த்தருடைய நட்பு தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்தது. இதனால் இவரது படைப்புக்களில் இருப்பியல் சிந்தனைகள் இழையோடுக் காணப்பட்டன.

வெறுமனே எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி இந்த அம்மையார் ஒரு வினையாளராகவும் (Activist) விளங்கினார். அல்ஜீரியாவில் பிரான்சின் ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து இயக்கங்கள் நடத்தினார். தொழிற்சாலைகளிலே தொழிலாளர்களது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தத் தாண்டியும், பெண்கள் கருச்சிதைவு செய்யும் உரிமையை வலியுறுத்தியும், முதியோரின் உரிமைகளை முன்மொழிந்தும் இயக்கங்களை முன்னிடுத்தார்.

இவருடைய எழுத்தாக்கங்கள் “பெண்ணென்றால் என்ன?” (What is a Women) என்ற வினாவைத் தருவி ஆராய்வதற்குரிய வாயில்களைத் திறந்தன. பெண்களுக்குத் தரப்பட்ட “மெல்லியலாளர்” என்ற மகுடம் இயற்கையானது அன்று எனவும் தேவையற்றது எனவும் இவர் வலியுறுத்தினார். இந்த மகுடம் பெண்களை அடிமையாக்குவதற்கு அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு (Construction) என அம்மையார் விளக்கினார். பெண்களுக்கிணத் தரப்பட்ட தனித்துவம் சமூக, பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளாற்ற கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டதாக விபரித்தார். “ஒருவர் பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை அனால் பெண்ணாக மாற்றியமைக்கப்படுகின்றார்”

என்பதே அவரின் சுலோகம். மேலெப்புலச் சமூகத்தில் ஆண்களாலே வரையறுக்கப்படுகின்றனர். அல்லது விளக்கப்படுகின்றனர். பெண்கள் தனித்துவமாக இயங்கமுடியாது வரைவிலக்கணம் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு “இரண்டாம் நிலையான” இடமே சமூகத்தில் தரப்படுதலையும் அம்மையார் சுட்டிக் காட்டினார். பல்வேறு இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் பெண்கள் தொடர்பான தவறான புலக்காட்சி எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அம்மையார் விபரித்துக் கூறியுள்ளார். பெண்கள் தொடர்பான எழுத்தாக்கப் புனைவுகளில் ஓர் இலட்சியப் பாங்கான அணுகுமுறையினையே அம்மையார் முன்வைத்தார் எனவும், நடப்பியல் சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கு அழுந்தக்கிளாடுக்கவில்லை என்றும் பின்வந்த பெண்ணியவாதிகள் தீர்ணாய்வு செய்தனர்.

புறோப் (Vladimir Propp) (1895 - 1970)

ஒசிய நாட்டைச் சேர்ந்த புறோப், மொழியியல் மற்றும் நாட்டாரியல் ஆகிய துறைகளில் ஆற்றந்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். கதைகூறலின் பண்பைக் கட்டமைப்பு அணுகுமுறையில் இவர் ஆராயலானார். கதைகூறலின் தொழிற்பாடு பொதுவாக அருவ நிலையில் உள்ளது.

நாட்டாரியலின் கதைகூறல் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தவேண்டும் அதன் அமைப்பு பாத்திரத்தின் செயற்பாடாக அமைவதை அவர் வெளிப்படுத்தினார். நாட்டாரியல் கதைமரபில் பல பாத்திரங்கள் இருந்தாலும் அந்தப் பாத்திரங்கள் குறைந்தளவு செயற்பாடுகளையே புரிகின்றன. ஆனால் அந்தத் தொழிற்பாடுகளே நாட்டார் கதைகளின் அலகுகளாக அமைகின்றன. பாத்திரங்களின் இலக்கண விதிகளாற் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

நாட்டார் கதைகளிலே குறித்த ஒரு சொல் வெவ்வேறு விதமான வசனங்களிலே வெவ்வேறு விதமான தொழில்களைப் புரிகின்றது. தமிழ் மரபில் அதனை விளக்குவதனால் நாட்டார் கதைகளில் வரும் சொற்கள் பலபியாருள் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாக (திரிசால்லாக) அமைக்கப்பட்டிருள்ளன.

ஆனால், சொற்கள் எத்தனை தொழிற்பாடுகளைப் புரிகின்றன என்று திட்டவட்டமான எண்ணிக்கையையும், இலக்கண விதிகளால் அவை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் அவர் ஐயம்திரிபற விளங்கவில்லை என்றும் அவர் மீது திறனாய்வு முன்வைக்கப்பட்டிருள்ளது.

எவ்வாறாயினும் அவரது தனித்துவமான அய்வுப் பங்களிப்பு நாட்டார் கதைகளிலே காணப்பட்ட சூத்திரப்பாங்கான அல்லது வாய்பாடு போன்ற பொதுக் கட்டமைப்பைக் கோடிட்டுக் காட்டி உள்ளது. ரூசிய நாட்டார் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் வேறுமொழிகளில் உள்ள நாட்டார் கதைகளுக்கும் பிரயோகித்துப் பார்க்கப் பட்டிருள்ளன. வேறு மொழி களிலும் அவ்வாறான சூத்திரப் பாங்கு (Formulaic) காணப் படுதலும் சூட்டிக்காட்டப்பட்டிருள்ளது.

பூக்கோ (Michel Foucault) (1926 - 1984)

மார்க்சியம், இருப்பியம், உள்ப்பகுப்புவாதம் ஆகிய முப்பெரும் கருத்தியல் விஷைகளுக்கு உள்ளன. மிசெல் பூக்கோ வரலாறு, மெய்யியல், உளவியல், சீர்மியம், சமூகவியல், பண்பாட்டியல், திறனாய்வு முதலாம் பல்வேறு துறைகளிலே தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டார். இவர் பயன்படுத்திய ஆய்வுமுறை “அகற்வாய்வு” (Archaeology) என்பதாகும். மேலைச் சமூகம் அறிவைக் கட்டமைப்புச் செய்த முறைமையை தகர்த்து ஆழ அகற்ந்து காட்சிகளை வெளிப்படுத்தவதே இவரின் நோக்கமாயிற்று.

நிறுவனங்கள், அரசியல், பண்பாட்டு வடிவம் என்பவற்றின் அமைப்புக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் ஏற்றவாறு மனித இனங்களை எவ்வாறு கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டது என்ற விடயத்தை இவர் ஆழமாக ஆராய்ந்தார். இதன் தொடர்பில் அறிவு எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனநோயாளர்கள் எவ்வாறு வரையறுக்கப்படுகிறார்கள், அதற்கேற்ப அவர்களுக்குரிய சிகிச்சை முறைகள் எவ்வாறு கட்டமைப்புச் செய்யப்படுகின்றன, எவ்வாறு மனித பாலியற் செயற்பாடுகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன, தண்டனைகளை வழங்கும் நிறுவனங்கள் எவ்வாறு வடிவமைக்கப் பட்டுத் தமது தொழிற்பாடுகளை நிகழ்த்துகின்றன என்பதை விரிவாக விளக்கினார். இவை கலை இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் திறனாய்வு அணுகுமுறைகளிலும் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தின.

இவரது இலக்கிய அணுகுமுறை பின்கட்டமைப்பியலைச் (Post - Structuralism) சார்ந்தது. சுயாதீனமான தனித்துவம் என்ற மேலைப்புலத் தாராண்மைக் கருத்தியலை இவர் நிராகரித்தார். தனிமனித தனித்துவம் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்புடன் நிபந்தனைப் பட்டுள்ளமையை இவர் தெளிவுபடுத்தினார். கட்டமைப்பும் அறிவும் அதிகாரமும் பல்வேறு தளங்களில் ஒன்றிணைந்திருத்தலைத் தமது ஆய்வுகள் வழியாக இவர் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தினார்.

சமூகத்தின் பிரதிகூலக் குழுவினர் மீது கூடிய கவனத்தை ஸ்ரக்கச் செய்வதற்கு இவரது ஆய்வுகள் துணைநின்றன. பின் குடியேற்றவாதத் திறனாய்வாளர்கள் (Postcolonialist Critics) தாம் எடுத்துக்கொண்ட நிறுவன ஆய்வுகளுக்கு பூக்கோவின் சிந்தனைகளைப் பிரயோகனித்துள்ளனர். “ஆசிரியர் என்றால் என்ன?” என்ற தொடரில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் வாசகரின் முக்கியத்துவத்தை மீளவலியுறுத்தும் வண்ணம் அமைந்தன.

இலக்கிய எண்ணக்ருத்துகள்

ABSENCE - மறைநிலை:

எத்தகைய ஓர் இலக்கிய ஆக்கத்திலும் வெளிப்படாது தொக்கு நிற்கும் கூறுகளின் முக்கியத்துவத்தை இந்த எண்ணக்கரு யுலப்படுத்துகின்றது. உளப்பகுப்ப உளவியலிலும் இந்த ஒத்து நிற்கும் பண்பு விதந்து கூறப்படுகின்றது. அதாவது நனவிலி மனத்தை வெளிப்படுத்தும்பொழுது வெளிச்சிசால்லாமல் மறைத்து வைக்கப்படும் சொற்களே அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக இருக்கும்.

ABSURD - அயத்தம்:

நவீன நாடக அரங்கிலே பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த எண்ணக்கரு வாழ்வின் வெறுமைகளையும், பொருண்மை குன்றிய பதகளிப்பையும் யுலப்படுத்தும். இருப்புவாதியாகிய அல்பேட் கமஸ் அவர்களின் எழுத்தாக்கங்களில் இந்த எண்ணக்கரு நிலைபேரு கொண்டுள்ளது.

ALIENATION EFFECT - அன்றியமாதல் விளைவு:

நாடக ஆசிரியர் பிறைச்ற் அவர்களால் இந்த எண்ணக்கரு உருவாக்கப்பட்டது. நாடக அரங்கு என்பதற்குப் பதிலாக காவிய அரங்கு என்ற எண்ணக்கருவை இவர் உருவாக்கினார். நாடகத்திலே பார்வையாளர் முற்றமுறுதாக அமிழ்ந்தி யதார்த்த உலகை மறந்துவிடும் அவலமானநிலை மாறாதிருக்கும் பரிமாணங் களைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு அவர் இந்த எண்ணக்கருவை எடுத்தாண்டார்.

ANDROCENTRIC - ஆண்மை ஓங்கல்:

ஆண்களை நடுநாயகப்படுத்தி இலக்கியம் புனையும் செயற்பாட்டினை இந்த எண்ணக்கரு புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. பெண்களின் உணர்வுகளைப் பழக்கணிக்கும் இந்தச் செயல்முறை பெண்ணியத் திறனாய்வுகளிலே பரவலாகச் சுட்டிக் காட்டப் படுகின்றது.

AURA - ஒளிவட்டம்:

ஜேர்மனிய மார்க்சிய எழுத்தாளராகிய வாஸ்டர் பென்ஜமின் அவர்களால் இந்த எண்ணக்கரு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. கலைப்படைப்பைச் சூழ்ந்து ஒளிரும் இங்கித வீச்சை இது குறிப்பிடுகின்றது. இயந்திரப் பாங்கான நட்பங்களைப் பயன் படுத்தும்பொழுது இந்த இங்கித வட்டம் இல்லாமற் போய்விடுகின்றிதன அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

AUTHOR - நூலாசிரியர்:

நவீன இலக்கியத் திறனாய்வில் இந்த எண்ணக்கரு அதிக சர்ச்சைக்குரியதாகி வருகின்றது. “நூலாசிரியர் இறந்துவிட்டார்” என்று நோலண்ட் பார்த்தீஸ் கூறியுள்ளமையும் “நூலாசிரியர் என்றால் என்ன” என்று மிசேல் பூக்கோ கூறியுள்ளமையும் சர்ச்சையின் பரிமாணங்களாகின்றன. எழுத்து வேறு, நூலாசிரியர் வேறு என்பதும், படைத்தவரிலும் வாசிப்பவரே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார் என்ற பிறிதாரு கருத்தும் வரலாற்று ஓட்டத்தில் நூலாசிரியர் ஒரே அந்தஸ்தில் இருக்கமுடியாது என்ற வேறொரு கருத்தும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

BASE AND SUPERSTRUCTURE - அடித்தளமும் மேலமையும்:

பாரம்பரியமான மார்க்சிய எண்ணக்கருக்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். கூட்டுமொத்தமான பொருண்மியக் கட்டமைப்பே சமூகத்தின் அடித்தளமாகின்றது. அடித்தளத்தை ஆதாரமாகக் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

கொண்டே சுட்டங்கள், அரசியல் அமைப்புக்கள், நிர்வாகம், கல்வி, கலை இலக்கியங்கள் முதலிய மேலமைப்புக்கள் முகிழுத்திதழின்றன.

BINARISM - இருநிலைக்கோட்டாரு:

நவீன மொழியியலிலும் கட்டமைப்பியலிலும் இந்த எண்ணக்கரு விவாக ஏடுத்தாளப்படுகின்றது. மேல் / கீழ் இருள் / ஒளி, அறண் / பெண் முதலியவை முரண்படும் இரு நிலைகளாகும். எங்கு இருநிலை முரண்பாடுகள் காணப்படு கின்றனவோ அங்கு மொழி தோன்றும் என்பது நவீன மொழியியலாளரின் கருத்து. அமைப்பியலாளர்கள் ஏறுநிரல் அமைப்பில் இருநிலை முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டித் தமது வாதத்தை முன்னிடுப்பார்கள். பெரும்பாலான மாணிடவியல் மற்றும் பண்பாட்டியல் தோற்றப் பாடுகள் இதன் அடிப்படையிலேயே விளக்கப்படுகின்றன.

BRICOLEUR - இணக்கல்நிலை:

பூர்விகப் பண்பாட்டில் மனிதர் பயன்படுத்திய தொடர் பாடலையும், நவீன பண்பாட்டில் மனிதர் பயன்படுத்தும் மொழி யையும் வேறுபிரித்துக் காட்டுவதற்கு வெவிஸ்றாஸ் இந்த எண்ணக் கருவைப் பயன்படுத்தினார். அதாவது பூர்விக மனிதத் தமக்குக் கிடைத்த வரையறுக்கப்பட்ட குறியீடுகளை வைத்து இணக்கித் தொடர்பாடலை மேற்கொண்டனர். இது ஒரு கத்தியை வைத்துக் கொண்டு சீவுதல், அரிதல், பட்டம் தீட்டுதல் போன்ற எல்லா வேலைகளையும் செய்வதற்கு ஒப்பானதாகும். அனாஸ் நவீன யுகத்தில் ஒவ்வொரு நட்பமான வேலைகளையும் செய்வதற்கு சிறப்பார்ந்த ஆயுதங்கள் உண்டு. நவீன தொடர்பாடல் இதற்கு ஒப்பானது.

CENTRE - நகுநாட்டம்:

இலக்கியங்களுக்கு நடுவண் அமைப்பாக ஒருசாரார் சுட்டிக்காட்டுதலும், கட்டுமானக் குலைப்புத் திறனாய்வாளர்கள் கல்விக்கோட்டாடுகளும் இலக்கியக்கோட்டாடுகளும்

அதனை நிராகரித்தலும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பின்னவீனத்துவ வாதிகள் நடுநாட்டக் குலைப்பின் மீது அதீத அக்கறை காட்டுகின்றனர். ஒவ்வொரு கருத்தியலாளரும் தத்தமது கோட்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறு பொருளின் மையத்தை நகர்த்திச் செல்கின்றனர் என்பது மிசல் பூக்கோவின் கருத்து.

CENTRIFUGAL / CENTRIPETAL - மையநீக்கலும் மைய நோக்கலும்:

பக்தின் என்பார் இவ்விரு எண்ணக்கருக்களையும் இலக்கிய ஆய்வுகளிலே பயன்படுத்தினார். இலக்கியங்களை வாசிக்கும்பொழுது அகவுந்தல்கள் உள்நோக்கியோ அல்லது வெளிநோக்கியோ தொழிற்படலாம். சிலவகையான இலக்கியங்கள் சமூக நியமங்களோ இணைந்து செயற்படுமாறு தூண்டும். வேறு சிலவகையான இலக்கியங்கள் சமூக நியமங்களுக்கு மாறுபாடான வகையிலே செயற்படுமாறு தூண்டும். அவருடைய கருத்தின்படி கவிதை மையநோக்கலைத் தூண்டும். நாவல் மையநீக்கலைத் தூண்டும்.

CHARACTER - இலக்கியம் பாத்திரம்:

வாழ்க்கையின் நடைமுறைப் பாத்திரங்களையும், இலக்கியப் பாத்திரங்களையும் வேறுபிரிக்க முடியாது என்ற கருத்தும், இலக்கியப் பாத்திரங்கள் வாழ்க்கைப் பாத்திரங்களில் இருந்து வேறுபடும் புனைவை உள்ளடக்கியது என்றும் கருத்துமோதல்கள் இருக்கின்றன. சிக்கலான நவீன வாழ்க்கை வலைப்பின்னலை மத்தியில் பாத்திரங்கள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் ஏதோ விதத்தில் வர்க்கநிலைப் பனிச்சீடுகளைக் காட்டிநிற்கும் என நவமார்க்கிய திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர். கட்டுமானக்குலைப்பு வாதிகள் இலக்கியப் பாத்திரங்களும் கட்டுடைப்புச் செய்யப்படல் வேண்டுமென வலியுறுத்துவர்.

CLASSISM - தொல்சீர்வாதம்:

தொன்மையான கிரேக்கம் மற்றும் உரோமன் கலைப் பாரம் பரியங்களின் செல்வாக்கினால் உருவாக்கப்பட்ட அழகியற் கோட்பாடாக இது விளங்குகின்றது. அக்கலைகள் பற்றிய புலக் காட்சியாகவும் எடுகோளாகவும் இக்கோட்பாடு அமைந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் அமைந்த வளர்ச்சி நவைதால்சீர்வாதம் எனப்படும். இக்காலகட்டம் 1960 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1978 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்தது. இவ்வாதங்கள் செம்மை, முழுமை, ஒத்திசைவு, தருக்கம், காரணங்காணல், விகிதசமம், உயர் விழுமியங்கள் முதலியவற்றை வலியுறுத்தின.

CLOSURE - மூடல்நிலை:

குறிப்பிட்ட இலக்கியப் படைப்பை வாசித்து முடிந்ததும் அதற்கு மேல் வேறிறுவும் இல்லை என்ற உள்ளிலைத் தத்துவத்தை ஏற்படுத்துதலே மூடல்நிலையாகும். கர்நாடக சங்கீதத்தில் மங்களம் பாடுதல் ஒருவகை மூடல்நிலையாகும். பாரம்பரியமான தமிழ் நாவல்களிலும் திரைப்படங்களிலும் திருமண மங்களத்துடன் மூடல்நிலை ஏற்படுத்தப்படுதல் இண்டு. மூடல்நிலை என்பது மற்றுமுதான மூடல் அல்ல என்றும் அது ஓர் உள்ததிருப்தி நிலையை உருவாக்குகின்றதேயென்றி சிந்தனை தொடர்ந்து செல்லும் என்று வாதிடுவோரும் உளர்.

COMEDY - இன்பியம்:

மகிழ்ச்சியுடுவதுடன் மகிழ்ச்சியில் முடிவடையும் நாடகச் செயற்பாடு இன்பியமாயிற்று. பழக்கவழக்கம் சார்ந்தவை, உடல் சார்ந்தவை, உயர் நண்மதி சார்ந்தவை, பண்பாடு சார்ந்தவை, தாழ்மட்டமானவை, காதல் சார்ந்தவை, குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் சார்ந்தவை என்றவாறு இன்பிய வகைகள் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

காதலர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் அறைகூவல்களையும் எதிரிகாண்டு இறுதியில் வெற்றி பெறுதலுமும் இன்பியத்தில் அடங்கும்.

COMPETENCE AND PERFORMANCE - திறனும் ஆற்றுபூகையும்:

மொழியிலாளர் சோம்ஸ்கி அவர்களால் இந்த எண்ணக் கருக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதாவது ஒரு மொழியைப் பேசுபவர் அந்த மொழியில் இலக்கண விதிகளுக்கு அமைந்த சரியான வசனங்களை உருவாக்கவும் விளங்கவும் வல்ல திறன் தகவு கொண்டவராக இருக்கின்றார். அவ்வாறே ஒருவர் பேசும் பொழுது அது சரியான அமைப்பைக் கொண்டு ஆற்றுகை செய்யப் படுகின்றதா என்பதையும் இனங்காண முடியும். இதே விதி இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. மொழியின் விதிகள் ஒருவரால் உட்கிரகிக்கப்பட்டவையாக இருப்பதால் வாசகர்கள் திறன்தகவுடன் செயற்பட முடிகின்றது.

CONCRETE POETRY - உருவநிலைக்கவிழது:

தமிழ் மரபில் இது சித்திரக்கவி எனப்படும். சொற்களைச் சித்திர வடிவில் அமைத்துக் காட்டும் கவிதையாக இது அமையும். கவிதைப் பண்பிலும் காட்சிப் பண்பே இங்கு மேலோங்கி நிற்கும். அங்கில இலக்கிய மரபில் 16 அம் 17 அம் நாற்றாண்டுகளில் இவ்வகைக் கவிதையாக்கங்கள் பெருவழக்கில் இருந்தன. தமிழ் மரபில் ஒருவகை வரட்சி நிலையின் வெளிப்பாடுகளாகவே கொள்ளப் படுகின்றன.

DECONSTRUCTION - கட்டுமானக்குலைப்பு:

பிரஞ்சு மெய்யிலாளராகிய ஜாக்குபிஸ் டேரிடா என்பவரது எழுத்தாக்கங்களில் இருந்து இந்த எண்ணக்கரு மேலெழுந்தது. பின்கட்டமைப்பியலின் சிறப்பார்ந்த ஒரு பரிமாணமாக இது

அமைகின்றது. மொழி தன்னகத்தே வேறுபாடுகளை உள்ளடக்கி நிற்பதால் ஓர் இலக்கியப்படைப்பு பல்வேறு கருத்துக்கோடல்களுக்கு இடமளிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும். இந்நிலையில் ஓர் இலக்கியப் படைப்புக்கு முடிந்த முடியான ஒரு கருத்து இல்லை. நாலியத்தின் கட்டுமானத்தைக் குலைத்து புதிய புதிய கருத்துத் தேடலை நோக்கி நக்கவதற்கு இந்த அணுகுமுறை வழிவகுக்கின்றது.

DEFAMILIRIZATION - பழக்கக்குலைய்பு:

ரூசியாவின் வரன்முறைவாதிகளால் இந்த எண்ணக்கரு உருவாக்கப்பட்டது. விக்டர் ஸ்கிலோவ்ஸ்கி இந்த எண்ணக் கருவுக்குச் சிறப்பார்ந்த விளக்கம் கொடுத்தார். கலைப்புலக்காட்சி பழக்கப்பாட்டுக்கும் தன்னியக்கமான நோக்கியுக்கு மாறுபட்டதாகவும், விநோதமானதாகவும், அறைகூவல் விடுப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென “கலை ஒரு நுப்பவியல்” என்ற கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

DISCOURSE - கருத்தாடல்:

இந்த எண்ணக்கரு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிற் பலவாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மொழியியலாளர் மொழியின் அடிப்படையிலே கருத்தாடலை விளக்குவர். கருத்துக்களின் இடைவினையே கருத்தாடல் என்ற விளக்கமும் இண்டு. கருத்தாடல் என்பது பெருங்குழுக்களின் கருத்து முறைப்பாடு என்பது மிகேல் புக்கோவில் கருத்து. ஒவ்வொரு சமூகமும் தக்தமது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தவும் செயற்படுத்தவும் கருத்தாடல் களைத் தெரிதல், கட்டுப்படுத்தல். ஒழுங்கமைத்தல், விநியோகித்தல் முதலிய செயற்பாடுகளிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் மொழியில் முழுமையாக வடிவத்தை இந்த எண்ணக்கரு பொதுவாகக் குறிப்பிடும். “மொழியரு” என்ற சொல்லையும் கருத்தாடலுக்கு நிகராகப் பயன்படுத்தலாம்.

ESSENTIALISM - அகநிலைத்துவம்:

கற்கும் பொருளின் உள்ளார்ந்த பண்புகளுக்கு இவ்வாதத்தில் முக்கியம் கொடுக்கப்படுமேயன்றி, சூழ்மைவின் மீது இலக்கியம் தங்கியிருத்துவக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுதலில்லை. அகநிலைவாதத்துக்கு எதிர் எண்ணக்கருவாக அமைவது சார்புநிலை வாதம் அகநிலைவாதத்தின் படி, இலக்கியங்களின் உள்ளார்ந்த பண்புநிலையாக இருக்கும் என்றும் அது புறக்காரணிகள் சேர்மானங்களுக்கேற்ப மாற்றமுறாத அத்தியாவசிய அலகுகளைக் கொண்டிருக்க வற்புறுத்தப்படும்.

EXPRESSIONISM - வெளிமலர்ச்சிக்கோட்டாரு:

இலக்கிய அடிசிரியர் தமது உள்ளார்ந்த உணர்வுகளையும் அறுந்த மனக்கோலங்களையும் வெளிப்பாடு செய்வதற்கு இவ்வாதத்தில் முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது. ஒருவகையில் இது நடப்பியலுக்கு எதிரான எண்ணக்கருவாகவும் அமைகின்றது. இங்க அகவயமான உணர்வுகளினதும் துருவப்பாட்டு நிலையில் உள்ள அறுந்த மனவெழுச்சிகளினதும் வெளிப்பாடுகளுக்கு அதீத சிறப்பியல்பு வழங்கப்படுகின்றது. வெளிப்பாட்டின் போது திரிபுபடுத்தல், மிகைப்படுத்தல் முதலாம் நடப்பவியல்களும் பயன்படுத்தப்படும்.

FACTION - நேர்வியப் புனையம்:

நேர்வு என்ற எண்ணக்கருவையும், புனையம் என்ற எண்ணக்கருவையும் இணைத்து அமெரிக்க எழுத்தாளராகிய ரேர்மன் கப்போற்றி இந்தச் சொல்லை உருவாக்கினார். நடப்புநிலைச் சம்பவங்களையும், வரலாற்று நிகழ்ச்சி நடப்பங்களையும் கூறுவதற்குப் புனைக்கதை நடப்பங்கள் இங்கு பயன்படுத்தப்படும். நடைபெற்ற நேர்வுக்கும், புனைக்கதைக்கும் இடைநடுவில் இது அமைந்திருக்கும். மக்களுடன் நிகழ்ச்சிகளும் புனைக்கதை சாரா வகையில் விளக்கப்பல்விக்கோட்டாருகளும் இலக்கியக்கோட்டாருகளும் இலக்கியம் கொடுக்கப்படுகிறது.

படுவார்கள். பிறவிபரங்கள் புணக்கதை வடிவில் அமைக்கப்படும் வாசகரை ஈர்ப்பதற்காக இந்த நட்பவியல் பயன்படுத்தப்படும்.

GENDER - பாலுறைநிலை:

ஆண்களினதும் பெண்களினதும் நிலை, அந்தஸ்து, கணிப்பு, வழங்கப்படும் சமூகக் கடமைகள் முதலியவை சமூக நிலையாலும் பண்பாட்டு நிலையாலும் தீர்மானிக்கப்படுதலை பாலுறை நிலை என்ற எண்ணக்கரு விளக்கும். பாலுறை நிலை சமூக பண்பாட்டு அடிப்படைகளில் இருந்து எழுகின்றது. பால் என்பது உயிரியல் அடிப்படையில் விளக்கப்படும் வேறுபாடாக உள்ளது. பாலுறை நிலை என்பது சமூகத் தளத்தின் அடிப்படையில் விளக்கப்படும் வேறுபாடாகவுள்ளது.

GRANDNARRATIVES - பெருங்கோப்பு:

பின்னவீனத்துவம் பற்றி விபரிக்க வந்த லொயிற்றாட் அவர்கள் பெருங்கோப்பு, சிறுகோப்பு அருகிய எண்ணக்கருக்களை முன்மொழிந்தார். பெருங் கருத்தாடல்களே பெருங்கோப்பில் இடம்பெறும். பெரிய இலட்சியங்கள் பெருந்தொகுதி மக்களின் நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் வெளிப்படுத்தும் முன்னின்புக்கள் முதலியவை பெருங்கோப்பில் இடம்பெறும். இவ்வாறு அடிப்பிரமனை பெரும் இலட்சியங்களை நீக்கி, இடன்டியாக இலக்குகளையும், குறிப்பிட்ட சிறிய குழலுக்குரிய குறவேட்கை களையும் வெளியிடல் சிறுகோப்பாகும். பின்னவீனத்துவத்தின் சிறுகோப்பாகும். பின்னவீனத்துவத்தில் சிறுகோப்பின் முக்கியத்துவமே வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

ABSENCE - மறைநிலை:

ஜோராப்பிய மறுமலர்ச்சிக் காலத்துக்குப் பின்னர் இந்தக் கோட்பாடு தீவிரம் பெறத் தொங்டகியது. மனிதரை நடுநாயகமாகக் கொண்ட இந்த அணைகுமுறை உதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கை கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கியக்கோட்பாடுகளும்

இறுதிமீது பற்றிடையதாக அமைந்தது. மனித வலுவால் மனிதச் சூழலை மேம்படுத்தலாம் என்ற நம்பிக்கை வலுவைக் கொண்டிருந்தது. மனிதப் பெறுமானங்கள், மனித விடுதலை முதலியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இக்கோட்பாடு ஒருவகையில் இலட்சியப் போக்கினை உடையதாகவும் அமைந்தது.

IDEOLOGY - கருத்தியல்:

கருத்துச்சளின் ஒழுங்கமைத்த தொகுதியாகவும், அவற்றுக்குரிய தருக்கிளநிகளை உள்ளடக்கியதாகவும் கருத்தியல் அமையும். குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகக்குழுவின் வாழ்நிலை அனுபவங்களுடன் இணைந்த கருத்துக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் தழுவியதாக இது அமையும். அல்துஸ்ஸர் அவர்களின் புனைகோளில் அனும் வர்க்கம் அங்கப்படுவோரை அடக்குவதற்கு வலுவையும் கருத்தியல் அரசு சாதனத்தையும் பயன்படுத்தும் என்பது விளக்கப்படுகின்றது. கருத்தியல் அரசு சாதனத்தில் கல்வி, சட்டமுறைமை, தொழிற் சங்கம், குடும்பம், பண்பாடு, தொடர்பாடல் முதலிய சாதனங்கள் உள்ளடக்கப்படும்.

IDEOLECT - மொழித் தனித்துவம்:

ஓர் எழுத்தாளரை வேறு எழுத்தாளர்களிடமிருந்து பிரித்தறியக் கூடியவாறு அவரின் மொழிநடையும் மொழிப் பிரயோகமும் அமைதல் அவருக்குரிய மொழித் தனித்துவமாகக் கொள்ளப்படும். இது பேச்சுவழக்கு, வட்டாரவழக்கு முதலிய எண்ணக்கருக்களில் இருந்து வேறுபாடு கொண்டது. எழுத்தாளரது மொழி அனுகையின் தனித்துவமான இயல்பை இந்த எண்ணக்கரு புலப்படுத்தும்.

IMAGE - படிமம்:

பேர்பாங் என்பவர் தாம் எழுதிய படிமம் பற்றிய நாலில் இந்த எண்ணக்கரு பல கருத்துக்களையும் உட்பொருட்களையும் உள்ளடக்கியிருத்தலை தெளிவுபடுத்தினார். மனப்படம், உவமை,

இருவகும், குறியீடு, மொழி வாடிவால் இருவாக்கப்படும் உள் வடிவம் முதலிய பல்வேறுபட்ட பொருட்களில் இந்த எண்ணக்கரு எழுத்தாளப்படுத்தலை இவர் தெளிவுபடுத்தினார். அருவநிலையான மொழிவெளிப்பாடுகளை விடுத்து, இருவநிலையான மொழி வெளிப் பாடுகளுடன் இது தொடர்புட்டு நிற்கின்றது. கவிதையாக்கல் ஒசை நயங்களைப் பறக்கணித்து படிமக்கட்டுமானங்களை இருவாக்குதல் படிமவாதம் எனப்படும்.

IMPRESSIONISM - மனப்பதிவுவாதம்:

பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டில் கலை மற்றும் இலக்கியத் துறைகளில் இந்த இயக்கம் கால்கோள் கொண்டது. புறவயமான யதர்த்தச் சித்திரிப்பைக் கைவிட்டு அச்சிசாட்டான சரியான விபரணைச் சித்திரிப்புக்களைக் கைவிட்டு, எழுத்தாளரின் அறுபவ மனப்பதிவு களை மீளாக்கம் செய்தலை இந்த வாதம் வலியுறுத்துகின்றது. அதாவது அகவயமான அறுபவப்பதிவுகளின் சித்திரிப்பு இங்கே முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது.

INTERPRETATION - வியாக்கியானப்பருத்தல்:

ஸ்ஹபன் நாப், மற்றும் வால்டர் பென் மிச்சேல் முதலியேர் தம் நாலில் (1985) வியாக்கியானப்படுத்தல் என்ற எண்ணக் கருவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். இலக்கியக் கோட்பாடும் திறனாய்வும் வியாக்கியானப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது அவர்களின் முடிவு. வியாக்கியானத்தை முக்கியப்படுத்தி டி.எஸ்.எலியட் விளக்கும்பொழுது “ஒரு கவிதையின் பொருளானது பல்வேறுபட்ட துலங்கும் வாசகர்களின் பொருள் கோடலிலேயே தங்கியுள்ளது” என்று குறிப்பிட்டார். இலக்கியக் கோட்பாடு என்பது இலக்கிய அருக்கத்தை வியாக்கியானப்படுத்தலிலே தங்கியுள்ளது என்பதை இவர் விளக்கினார்.

LUDISM - தேடல்வாதம்:

இலத்தின் மொழியில் விளையாட்டு என்ற சொல்லிலிருந்து இந்த எண்ணக்கரு தோற்றம் பெற்றது. இலக்கிய அங்கங்களை நகரும் வாசகர்கள் குறிப்பிட்ட அங்கத்தோடு சுபோடுகொண்டு அறிவுநிலையில் விளையாடி எண்ணிறைந்த கருத்துக்களைத் தேடியும் உருவாக்கியும் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு உருவாக்கப் படும் எந்தவிவாரு கருத்தும் மற்றைய கருத்துக்களை விட மேலானது என்றோ, அதிகாரபூர்வமானது என்றோ கொள்ளமுடியாது. கட்டுமானக்குலைப்புவாதிகளாலே தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வரும் எண்ணக்கருவாகும். நாலாசிரியர் இறந்தவிட்டார் என்ற கருத்தை இது மீளவலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

MAGIC REALISM - மாயவித்தை நடப்பியல்:

கார்ண்யுங் அவர்களது உளவியற் கருத்துக்களை அடியியாற்றி இந்த வாதம் உருப்பெற்றது. யதார்த்தப் படைப்புக்களை இணைப்பதை இது வலியுறுத்துகின்றது. மனிதர்களின் பங்களிப்பு உணர்வு, அன்னியமாதல் உணர்வு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி, அத்தகைய தாக்கங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுமாற்றை இது விளக்கி நிற்கும்.

MODERNISM - நவீனத்துவம்:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தீவிர வளர்ச்சியும் அதிக்கமும் பெற்றுவந்த இலக்கிய மரபுகளை உடைக்கும் நடவடிக்கையாக நவீனத்துவம் எழுந்தது. நவீனத்துவ எழுத்தாக் கங்களுக்கு டி.எஸ்.எலியட், டி.எச்.லோரன்ஸ், பிரான்ஸ் கவ்கா முதலியோரது படைப்புக்கள் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. நவீன உலகம் பற்றிய நம்பிக்கை வரட்சி இவர்களது எழுத்தாக் கங்களிலே பொதுவாகக் காணப்பட்டது. உலகம் உடைந்தும் நலிந்தும் விட்டதென்பது இவர்களின் தரிசனம். பத்தொன்பதாம் கல்விக்கோட்பாடுகளும் இலக்கீயக்கோட்பாடுகளும்

நூற்றாண்டின் பெண்கள் பற்றிய சித்திரிப்பில் அவர்கள் மெல்லிய ஸாராகவும், பணிந்துபோவோராகவும் விபரிக்கப்பட்டார்கள். அனால் நவீனத்துவ நோக்கில் பெண்கள் வலிமையிக்கவர் களாகவும், அதிக்கமிகாண்டவர்களாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டார்கள். சமூக அசைவியம், புவியியல் அசைவியம், நவீன வாழ்க்கை மறை, நவீன பண்பாட்டுக் கூறுகள் முதலியவை நவீனத்துவத்தில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

MYTH - தொன்மம்:

மக்கள் மனத்திலே அழற்ந்து இரி உறைந்த நம்பிக்கை களும், கருத்துக்களும் தொன்மம் என்பதில் அடங்குகின்றன. எண்ணக்கருவிற்கும், புலக்காட்சிக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வகையான சிந்தனையே தொன்மம் அடிக்கின்றது. உளப்புறுப்பு சிந்தனாகூடத்தைச் சேர்ந்த யங் அவர்கள் கூட்டு நனவிலியின் வெளிப்பாடே தொன்மம் என்றார். வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் கலை, சமயம், தொன்மம் அடிக்கியவற்றுக்கிடையே பல்வேறு இடைத் தொடர்புகள் காணப்பட்டமை சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

NARRATEE - உரைநாடி:

நவீனத் திறனாய்வு மரபில் வாசகரும் உரைநாடியும் வேறுபடுத்தப்படுகின்றனர். எழுத்தாளர் தாநுவதைச் சுவைக்கும் நுகர்வோராக இருக்கும் நிலையே வாசகர் நிலையாகும். அனால் உரைநாடி படைப்பாளி தந்த எழுத்தாக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு புதிய புலக்காட்சியை உருவாக்குவாகவும், புதிய கண்டுபிடிப் புக்களைச் செய்வராகவும், புதிய சிருஷ்டியை அடிக்குபவராகவும் விளங்குகின்றார். உரைநாடியினால் இலக்கியப் படைப்பு எழுதப் படுகின்றது என்ற கருத்து மேலெழுந்து வருகின்றது. கட்டமைப்புக் குலைப்புவாதிகள் உரைநாடியின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர்.

NATURALISM - இயற்பண்புவாதம்:

இயற்கையின் முதன்மையை வலியுறுத்தலிலும், மனித வாழ்வு இயற்கையின் விசைகளால் உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளுதலும், அனுபவங்களாக புறவயமாக நோக்குதலும் சிறப்பாக்கத் தொழிலாகும். இயற்பண்புவாதத்தின் வற்புறுத்தல் ஐசோவில் எழுத்தாக்கங்களிலே மிகையாகக் காணப்பட்டன. இயற்கையோடினைந்த கல்வியின் முக்கியத்துவம் அவரால் வலியுறுத்தப்பட்டது. பிரஞ்சு நாவலசிரியரான எமிலிசோலா, அமெரிக்க எழுத்தாளராகிய ஸ்டெபன் கிரேன் அநுகியோரின் அங்கங்களிடையே வேற்றுபாடு காணப்பட்டாலும் இருவரும் இந்த அணியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ORGANICISM - உயிரியம்:

புதிய திறனாய்வாளர்களினால் இந்த எண்ணக்கரு முன்னிடுக்கப்பட்டது. இலக்கியப் படைப்பு மற்றும் கலைப் படைப்பு அநுகியவை உயிர்க் கட்டுமானத்தைக் கொண்டவை என்றும் அவற்றின் உள்ளமைந்த கூறுகள் பொறிமுறையாகவன்றி உயிரோட்டமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது இவர்களின் வாதம். தனித்து ஓர் எழுத்தாளருக்கோ இலக்கியப் படைப்புக்கோ இந்த எண்ணக்கருவினைப் பிரயோகிக்காது முழு இலக்கிய ஒழுங்கமைப்புக்கும் இந்தக் கருத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்பது எவ்.அர்.லீவிஸ் என்பாரின் கருத்தாகும்.

PERSONIFICATION - மனிதயமயப்படுத்தல்:

மனிதரல்லாத விலங்குகள் மீதும், பொருட்களின் மீதும், அருவமான பொருட்கள் மீதும், மனிதப் பண்புகளை ஊற்றி உயிர்ப்புடல் மேற்கொள்ளும் கலை இலக்கிய நட்பவியலாக இது அமைகின்றது. புராண இதிகாசக் கதைகளில் இவ்வகையான சித்திரிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. சிறவர்க்கான இலக்கியப் புனைவு

களிலும், சிறர் அரங்கிலும் இந்த உபாயம் பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மனிதருடைய கற்பண்யின் பிரதானமான ஒரு பரிமாணத்தை இது வெளிப்படுத்தும்.

POSTMODERNISM - பின்னவீனத்துவம்:

நவீனத்துவத்தைக் காட்டிலும் வீரிவான எண்ணக்கருக்களை உள்ளடக்கியதாகப் பின்னவீனத்துவம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பெரும் சமூகம் பொதுவான மனித இயல்புகள், கலை, இலக்கியம், கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற பலதுறைகளை உள்ளடக்கி இந்த எண்ணக்கரு அறக்கும் பெற்றுள்ளது. பின்னைய முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு அரண்செய்யும் வகையிலும் இக்கோட்பாடு உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. தொடர்புகளை அறுத்தல், பரந்த நிலையிலே தொகுத்துக் கூறுதலைக் கைவிடுதல், பெரும் இலக்குகளை அறுத்தல், பரந்தநிலையிலே தொகுத்துக் கூறுதலை கைவிடுதல், பெரும் இலக்குகளைப் புறக்கணித்துச் சீரிய இலக்குகளுக்கு அழுக்கங்கொடுத்தல் முதலிய பின்னவீனத்துவப் பரிமாணங்கள், சுரண்டப்படுவர்கள் மற்றும் நிராகரிக்கப்படுவர்கள் ஒன்றிணைவதைச் சிதறாக்க முயல்கின்றன.

POST STRUCTURALISM - பின்கட்டமைப்பியல்:

இலக்கிய மொழியின் மீதும் குறிப்பாக குறிப்பான்கள் மீதும், இலக்கியக் கட்டமைப்பை உடைத்து மீளவாசித்தலின் மீதும் அந்த வாதம் கவனம் செலுத்துகின்றது. கலினிக்கொஸ், டேறிடா, கிரிஸ்ரேவா, பார்த்தீஸ், பூக்கோ முதலியேர் பின்கட்டமைப்பியலைக் கட்டியழுப்பிய சிந்தனையாளர்கள். பேசியவற்றையும் பேசாமல் விட்டவற்றையும் துலங் கவைத்து தூண்டுதல் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மிகசல் பூக்கோ அதிகாரமும் வலுவும் பற்றிய நோக்கை முன்னிடுத்தார்.

REALISM - நடப்பியல்:

வாழ்க்கை நிலவரங்களைத் திரிபின்றிச் சித்திரிப்பது. சமூக நிகழ்ச்சிகளைக் காரணகாரிய நிலையிலே கற்பனை இன்பத்துடன் தொடர்புடூத்திக் காட்டல் இதனுடைய பிறிதொரு பரிமாணம். சமூக நிலவரங்களை அகவயமாக நோக்கவும், புறவயமாக அணுகவும் இது வழியமைத்துக் கொடுக்கின்றது. சமூக நேர்வு களைத் திரிச்கவும் சமூகத்திலே காணப்படும் வகைமாதிரியாக பாத்திரங்களை இனங்காணவும், விமர்சன நோக்கிலே சமூகத்தைத் திரிச்கவும் வல்ல புலக்காட்சிகளை இது வலியுறுத்துகின்றது. நடப்பியலின் உன்னத வடிவமாக சோசலிச் நடப்பியல் கொள்ளப் படுகின்றது. ஏனெனில் இது சமூகத்தை கலை நோக்கிலே வியாக்கியானம் செய்வதோடு சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் விசை களையும் தூண்டி நிற்கின்றது.

REDUCTIONISM - சுருக்கல்வாதம்:

அதிக இயர்ந்த அநுக்கநிலையிலும், தரநிலையிலுமின்னள் இலக்கிய அநுக்கங்களின் சிறப்பான தர இயல்புகளைப் புறக் கணித்து தாழ் தரத்தை நோக்கிச் சுருக்குதல் இவ்வாதமாகும். இலக்கியம் என்பது வெறுமனை சொற்களாற் கட்டப்பட்டிதன்பதும், அவற்றைத் தறித்துச் சுருக்கிவிடாலாமனை இவ்வாதிகள் குறிப்பிடுவர். அனால் இலக்கிய அநுக்கம் என்பது சொற்களால் மட்டுமன்றி சொற்களின் ஒழுங்கமைப்பிலும் அவற்றைச் சமர்ப்பிக்கும் விதத்திலும் குறிப்பிட்ட மொழியின் பண்பாட்டு இயல்புகளிலும், மரபுகளிலும் தங்கியிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ROMANTICISM - மனோரதியம்:

அதி மானிட உணர்வுகளை வெளியிடுவதுடன் தொடர்புடையதாக மனோரதியம் வளரலாயிற்று. பிரெஞ்சுப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சியுள்ளதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

நடப்பியலுடன் மிகையான கற்பனையைக் கலத்தல், அதீத புணவுகளை உப்புத்தல் முதலியன இதன் சிறப்புப் பண்பாகும். அங்கில மனோரதிய எழுத்தாளர்களாகிய வில்லியம்ஸ் பிளாக், வைறன் பிரபு, ஜோன் கீற்ஸ், சேர் வால்டர் ஸ்கோட், ஷெல்லி முதலியோரின் மனோரதிய எழுத்தாக்கங்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட கால எழுத்தாளர்கள் பலரிடத்துத் தாக்க விளைவுகளை எற்படுத்தின. தற்காலத்து வெருசன மனோரதிய அங்கங்களை வாய்ப்பாடு போன்றனவாகவும் பாலியல் மினைப்புணைவை உள்ளடக்கியும் காணப்படுகின்றன.

SATIRE - அங்கதம்:

நகைச்சுவையையும் விமர்சன நோக்கையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவம். கிண்டல் கலந்த திறனாய்வு அதன் உள்ளடக்கமாக அமையும். இதனாடாக ஒழுக்கமும் நற் பண்புகளும் வலியுறுத்தப்படும். நிலவரங்களை எதிர்த்தலும், எதிர்ப் பண்புகளைத் திருத்தியமைத்தலும் மேலோங்கி நிற்கும். அரசர்கள், பிரபுக்கள், உலோபிகள் முதலியோரை பாடும் மாந்தராக்கி அங்கதப் பாக்கள் தமிழில் அங்கப்பெற்றன. பிற்காலத்தில் நகைச்சுவை, விமர்சனம் முதலியவற்றை இணைத்துக் கடவுளரைப் பாடும் மரபும் வளர்ந்தது.

STREAM OF CONSCIOUSNESS - நனவு அருவி:

இது தனித்த ஒரு பாத்திரத்தின் அகவுணர்வுகளை வெளிப் படுத்தும் இலக்கிய நடப்பவியல். இவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படும் பொழுது இலக்கண மரபுகள் மற்றும் தருக்க முறைகள் பின்பற்றப் படாது, உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும் சிந்தனை வெளிப்பாட்டுக்குமே முன்னுரிமை தரப்படும். அங்கில மரபில் வேர்ஜீனியா வூல்வ் அவர்களின் எழுத்தாக்கங்கள் பெருமளவு நனவு அருவி எழுத்து வடிவில் வெளிவரும்போது அதன் தொடர்ச்சியிலும் உணர்ச்சிகளின் தொடரமைப்பிலும் ஒருவித நெகிழ்ச்சிப் பாங்கு காணப்படும்.

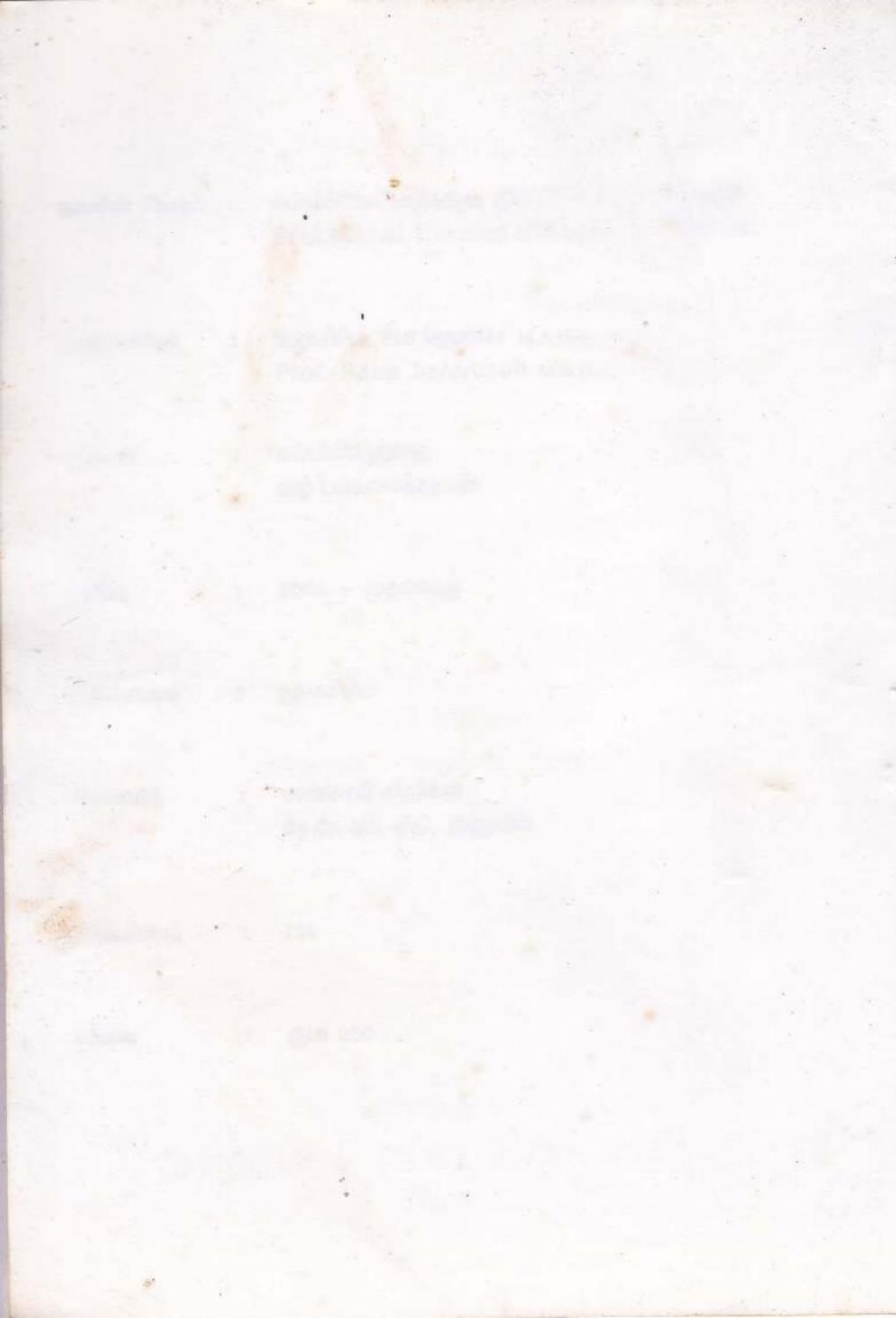
STRUCTURALISM - அமைப்புவாதம்:

அமைப்புவாதம் அல்லது கட்டுமானவாதம் விலாடி மீரூற்றாம் என்பாரின் நாட்டார் கதைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளிலே தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. அனைத்து நாட்டார் கதைகளிலும் ஒரு பொதுவான கட்டமைப்பு இழையோடியிருத்தலை இவர் தெளிவுபடுத்தினார். நாட்டாரியல், மொழியியல், பண்பாட்டியல், மானிடவியல் போன்ற துறைகளில் வளர்ச்சிபற்ற இவ்வாதம் அல்துஸ்ஸரால் மேறும் உன்னதமாக விளக்கப்பட்டது.

STYLE - நடைக்கோலம்:

இலக்கிய வரலாற்றுக் காலகட்டங்களில் நடைக்கோலங் கருக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. எழுத்தாளர் பயன்படுத்தும் வெளிப்படுத்தும் கருவிகள் நடைக்கோலம் ஆயிற்று. வெளிப்படுத்தும் முறைமை நடைக்கோலமாக வளர்ச்சி அடைந்தது. எழுத்தாளர் பயன்படுத்தும் நட்பவியல்கள் நடைக்கோல ஆய்வில் இடம்பெறலாயின. இன்று நடைக்கோலம் பலவாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. எழுதியவர் நடைக்கோலம், வாசிப்பவர் நடைக்கோலம், சூழலமைவு நடைக்கோலம், அழகியல் நடைக்கோலம், மொழி நடைக்கோலம், சமூக நடைக்கோலம் என்றவாறு பாகுபாடுகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

Designed By
Sunshine Graphics - K.K.S Road, Trivandrum.